ஸ்ரீகுருகோவிந்த விட்டல தாஸர் இயற்றிய

கன்னட ஈஶாவாஸ்ய & கேன உபநிஷத் பாஷ்ய பத்யங்கள்

தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டவர்

‘ஜகன்னாத கேசவ’ சத்ய நாராயணன்
89044 58276. haridasa.vijayam@gmail.com
jagannathakesava.blogspot.com

ஸ்ரீகுருகோவிந்த விட்டல தாஸர் இயற்றிய

கன்னட ஈஶாவாஸ்ய & கேன உபநிஷத் பாஷ்ய பத்யங்கள்

ஸ்ரீஹரிவாயு குருகளின் அருளால்
ஸ்ரீமத்வ ஜயந்தி, 24-10-2023
அன்று வெளியிடப்பட்டது.

ஸ்ரீகிருஷ்ணார்ப்பணமஸ்து

பொருளடக்கம்

#	தலைப்பு	பக்கம் #
1	முன்னுரை	3
2	ஈஶாவாஸ்ய உபநிஷத்	6
3	கேன உபநிஷத்	39

முன்னுரை

ஈஶ: கேன கட ப்ரஶ்ன முண்ட மாண்டூக்ய தித்திரி |
ஐதரேயம் ச சாந்தோக்யம் ப்ருஹதாரண்யகம் ததா ||

தஷ உபநிஷத்களின் பெயர்களை சுலபமாக நினைவில் கொள்ள இந்த மேற்கண்ட ஸ்லோகம் உதவுகிறது. 1. ஈஶாவாஸ்ய 2. கேன (தலவகார) 3. கட 4. ப்ரஶ்ன 5. முண்டக 6. மாண்டூக்ய 7. தைத்திரீய 8. ஐதரேய 9. சாந்தோக்ய 10. ப்ருஹதாரண்யக என இந்த பத்து உபநிஷத்களுக்கு ஸ்ரீமதாசார்யர், தத்வவாதத்தின்படி இந்த உபநிஷத்களை எப்படி புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று விளக்குவதான பாஷ்யங்களை நமக்கு அருளிக் கொடுத்திருக்கிறார். ஆசார்யரின் இந்த பாஷ்யங்களுக்கு, டீகாக்ருத்பாதர் டீகைகளை எழுதி அவற்றை மேலும் விளக்க, ஸ்ரீராகவேந்த்ர ஸ்வாமிகள் கண்டார்த்த என்று டிப்பணியை எழுதியிருக்கிறார். இவ்வாறே, மேலும் சில ஞானிகள் இந்த உபநிஷத்களுக்கு டிப்பணிகளை இயற்றி நமக்கு பேருதவி புரிந்திருக்கின்றனர்.

இந்த தஷ உபநிஷத்களை படிக்க வேண்டுமெனில், டீகாராயரின் டீகை, மற்றும் ராயரின் கண்டார்த்த, மற்றும் வேறு சில டிப்பணிகளை படித்து, அதன் மூலம் ஆசார்யரின் பாஷ்யத்தை புரிந்து கொண்டு, அதன் மூலம் உபநிஷத்களின் யதார்த்த ஞானத்தை பெற வேண்டும். இவை அனைத்தும் சம்ஸ்க்ருதத்தில் இருப்பதால், தக்க குருவிடம் சென்று பாடம் கற்க வேண்டும்.

இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த ஆசார்யரின் உபநிஷத் பாஷ்யங்களை, அதன் ஸாரங்களை, ஹரிதாஸ ஸாகித்யத்தில், எளிய கன்னடத்தில், நமக்கு கன்னட பத்யங்களாக இயற்றி, 20ம் நூற்றாண்டின் மிகச்சிறந்த ஹரிதாஸர்களின் ஒருவரான, ஸ்ரீவிஜயதாஸரின் ஹரிதாஸ பரம்பரையில் வந்தவரான, ஸ்ரீகுருகோவிந்த விட்டல தாஸர் கொடுத்திருக்கிறார் என்பதே பலரும் அறிந்திராத செய்தி.

இந்த கன்னட பத்யங்கள், த்ரிபதி & ஷட்பதிகளில் இயற்றப்பட்டுள்ளன. ஆசார்யரின் பாஷ்யங்களின் அர்த்தங்கள் முழுவதுமாக வருமாறு, ஸார வடிவில் இவை இயற்றப்பட்டுள்ளன. ஸ்ரீதாஸர் இருக்கும்போதே, இந்த பத்யங்களுக்கு அவரே வ்யாக்யானம் எழுதி,

அவற்றை கன்னட புத்தகங்களாக வெளியிட்டும் உதவி செய்திருக்கிறார். இந்த கன்னட பாஷ்யங்களை, ஸ்ரீதாஸரின் சிஷ்யரும், எனது குருவுமான ஸ்ரீஜாம்பவதிப்ரிய விட்டல தாஸர் (திரு. ஹரதி பிரகலாதாச்சார், பெங்களூரு) அவர்கள் எனக்கு பாடம் சொல்லிக் கொடுத்தும் அருளியிருக்கிறார்.

பெண்களுக்கு மற்றும் சம்ஸ்க்ருத க்ரந்தங்களை படிக்க வாய்ப்பு இல்லாதவர்களுக்கு இந்த கன்னட பத்யங்கள் ஒரு மிகப்பெரிய பொக்கிஷமாகும். *** பெண்களும் இவற்றை படிக்கலாம் & பாராயணம் செய்யலாம். ***. இந்த கன்னட பத்யங்களை படித்துவிட்டு, சம்ஸ்க்ருத க்ரந்தங்களை படிக்க அதிகாரம் பெற்றவர்கள், அவற்றையும் ஒரு தக்க குருவின் மூலம் படித்து, உபநிஷத்களின் உண்மையான அர்த்தங்களை புரிந்து கொள்ள முயலலாம்.

ஸ்ரீஹரிவாயு குருகளின் ஹரிதாஸர்களின் அருளால், இந்த புத்தகத்தில், ஈஶாவாஸ்ய & கேன (தலவகார) என்னும், இரு சிறு உபநிஷத் கன்னட பாஷ்ய பத்யங்களை மட்டும் கொடுத்திருக்கிறோம். ஹரிதாஸ ஸாகித்யத்தின் உச்சமாகவே கருதப்பட வேண்டிய இந்த மொத்த 10 பாஷ்ய பத்யங்களையும் வெளியிட வேண்டும் என்பதே சங்கல்பம். அவை அடுத்தடுத்து புத்தகங்களாக வரலாம்.

இந்த கன்னட பத்யங்களை இயற்றிய, எனது பரமகுருவான ஸ்ரீகுருகோவிந்த விட்டல தாஸரைப் பற்றி ஒரு தனி புத்தகமே நாம் முன்னர் வெளியிட்டிருக்கிறோம். அவரது ஹரிதாஸ ஸாகித்ய சேவை, சிஷ்யர்கள், ப்ர-சிஷ்யர்கள் ஆகியோரின் விவரங்கள் அதில் உள்ளன. அவற்றைப் படித்து ஸ்ரீதாஸரின் மகிமைகளை அறிந்து கொள்ளலாம். இந்த புத்தகத்தில் அவரைப் பற்றியதான ஒரு சிறு அறிமுகம் மட்டும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

அனைவரும் இந்த கன்னட பத்யங்களை படித்து பயன் பெறவேண்டும் என்று வேண்டி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஸ்ரீகிருஷ்ணார்ப்பணமஸ்து.

‘ஜகன்னாத கேசவ’ சத்ய நாராயணன்
04-10-2023

ஸ்ரீகுருகோவிந்த விட்டல தாஸர்.

இயற்பெயர் : திரு.M.R.கோவிந்த ராவ் (1894-1983)
பெற்றோர்: ஸ்ரீரகுநாத ராவ் மற்றும் திருமதி. லக்ஷ்மி பாய்
வித்யா குருகள்: ஸ்ரீமத்வேஷ தாஸர்
அங்கித குரு: ஸ்ரீதந்தெ முத்துமோகன விட்டல தாஸர் (பரமப்ரிய ஸுப்பராய தாஸர்)
சிஷ்யர்களில் சிலர்: ஸ்ரீககவரத்வஜ விட்டல தாஸர், ஸ்ரீவராஹஹரி விட்டல தாஸர், ஸ்ரீதிருமலேஷ ஹரி விட்டல தாஸர், ஸ்ரீஹரி நாராயண விட்டல தாஸர், ஸ்ரீஜாம்பவதிப்ரிய விட்டல தாஸர்.
ஆராதனை: மார்கசீர்ஷ பகுள ஏகாதசி
அங்கிதம் கொடுத்தது: 265 பேருக்கு

ஸ்ரீதாஸர், தனது வீட்டில், பாண்டுரங்க விட்டலனை ப்ரதிஷ்டை செய்து, ஒரு கோயிலாகவே மாற்றினார். இன்றும் மைஸூரில் இந்த கோவிலை சென்று நாம் தரிசனம் செய்யலாம்.

ஸ்ரீகுருகோவிந்த விட்டல தாஸரின் ஹரிதாஸ பரம்பரை இவ்வாறு:
ஸ்ரீமன் மத்வாசார்யர்
ஸ்ரீவ்யாஸராயர்
ஸ்ரீபுரந்தரதாஸர்
ஸ்ரீவிஜயதாஸர்
ஸ்ரீவேணுகோபால விட்டல தாஸர்
ஸ்ரீவ்யாஸ விட்டலதாஸர்
ஸ்ரீரகுபதி விட்டலதாஸர்
ஸ்ரீபூவராக ரகுபதி விட்டலதாஸர்
ஸ்ரீஸ்ரீபதி விட்டலதாஸர்
ஸ்ரீதந்தெ ஸ்ரீபதி விட்டலதாஸர்
ஸ்ரீநிதி விட்டல தாஸர்
ஸ்ரீவர விட்டல தாஸர்
ஸ்ரீமுத்து மோகன விட்டல தாஸர்
ஸ்ரீதந்தெ முத்துமோகன விட்டல தாஸர்
ஸ்ரீகுருகோவிந்த விட்டல தாஸர்

***

ஈஶாவாஸ்ய உபநிஷத்
தேவநாகரியில் - பாராயணத்திற்காக

ईशावास्यमिदं सर्वं यत्किञ्च जगत्यां जगत् ।
तेन त्यक्तेन भुञ्जीथा मा गृधः कस्य स्विद्धनम् ॥ १ ॥

कुर्वन्नेवेह कर्माणि जिजीविषेच्छतं समाः ।
एवं त्वयि नान्यथेतोऽस्ति न कर्म लिप्यते नरे ॥ २ ॥

असुर्या नाम ते लोका अन्धेन तमसावृताः ।
तांस्ते प्रेत्याभिगच्छन्ति ये के चात्महनो जनाः ॥ ३ ॥

अनेजदेकं मनसो जवीयो नैनद्देवा आप्नुवन्पूर्वमर्षत् ।
तद्धावतोऽन्यानत्येति तिष्ठत्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ।
तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
सर्वभूतेषु चात्मानं ततो न विजुगुप्सते ॥ ६ ॥

यस्मिन्सर्वाणि भूतान्यात्मैवाभूद्विजानतः ।
तत्र को मोहः कः शोक एकत्वमनुपश्यतः ॥ ७ ॥

स पर्यगाच्छुक्रमकायमव्रणमस्नाविरंशुद्धम् अपापविद्धम् ।
कविर्मनीषी परिभूः स्वयम्भूर्याथातथ्यतोऽर्थान्व्यदधाच्छाश्वतीभ्यः समाभ्यः ॥ ८ ॥

अन्धन्तमः प्रविशन्ति येऽविद्यामुपासते ।
ततो भूय □व ते तमोय उ विद्यायां रताः ॥ ९ ॥

अन्यदेवाहुर्विद्ययाऽन्यदाहुरविद्यया ।
□ति शुश्रुम धीराणां ये नस्तद्विचचक्षिरे ॥ १० ॥

विद्यां चाविद्यां च यस्तद्वेदोभयं सह ।
अविद्यया मृत्युं तीर्त्वा विद्ययामृतमश्नुते ॥ ११ ॥

अन्धं तमः प्रविशन्ति येऽसम्भूतिमुपासते ।
ततो भूय □व ते तमो य उ संभूत्यां रताः ॥ १२ ॥

अन्यदेवाहुः संभवादन्यदाहुरसंभवात् ।

ति शुश्रुम धीराणां ये नस्तद्विचचक्षिरे ॥ १३ ॥

संभूतिं च विनाशं च यस्तद्वेदोभयं सह ।
विनाशेन मृत्युं तीर्त्वा संभूत्यामृतमश्नुते ॥ १४ ॥

हिरण्मयेन पात्रेण सत्यस्यापिहितं मुखम् ।
तत्त्वं पूषन्नपावृणु सत्यधर्माय दृष्टये ॥ १५ ॥

पूषन्नेकर्षे यम सूर्य प्राजापत्य व्यूह रश्मीन्समूह ।
तेजः यत्ते रूपं कल्याणतमं तत्ते पश्यामि || १६

योऽसावसौ पुरुषः सोऽहमस्मि ॥ १७ ॥

वायुरनिलममृतमथेदं भस्मान्तं शरीरम् ॥ १८

ओं । क्रतो स्मर कृतं स्मर क्रतो स्मर कृतं स्मर ॥ १९ ॥

अग्ने नय सुपथा राये अस्मान्विश्वानि देव वयुनानि विद्वान् ।
युयोध्यस्मज्जुहुराणमेनो भूयिष्ठां ते नम उक्तिं विधेम ॥ २० ॥

****

ஈஶாவாஸ்ய உபநிஷத்
தமிழில் – பாராயணத்திற்காக

ஈஶாவாஸ்யமித3ம் ஸர்வம் யத்கிஞ்ச ஜக3த்யாம் ஜக3த் |
தேன த்யக்தேன பு4ஞ்சீதா2 மாக்3ருத4: கஸ்ய ஸ்வித்3த4னம் ||1

குர்வன்னேவேஹ கர்மாணி ஜிஜீவிஷேத் ஶதம் ஸமா: |
ஏவம் த்வயி நான்ய தே2தோஸ்தி ந கர்ம லிப்யதே நரே ||2

அஸுர்யா நாம தே லோகா அந்தே4ன தமஸாவ்ருதா: ||
தாம் ஸ்தேப்ரேத்யாபி4க3ச்சந்தி யே கே சாத்ம ஹனோஜனா: ||3

அனேஜதேகம் மனஸோ ஜவீயோ நைனத்3தே3வா
ஆப்னுவன் பூர்வ மர்ஷத் |
தத்3தா4வதோऽன்யானத்யேதி திஷ்டத்தஸ்மின்
அபோ மாதரிஶ்வா த3தா4தி ||4

ததே3ஜதி தன்னேஜதி தத்3தூ3ரெ தத்3வந்திகெ |
தத3ந்தரஸ்ய ஸர்வஸ்ய தது3 ஸர்வஸ்ய பா3ஹ்யத: ||5

யஸ்து ஸர்வாணி பூ4தானி ஆத்மன்யேவானு பஶ்யதி |
ஸர்வ பூ4தேஷு ச ஆத்மானம் ததோ ந விஜுகு3ப்ஸதே ||6

யஸ்மின் ஸர்வாணி பூ4தானி ஆத்மைவா பூ4த் விஜானத: |
தத்ர கோ மோஹ: கஶ்யோக ஏகத்வ மனு பஶ்யத: ||7

ஸ பர்யகா3த் ஶுக்ரமகாயமவ்ரணம் அஸ்னாவிரம்
ஶுத்3த4ம் அபாப வித்3த4ம் |
கவிர்மனீஷி பரிபூ4: ஸ்வயம்பூ4: யாதா2தத்2ய
தோऽர்த்தா2ன் வ்யத3தா4த் ஶாஶ்வதீப்4யஸ்ஸமாப்4ய: ||8

அந்த4ந்தம: ப்ரவிஶந்தி யேऽவித்4யாமுபாஸதே |
ததோ பூ4ய இவ தே தமோ ய உ வித்3யாயாந்ரதா: ||9

அன்யதே3வ ஆஹு: வித்3யயா அன்யதா3ஹு: அவித்3யயா |
இதி ஶுஶ்ரும தீ4ராணாம் யே ந ஸ்த3த்விச சக்ஷிரே ||10

வித்3யாஞ்ச அவித்3யாஞ்ச யஸ்தத்வேத3 உப4யம் ஸஹ |
அவித்3யயா ம்ருத்யும் தீர்த்வா வித்3யயா அம்ருதமஶ்னுதே ||11

அந்த4ந்தம: ப்ரவிஶந்தி யே அஸம்பூ4தி முபாஸதே ||
ததோ பூ4ய இவ தே தமோ ய உ ஸம்பூ4த்ர்யாம் ரதா: || 12

அன்யதே3வ அஹு: ஸம்ப4வாத், அன்யதா3ஹு: அஸம்ப4வாத் |
இதி ஶுஶ்ரும தீ4ராணாம் யே ந: தத்3விச சக்ஷிரே ||13

ஸம்பூ4திஞ்ச வினாஶஞ்ச யஸ்தத்3வேதோ3 ப4யம் ஸஹ |
வினாஶேன ம்ருத்யும் தீர்த்வா ஸம்பூ4த்யா அம்ருதமஶ்னுதே ||14

ஹிரண்மயேன பாத்ரேண ஸத்யஸ்யாபிஹிதம் முக2ம் |
தத்வம் பூ1ஷன்ன பாவ்ருணு ஸத்ய த4ர்மாய த்3ருஷ்டயே ||15

பூ4ஷன்னேகர்ஷே யம ஸூர்ய ப்ராஜாபத்ய
வ்யூஹ ரஶ்மீன் ஸமூஹ |
தேஜோ யத்தே ரூபம் கல்யாண தமம் தத்தே பஶ்யாமி ||16

யோஸாவஸௌ புருஷ: ஸோஹமஸ்மி ||17

வாயுரனிலமம்ருத மதே2த3ம் ப4ஸ்மாந்தம் ஶரீரம் ||18

ஓம் க்ரதோ ஸ்மர க்ருத்ரம் ஸ்மர ||
ஒம் க்ரதோஸ்மர க்ருதம் ஸ்மர ||19

அக்3னே நயஸுபதா2 ராயே அஸ்மான்
விஶ்வானி தே3வ வயுனானி வித்3வான் |
யுயோத்4யஸ்மஜ் ஜுஹுராணமேனோ
பூ4யிஷ்டாந்தே நம உக்திம் விதே4ம ||20

***

ஸ்ரீகுருகோவிந்த விட்டல தாஸர் இயற்றிய கன்னட ஈஶாவாஸ்ய உபநிஷத் பாஷ்யம் மூலம் மட்டும் – பாராயணத்திற்காக

நித்யனிகெ3 ஸுக்ஞான ரூபிகெ3
நித்ய ஸுக2 ஸம்பூர்ண தன்வீ
ஸ்துத்ய நித்யாऽநித்ய ஜக3தா3தா3ர யக்ஞபு4ஜே |
உத்தமரு பொ3ம்மாதி3 தே3வரு
மத்தெ லட்சுமிகு3 நித்ய ஞான
ஸ்பூர்த்திதா3யக ஹரிகெ3 மத்4வரு நமனகெ3ய்தி3ஹரு ||1

யக்ஞபதி யக்ஞாங்க யக்ஞனே
யக்ஞவாஹன யக்ஞ நாமனே
யக்ஞ ப்4ருத்3யங்க3ள க்ருத்3யக்ஞபு4க்3 யக்ஞே |
யக்ஞ ஸாதன யக்ஞ கு3ஹ்யனெ
யக்ஞ யக்ஞாந்த க்ருதுவெனிபனெ
யக்ஞ பு4ஜெ ஸர்வக்ஞ விக்4னஹ ஹரியெ நமிஸுவெனு ||2

விமல பூர்ண ப்ரக்ஞரந்தெயெ
ஸுமனஸரு தரதமத3 பா4வதி3
கமலநாபா4பி4த4ரு சயமுனி ராக4வேந்திரரிகெ3 |
ஶமல வர்ஜித தா3ஸ வர்க3கு
நமிஸி ஈஶாவாஸ்ய உபநிஷ
த3மல ப்ராக்ருத பத்3யதி3ந்த3லி பி3த்தரிபெ கேளி ||3

மனுஸ்வாயம்பு4வனே ரிஷியென்
தெ3னிஸிஹனு யக்ஞாக்ய ஹரியனு
எணிஸு ஈஶாவாஸ்ய உபநிஷதிக3வ தே3வதெயு |
எணிபுத3க்ஷர க3ணனெயிந்த3லி
அனுஷ்டுபு இத்யாதி3 சந்தஸு
மனுவுதன தௌ3ஹித்ர யக்ஞன துதிஸெ ப4குதியலி ||4

ஸ்தோத்ர ஈஶாவாஸ்ய மந்த்ரதி^{3}
சித்தவிஸி யக்ஞாக்ய விஷ்ணுவு
க்ருத்திவாஸன வரதி^{3} அன்யாவத்^{4}யரெந்தெ^{3}னிப |
ம்ருத்யுரூபரு எனிப ரக்கஸ
மொத்தக^{3}ள ஸம்ஹரிஸி மனுவிகெ^{3}
ப்ராப்த து^{3}க்க^{2}வ களெத^{3} கு^{3}ருகோ^{3}விந்த^{3} விட்டல நமோ ||5

லேஸு ஸ்வாதந்த்ர்யாதி^{3} விரஹித
ஈ ஸகல ஜக^{3} ஈஶனிந்தா^{3}
வாஸ்யவெனிஸுத சலிஸுதிதெ^{3} தம தம்ம கார்யத^{3}லி |
ஈ ஸுகாரண த^{3}த்தவாகி^{3}ஹ
ஈஶ நிந்த^{3}லெ எனிப வித்ததி^{3}
நீ ஸுக^{2}தி^{3} ஜீவிபுது^{3} பே^{3}ட^{3}த^{3}லன்ய ஜீவிக^{3}ள ||6

பிரம்ம நினகி^{3}த்தாயுஷவ ஶத
பேர்மெயிம் ஜீவிஸலு இச்சிஸெ
கர்மஸ்வோசித பி^{3}ட^{3}தெ^{3} சரிபுது^{3} மனுஜ தே^{3}ஹத^{3}லி |
கர்மப^{2}ல ஸங்கல்ப தொ^{3}ரெயுவ
மர்மவரிதாசரிஸெ நர நின
கொ^{3}ம்மெகா^{3}த^{3}ரு பாபலேபவு இரது^{3} திளியுவுது^{3} ||7

நரனு இரலேனவனு அல்பனு
சரிசிதொ^{3}டெ^{3} நிஷ்காம கர்மத^{3}
ஹரிய பூஜெகெ^{3} பாப லேபவு இரது^{3} கர்மக^{3}ள |
சரிஸதி^{3}த்^{3}த^{3}ரெ லேப விரஹித
விரது^{3} ப^{4}க^{3}வத் பூஜெயாக^{3}தெ^{3}
மரளி ஞானானர்ஹனத^{3}ரிம் கர்ம கர்தவ்ய ||8

ஹரிய தத்வஞான விரஹித
நரரு ஆரிஹரவரு லோகவ
பரம து^{3}க்கா^{2}த்மகவு எனிஸுத நிபி^{3}ட^{3} தமதி^{3}ந்த^{3} |
பரித வாகி^{3}ஹவன்னெ ஸேர்வரு
மரணவனெ பொந்து^{3}த்த இஹத^{3}லி
அரியுவுது^{3} நிஷ்சயவு ஸ்ருதியல்லி பேளிஹுது^{3} ||9

ஹரியு பரமாத்ம ஸ்வரூபவு
இருதிஹுது3 நிர்ப4யவு ஏகவு
மரளி மனகி1ந்ததி4க வேக3வனுள்ளதா3கி3ஹுது3 |
ஸுரரு ஸஹ பி3ரம்ம ஸ்வரூபவ
நரியரூ ஸாகல்ய பொ3ம்மனு
அரிதி1ஹனு ஸர்வஸ்வ பூர்வத3 காலமாரப்4ய ||10

ஆததனு இத்3த3ல்லெ ஹரி வே
கா3திஶயதி3ம் தா4விபன்யன
ஆது அதிக்ரமகெ3ய்வ நத்3பு4த ஷக்தியுதனாகி3 |
மாதரிஷ்வ ப்ரேரணெயலனு
ஸ்யூத கர்ம ப்ராணி புண்யவ
தாத ஹரிக3ர்ப்பிஸுவ முக்2யபிராண திளியுவுது3 ||11

ஹரிய தெ3ஶெயிம் ஜக3து ப4ய பொன்
தி3ருவு தெ3ந்தி3கு3 ஹரியு தா ப4ய
விரஹிதனு ஸர்வ ஸ்வதந்த்ரனு எம்ப3 காரணதி3 |
இருவ ஹரி தூ3ரத3லி அவனே
இருதிஹனு ப3ளியல்லெ ப்ரமிதவு
ஸருவ அந்தர்க3தனு ஸர்வகெ பா3ஹ்யனு அவனே ||12

எல்ல சிதசித்தெனிபஜக3 ஸிரி
நல்ல நலெ ஆஸ்ரிதவ திளியுத
எல்ல ப்ராணிக3ளல்லி இருதிஹ நியமிஸுத்தெனுத |
செல்வ ஈ ஸுக்ஞானதி3ந்த3லெ
எல்ல ப4யதி3 விதூ3ர லக்ஷ்மி
நல்ல ஸலஹுவனெம்ப3 ப3யஸனு தன்ன ரக்ஷணெய ||13

ஸர்வ பூ4தக3ளெல்ல ஆஶ்ரித
விர்வவூ ஆத்மாக்2யனல்லியெ
பூர்வகாலத3லிந்த3லீ ரீதியலி இருதிஹனு |
ஸர்வ பூ4தாதா4ர ஆத்மன
ஸர்வ தே3ஷ ஸ்தி2தன ரூபவு
ஸர்வ ஒந்தெ3ம்பு3வகெ3 உண்டே ஶோக மோஹாதி3 ||14

நித்ய ஶுக்ர நகாயனாகி3ஹ
நித்ய அவ்ரண பூர்ண கு3ணநிஹ
ஸப்ததா4து ஷரீர விரஹித ஶுத்3த4னாகி3ஹன ।
மத்தெ பாபாவித்3த4 ஹரியனு
ப்ராப்தனாது3த3ரிந்த3 ஶோகா
லிப்தனாகி3ஹ மனுஜ ப4க3வத் ஞான தெ3ஸெயிந்த3 ।।15

ஹரிகி3ஹுது3 ஸத்ஞான ஸுக2த1னு
மரளி அவ கவி ஶிரியு பி3ரம்மா
த்3யருக3ளெனிபர மனஸிகீ3ஶனு வரனு ஸர்வரிகெ3 ।
பரர ஆஶ்ரய ரஹித ஸர்வத3
ஹரியு ஸ்ருஜிஸித3 ஸத்ய ஜக3வனு
அரியுவுது3 நதி3 ப்ரவஹத3ந்த3தி3 நித்யவெந்தெ3னுத3 ।।16

அன்யதா2 ஞானவனெ சிந்திப
கி3ன்னு அந்த4ம் தமத3 ப்ராப்தியு
இன்னு தத்வஞானத3ல்லியெ ரதனு எனிஸுத்த ।
அன்யதா2 ஞானவனெ நிந்தி3ஸ
தி3ன்னு இருதிஹ மனுஜதி4கவு
என்னெ அந்த4ம் தமவ ஹொந்து3வனெந்து3 நிஸ்சயவு ।।17

முக்திப2லத3லி ஏகதே3ஷவு
ப்ராப்தி தத்வ ஞானதி3ந்த3லி
முக்தி ப2லத3லி அந்தெ மித்2யாஞான நிந்த3னெகெ3 ।
ப்ராப்தி எனுதலி நமகெ3 பேளிஹ
உக்தி வ்ருத்3த4ர ஸம்மதிய பூ
ர்வோக்தவனெ கேளிஹெவு தீ4மந்த ஜன தெ3ஸெயிந்த3 ।।18

அபஹரி யாதா2த்ம்ய ஞானவ
ஆவ மித்2யாஞான நிந்த3னெ
ஈ விதோ4ப4ய வரியெ வித்3யாsவித்3யெ எம்பு3வன ।
ஆவsவித்3யெய லிந்தெ3 ம்ருத்யுவ
ஓவி தா3டுத வித்3யெயிந்த3லி
பா4விபுது3 ஆனந்த3 ப்ராப்தியு மோட்சபா4க3வெனெ ।।19

கர்தனல்லவு ஹரியு ஜக^{3}து^{3}
த்பத்திகெ^{3}னுதலி சிந்திஸுவ நர
ப்ராப்தனாகு^{3}வ அந்த^{4}தாமஸவெம்ப^{3} லோகவனு |
கர்த மாத்ரோத்பத்திகெ^{3}னுதலி
மத்தெ ஹரிகி^{3}ல்லெந்து^{3} ஸம்ஹ
ர்த்ருத்வவெம்பு^{3}வ நதி^{4}க அந்த^{4}ந்தமவ பொந்து^{3}வனு ||20

முக்தி ப^{2}லத^{3}லி ஏகதே^{3}ஷவு
ப்ராப்தி ஸ்ருஷ்டிகெ^{3} கர்தனெந்த^{3}ரெ
முக்தி ப^{2}லத^{3}லி அந்தெ ஸம்ஹர்த்ருத்வ திளித^{3}வகெ^{3} |
ப்ராப்தி எனுதலி நமகெ^{3} பேளிஹ
உக்தி வ்ருத்^{3}த^{4}ர ஸம்மதிய பூ
ர்வோக்தவனே கேளிஹெவு தீ^{4}மந்த ஜன தெ^{3}ஸெயிந்த^{3} ||21

ஆவ ஹரி ஜக^{3}கர்தனெம்புத
ஆவ ஜக ஸம்ஹர்த்ரு ஞானவ
ஈ விதத ஸம்பூத்ய ஸம்பூதிகள தானரியெ |
ஆவ ஜக நாஷதலி ம்ருத்யுவ
ஓவி தாடுத ஸ்ருஷ்டியிந்தலி
பாவிபுது ஆனந்த ப்ராப்தியு மோக்ஷ பாகவெனெ ||22

ஜ்யோதிமய ரவி மண்டலாக்யதி
ஆததனு ரவி மண்டலஸ்தனெ
பூத ஸத்குண பூர்ண தவதனு ஸர்வதாऽச்பிஹித |
காதுரதி ஹ்ருதயஸ்த நின்ன
த்யாத்ருவாகிஹ எனகெ தர்ஷன
ப்ராப்தி கெய்ஸாவ நின்னது தெகெயெ ப்ரார்த்திஸுவெ ||23

ஹரியெ ஏகர்ஷ்யாக்ய முனியலி
இருத தத்பத^{3} வாச்ய நெனிபனே
ஸருவ நேமகனெந்து^{3} யமபத^{3} வாச்ய ஹே பூ^{1}ஷன் |
ஸூரருக^{3}ளிந்த^{3} ப்ராப்யனு எனிஸி
கரெஸிஹ ஸூர்யனெனுத ஹிரண்ய
க^{3}ர்ப்ப^{4} ப்ராப்யனெனுத ப்ராஜாபத்யனெனிஸிஹனெ |24

என்ன ஸ்வாரூபிக1த3 ஞானவ
இன்னு அந்தெயெ பா3ஹ்ய ஞானவ
முன்ன விஸ்தரிஸெந்து3 ப்ரார்த்தி2பெ கேளு ஹே பூ1ஷன் |
நின்னதே3 கல்யாண தமவெனெ
சென்ன ரூபத3 நானு காணுவ
நின்னனுக்3ரஹ பாலிஸெனுதலி பே3டு3வெனு ஹரியெ ||25

ப்ராணமுக்2ய ஸ்தி2தனு எனிஸிஹ
ப்ராணபித4ஹரி அஹெய காரண
தானெ அஹயெந்தெ3னுத கரெஸிஹ ஹரியு பரமாத்ம |
தானு ஸர்வத3 இருவனெனுதலு
தானு திளியல்பட3லு யோக்3யனு
தானெ அஸ்மீ எனுத வாச்யன ரூப காணுவெனு ||26

ப்ராண முக்2யானேகரு அதி3
ஷ்டானரெந் தெ3னிஸுருவரல்லிஹ
தானெ ஆ புருஷாக்2ய நெந்தெ3னிஸிருவ ஸர்வக3னு |
தானெ அந்தர்யாமி என்னொளு
மாணத3லெ இருதிர்ப்ப ஹரியனு
தே3னிபுது3 ஹரிரூபக3ள நிர்பே4த3வெனுதெந்து3 ||27

இருவுதீ3தனு ப4ஸ்ம பர்யம்
தரதி3 ஆத3ரு அத3ரொளிருதிஹ
ஹரிய ஆஶ்ரயனாகி3 உள்ள வாயுதானம்ருத |
இருதிரலு ஹரி அம்ருதனெனிஸுத
கரெஸுவுது3 அச்சிரியெ பேளிரி
அரிவு த3தி1 ரோஹித ஸுவிக்ஞானி வாய்வெனுத ||28

ஹரியெ ஓதத்வாதி3 கு3ணயுத
இருவெனெந்தோ3மாக்2யனெனிஸிஹெ
ஹரியெ ஸத் ஞானாதி3 ரூபியெ என்னனுக்3ரஹகெ |
ஸ்மரிஸுவுது3 என்னிந்த3 சரிதெம்
தி3ருவ த்4யானாதி3 ஸத்கர்ம
ஸ்மரிஸுவுது3 அத3னேவெ எந்தெ3னுதுக்தி உபநிஷத3 ||29

ஹரியே அக்3னிக3னாகி3 ஜக3வனு
பரிபரிய ப்ரேரிஸுவெ எனுதலி
கரெஸிருவெ அக்3ன்யாக்2ய நெனுதலி எம்ம ஸத்பத2தி3 |
மரளி மோக்ஷாபி4த3வு வித்தகெ
கரெது3 ஒய்வது3 நீனெ அரிதிஹெ
சரித வெம்மய ஞானவெல்லவு மோக்ஷகெந்தெ3னுத ||30

நம்ம நீ ஸம்ஸ்க்ருதியொளத்3து3வ
எம்ம ப3ஹு அல்பரனெ கெ3ய்யுவ
கர்ம எமக3த3னிஷ்ட வெனிஸிஹதெ3ல்ல களெயுவுது3 |
நிம்ம ஈ உபக்ருதிய தீரிஸெ
பேர்மெயிம் ஸுக்ஞான நமனவ
கர்ம நாமக ஹரியெ ஸ்வீகரிஸெந்து3 பே3டு3வேனு ||31

பூர்ண ஷக்த்யானந்த3 ரூபனே
பூர்ண ப்ரபே4 தேஜாக்2ய மூர்த்தியெ
பூர்ண ஞானைஷ்வர்ய ஆத்மனே பாஹி நரெயணனெ |
வேணுகா3ன ப்ரியனே க்ருஷ்ணனே
பூர்ண கருணாவனதி4 ஹயமுக2
பூர்ண கு3ண தோ3ஷாதி தூ3ரக3 பாஹி நரஹரியே ||32

இந்த3ராமுக2 கமல பா4ஸ்கர
ப3ந்து4 ப4க்த குடும்பி3 வர்க்க3கெ
ஸிந்து4 ஶய அரவிந்த3 நாப4 முகுந்த பரிபாஹி |
வந்தி3தாமர வ்ருந்த3 விஷ்ணுவே
நந்தி3 தீர்த்த2 ஹ்ருதா3ப்3ஜ மந்தி3ர
வந்தி3ஸுவெ பாதா3ப்3ஜ த்3வந்த்3வகெ பாஹி கோ3விந்த3 ||33

ஸந்த ருசி முனிபத்னி ஸத்கு3ண
வந்தெ1 ஆகூதியலி உத்3ப4வ
மந்த்ர ஈஶாவாஸ்யதி3ந்த3லி ஸ்துத்ய மனுவிந்த3 |
இந்த2 யக்ஞா பி4த4ன ஸ்தோத்ரத3
மந்த்ர ராஹஸ்யவனெ திளியுத
அந்தரங்க3தி3 தே4னிஸலு ஶ்ரீஹரியு ஒலியுவனு ||34

குஸும த்ரித3ஷவு மேலெ பஞ்சவு
எஸெவ மௌக்த்யோபமவு எனிஸிஹ
ஹஸனதி3ம் க்3ரந்தா2ந்த்ய ஸூத்ரத3லிந்த3 போணிஸிஹ |
எஸெவ ப்ராக்ருத பத்3ய மாலெய
பி3ஸஜனாப4னு யக்ஞ ஹரி பத3
பிஸஜக3ர்ப்பிஸி நலிவெ ஸங்கல்பிதவ பூரகதி3 ||35

பரம ப்ரிய இத்யாதி3 பி3ருதி3ம்
மெரெத3 கு3ருவந்தஸ்த2 அஸ்ம
த்பரம கு3ருக3ள ஹ்ருத3யத3ந்தர மெரெயுதிருதிஹர |
கு3ருவு பா4வி ஸமீரரல்லிஹ
பரிஸரரு மத்4வாந்தராத்மக
ஹரியு கு3ரு கோ3விந்த3 விட்டலன சரணக3ர்ப்பிஸுவெ ||36

***

ஶ்ரீஈஶாவாஸ்ய உபநிஷத் கன்னட பத்ய அனுவாத
(பாமினி ஷட்பதி)

மங்களாசரண
ஶ்ரீகுருப்யோ நம: ஹரி: ஓம்

பாஷ்ய:
நித்யாநித்ய ஜக3த்3தா4த்ரே நித்யாய ஞானமூர்த்தயே |
பூர்ணானந்தா3ய ஹரயே ஸர்வயக்ஞ பு4ஜே நம: ||
யஸ்மாத் பி3ரம்மேந்த்vர ருத்3ராதி3 தே3வதானாம் ஶ்ரீயோபிச |
ஞான ஸ்பூர்த்திஸ்ஸதா3 தஸ்ம்யை ஹரயே கு3ரவே நம: ||

பத்ய:
நித்யனிகெ3 ஸுக்ஞான ரூபிகெ3
நித்ய ஸுக2 ஸம்பூர்ண தன்வீ
ஸ்துத்ய நித்யாऽநித்ய ஜக3தா3தா3ர யக்ஞபு4ஜே |
உத்தமரு பொ3ம்மாதி3 தே3வரு
மத்தெ லட்சுமிகு3 நித்ய ஞான
ஸ்பூர்த்திதா3யக ஹரிகெ3 மத்4வரு நமனகெ3ய்தி3ஹரு ||1

யக்ஞபதி யக்ஞாங்க யக்ஞனே
யக்ஞவாஹன யக்ஞ நாமனே
யக்ஞ ப்4ருத்3யங்க3ள க்ருத்3யக்ஞபு4க்3 யக்ஞே |
யக்ஞ ஸாதன யக்ஞ கு3ஹ்யனெ
யக்ஞ யக்ஞாந்த க்ருதுவெனிபனெ
யக்ஞ பு4ஜெ ஸர்வக்ஞ விக்4னஹ ஹரியெ நமிஸுவெனு ||2

விமல பூர்ண ப்ரக்ஞரந்தெயெ
ஸுமனஸரு தரதமத3 பா4வதி3
கமலநாபா4பி4த4ரு சயமுனி ராக4வேந்திரரிகெ3 |
ஶமல வர்ஜித தா3ஸ வர்க3கு
நமிஸி ஈஶாவாஸ்ய உபநிஷ
த்3மல ப்ராக்ருத பத்3யதி3ந்த3லி பி3த்தரிபெ கேளி ||3

மனுஸ்வாயம்பு4வனே ரிஷியென்
தெ3னிஸிஹனு யக்ஞாக்ய ஹரியனு
எணிஸு ஈஶாவாஸ்ய உபநிஷதிக3வ தே3வதெயு |
எணிபுத3க்ஷர க3ணனெயிந்த3லி
அனுஷ்டுபு இத்யாதி3 சந்தஸு
மனுவுதன தௌ3ஹித்ர யக்ஞன துதிஸெ ப4குதியலி ||4

ஸ்தோத்ர ஈஶாவாஸ்ய மந்த்ரதி3
சித்தவிஸி யக்ஞாக்ய விஷ்ணுவு
க்ருத்திவாஸன வரதி3 அன்யாவத்4யரெந்தெ3னிப |
ம்ருத்யுரூபரு எனிப ரக்கஸ
மொத்தக3ள ஸம்ஹரிஸி மனுவிகெ3
ப்ராப்த து3க்க2வ களெத3 கு3ருகோ3விந்த3 விட்டல நமோ ||5

முன்பு முதல் மன்வந்தரத்தில், அசுரர்கள் ருத்ரதேவரைக் குறித்து தவம் செய்து, யாராலும் கொல்லப்பட முடியாத வரம் பெற்று, தேவதைகளை துன்புறுத்தத் துவங்கினர். ஸ்வாயம்புவ மனு, ஈஶாவாஸ்யாதி மந்திரங்களால் யக்ஞ நாமக விஷ்ணுவை திருப்திப்படுத்துவதற்காக ஸ்தோத்திரம் செய்யும்போது, உக்ர ரூபிகளான இந்த அசுரர்கள், மனுவை கொன்று தின்ன வேண்டும் என்று வந்தனர். ஆனால் மனு செய்த ஸ்துதிக்கு மெச்சி, யக்ஞ நாமக ஹரி, அந்த உக்ர ரூப அசுரர்களைக் கொன்று, மனுவிற்கு வந்த துக்கத்தினை பரிகாரம் செய்தார்.

இந்த உபநிஷத்திற்கு ஸ்வாயம்புவ மனுவே ரிஷி. ருசி என்னும் ப்ரஜாபதியின் மனைவியான ஆகூதி தேவியில் அவதரித்த யக்ஞ நாமக ஹரியே தேவதை. வெவ்வேறு சந்தஸ்களில் இந்த உபநிஷத் இருக்கிறது.

மந்திரம் : 1
உபநிஷத்: ஹரி: ஓம் ||
ஈஶாவாஸ்யமித3ம் ஸர்வம் யத்கிஞ்ச ஜக3த்யாம் ஜக3த் |
தேன த்யக்தேன பு4ஞ்சீதா2 மாக்3ருத4: கஸ்ய ஸ்வித்3த4னம் ||1

கன்னட பத்ய:
லேஸு ஸ்வாதந்த்ர்யாதி3 விரஹித
ஈ ஸகல ஜக3 ஈஶனிந்தா3
வாஸ்யவெனிஸுத சலிஸுதிதெ3 தம தம்ம கார்யத3லி |
ஈ ஸுகாரண த3த்தவாகி3ஹ
ஈஶ நிந்த3லெ எனிப வித்ததி3
நீ ஸுக2தி3 ஜீவிபுது3 பே3ட3த3லன்ய ஜீவிக3ள ||6

மேலே 4ம் மந்திரத்திலிருந்து பரமாத்மன், தத்வ போதனை செய்ய விரும்பிய வேதபுருஷன், அப்படி உபதேசம் செய்த தத்வங்கள், அதிகாரிகளுக்கு மட்டுமே மனதில் திடமாக நிற்கிறதே தவிர, மற்றவர்களுக்கு அவை நிற்பதில்லை. அந்த அதிகாரிகளுக்கு இவை ஸித்திக்கட்டும் என்னும் சிந்தனையினால், அவர்களுக்கு ஸாதனைகளை செய்விக்கட்டும் மற்றும் விஷய இச்சைகள் இல்லாமல் போகட்டும் என்று உபதேசம் செய்கிறார்.

விளக்கம்:
தன்னிலிருந்து படைக்கப்பட்ட உலகிற்கு, ப்ரவ்ருத்தியை கொடுப்பதற்காக, ஸ்ரீஹரி அனைத்து இடங்களிலும் வியாப்தன் ஆனான். ஈஷன் இருப்பதற்கு தகுதி கொண்டிருப்பதாலேயே 'தத்ஸ்ருஷ்டாத் தேவானுப்ராவிஷத்' என்று இன்னொரு ஸ்ருதி சொல்கிறது. இதனால் என்ன தெரிகிறது என்றால், சேதனா சேதனாத்மகமான அனைத்து உலகங்களும் அஸ்வதந்த்ர. பரம சேதனன் மட்டுமே ஸர்வ ஸ்வதந்த்ரன். ஆகையால், ஈஷ்வரனால் கொடுக்கப்பட்டதை வைத்துக்கொண்டு திருப்தி அடைய வேண்டும். அதை வைத்துக்கொண்டே தேஹயாத்திரையை (வாழ்க்கையை) நடத்த வேண்டும். ராஜாதிகள்கூட மற்றவர்களுக்கு தானம் செய்வதற்கு ஸாமர்த்தியம் இல்லாதவர்கள். இப்படி இருக்கையில், யாரை கேட்க வேண்டும்?. ஆகையால், பரமாத்மனை மட்டுமே கேட்க வேண்டுமே தவிர, மற்றவர்களிடம் சென்று எதையும் கேட்கக்கூடாது. அயாசித வ்ருத்தி (யத்ருச்சா லாபத்தினால் திருப்தி அடைவது) என்னும்

பாகவத தர்மத்தை பின்பற்ற வேண்டும் என்பதே முமுக்ஷுகளின் கடமை ஆகும்.

உபநிஷத்:
குர்வன்னேவேஹ கர்மாணி ஜிஜீவிஷேத் ஶதம் ஸமா: |
ஏவம் த்வயி நான்ய தே2தோஸ்தி ந கர்ம லிப்யதே நரே ||2

கன்னட பத்ய:
பிரம்ம நினகி3த்தாயுஷவ ஶத
பேர்மெயிம் ஜீவிஸலு இச்சிஸெ
கர்மஸ்வோசித பி3ட3தெ3 சரிபுது3 மனுஜ தே3ஹத3லி |
கர்மப2ல ஸங்கல்ப தொ3ரெயுவ
மர்மவரிதாசரிஸெ நர நின
கொ3ம்மெகா3த3ரு பாபலேபவு இரது3 திளியுவுது3 ||7

நரனு இரலேனவனு அல்பனு
சரிசிதொ3டெ3 நிஷ்காம கர்மத3
ஹரிய பூஜெகெ3 பாப லேபவு இரது3 கர்மக3ள |
சரிஸதி3த்3த3ரெ லேப விரஹித
விரது3 ப4க3வத் பூஜெயாக3தெ3
மரளி ஞானானர்ஹனத3ரிம் கர்ம கர்தவ்ய ||8

முன்னர் ஆசை என்னும் பிசாசுகளை விலக்குவதற்கு ‘யத்ருச்சா லாப ஸந்துஷ்ட:’ என்னும் பாகவத தர்மத்தை பின்பற்றவேண்டும் என்று கூறியதை பார்த்தோம். அதனுடன், ஸ்வோச்சித கர்மா னுஷ்டானம் என்பது ஞானார்த்திகளுக்கு மிகவும் அவசியம் என்பதை இங்கு சொல்கிறார்கள்.

மனிதனின் ஆயுள்காலம், 100 ஆண்டுகள் என்று ஸ்ருதிகள் சொல்கின்றன. அதில் யார்யாருக்கு எவ்வளவு ஆயுள் இருக்கிறதோ அவ்வளவு ஆண்டுகள் அவர்கள் வாழ்கிறார்கள். அந்த காலத்தை வீணாகக் கழிக்காமல், மரணம் அடையும்வரை, ஸ்வோச்சித கர்மங்களை, எவ்வித பலன்களையும் எதிர்பார்க்காமல் பகவத் பூஜை என்னும் சிந்தனையுடன் தவறாமல்

செய்ய வேண்டும். இவ்வாறு செய்தால், அல்ப யோக்யதை உள்ள மனிதனாக இருந்தாலும், நிஷ்காம பகவத ஆராதனை ஆகிறது என்பதால், உனக்கு பாவம் வருவதில்லை. அடுத்து, ஞானத்திற்கு அதிகாரியும் ஆகிறாய்.

கர்மணா ஞானமாதனோதி | ஞானேனாம்ருதீ பவதி || என்னும் ஸ்ருதி நினைவுக்கு வருகிறது. ஒரு வேளை, கர்மம் செய்தால்தானே பாவம் வருகிறது. ஆகையால், கர்மத்தையே செய்யாமல் விடுவதால், பாவங்கள் வருவதில்லை என்று நினைத்தால், அது இல்லை. செய்ய வேண்டியதை விட்டதால், அதிக பாவங்கள் வருகின்றன மற்றும் ஞானாதிகாரமும் வருவதில்லை. ஆகையால், கர்மங்களை கண்டிப்பாக செய்ய வேண்டும் என்று நிச்சயம் ஆகிறது. ஞானிகளே ஆனாலும், தக்க கர்மங்களை அவர்கள் செய்ய வேண்டும் என்பதற்கு 'ஓம் நியமாச்ச ஓம்' என்னும் பிரம்மஸூத்ரம் (3-4-7) பிரமாணமாக இருக்கிறது.

உபநிஷத்:
அஸுர்யா நாம தே லோகா அந்தே4ன தமஸாவ்ருதா: ||
தாம் ஸ்தேப்ரேத்யாபி4க3ச்சந்தி யே கே சாத்ம ஹனோஜனா: ||3

கன்னட பத்ய:
ஹரிய தத்வஞான விரஹித
நரரு ஆரிஹரவரு லோகவ
பரம து3க்கா2த்மகவு எனிஸுத நிபி3ட3 தமதி3ந்த3 |
பரித வாகி3ஹவன்னெ ஸேர்வரு
மரணவனெ பொந்து3த்த இஹத3லி
அரியுவுது3 நிஷ்சயவு ஸ்ருதியல்லி பேளிஹுது3 ||9

இப்படியாக, ப்ராப்தாதிகாரியைக் குறித்து, பரமாத்ம தத்வத்தில் அவனுக்கு உற்சாகம் வருவதற்காக, விபரீத ஞானிகளின் நிந்தையை செய்கிறார்.

பரமாத்மனின் தத்வஞானத்தைப் பற்றி அறியாமல் இருக்கும் ஸுஜனர்கள் விபரீத ஞானிகள். அஸுரீ சம்பந்தமான கடும்

இருட்டினால் சூழப்பட்ட உலகங்களை அவர்கள் சேர்கிறார்கள். எப்போது என்றால், இங்கு பாஞ்சபௌதிக தேகத்தை விட்டபிறகு - என்று அர்த்தம். இது நிச்சயமாக நடக்கும் விஷயம் ஆகும்.

உபநிஷத்:
அனேஜதேகம் மனஸோ ஜவீயோ நைனத்3தே3வா
ஆப்னுவன் பூர்வ மர்ஷத் |
தத்3தா4வதோऽன்யானத்யேதி திஷ்டத்தஸ்மின்
அபோ மாதரிஶ்வா த3தா4தி ||4

ஹரியு பரமாத்ம ஸ்வரூபவு
இருதிஹுது3 நிர்ப4யவு ஏகவு
மரளி மனகி1ந்ததி4க வேக3வனுள்ளதா3கி3ஹுது3 |
ஸுரரு ஸஹ பி3ரம்ம ஸ்வரூபவ
நரியரு ஸாகல்ய பொ3ம்மனு
அரிதி1ஹனு ஸர்வஸ்வ பூர்வத3 காலமாரப்4ய ||10

ஆததனு இத்3த3ல்லெ ஹரி வே
கா3திஶயதி3ம் தா4விபன்யன
ஆது அதிக்ரமகெ3ய்வ நத்3பு4த ஷக்தியுதனாகி3 |
மாதரிஷ்வ ப்ரேரணெயலனு
ஸ்யூத கர்ம ப்ராணி புண்யவ
தாத ஹரிக3ர்ப்பிஸுவ முக்2யபிராண திளியுவுது3 ||11

அனேஜத் ஆகிய இரு மந்திரங்களால் - பரமாத்ம தத்வத்தினை உபதேசம் செய்கிறார்.

பரமாத்ம ஸ்வரூபமானது நிர்பயத்வத்தைக் கொண்டது. முக்கியமான வஸ்து. மனதைவிட அதிக வேகத்தில் ஓடத்தக்கது. இந்த பரபிரம்ம ஸ்வரூபத்தினை தேவதைகளும்கூட முழுமையாக அறிய மாட்டார்கள். இந்த பரபிரம்மன் ஆனவன், அனாதி காலத்தினால் அனைத்தையும் அறிந்திருக்கிறான். இதுவே அவனுடைய ஸ்வபாவம். அவன் ஸர்வக்ஞ மூர்த்தி. இந்த பிரம்ம வஸ்துவானது, இருந்த இடத்திலேயே இருந்து, பிறர் ஓடும்போது

அவர்களை மிஞ்சுகிறது. இது எப்படியெனில், அசிந்த்யாத்புத சக்தியைக் கொண்டது. இத்தகைய பரமாத்மனில் முக்யபிராணன், தன் ப்ரேரணையினாலேயே அனைத்து பிராணிகள் செய்த புண்ய கர்மங்களை சமர்ப்பணம் செய்கிறான்.

உபநிஷத்:
ததே^{3}ஜதி தன்னேஜதி தத்^{3}தூ^{3}ரே தத்^{3}வந்திகெ |
தத^{3}ந்தரஸ்ய ஸர்வஸ்ய தது^{3} ஸர்வஸ்ய பா^{3}ஹ்யத: ||5

ஹரிய தெ^{3}ஸெயிம் ஜக^{3}து ப^{4}ய பொன்
தி^{3}ருவு தெ^{3}ந்தி^{3}கு^{3} ஹரியு தா ப^{4}ய
விரஹிதனு ஸர்வ ஸ்வதந்த்ரனு எம்ப^3 காரணதி^{3} |
இருவ ஹரி தூ^{3}ரத^{3}லி அவனே
இருதிஹனு ப^{3}ளியல்லெ ப்ரமிதவு
ஸருவ அந்தர்க^{3}தனு ஸர்வகெ பா^{3}ஹ்யனு அவனே ||12

அனைத்து ஜகத்தும்கூட ஹரியைக் கண்டு நடுங்குகின்றன. பரபிரம்மன் ஸ்வதந்த்ரன் ஆனதால், யாருக்கும் அவன் பயப்படுவதில்லை. தூரத்தில் இருப்பவனும் அவனே. மிகவும் அருகில் இருப்பவனும் அவனே. இந்த ஜகத்தில் அனைத்திலும் இருப்பவன் அவனே. அனைத்து வஸ்துக்களில் புறத்தில் இருப்பவனும் அவனே. அதாவது, உள்ளும், புறமும் அனைத்து இடங்களிலும் வ்யாப்தன் என்று அர்த்தம்.

உபநிஷத்:
யஸ்து ஸர்வாணி பூ^{4}தானி ஆத்மன்யேவானு பஶ்யதி |
ஸர்வ பூ^{4}தேஷு ச ஆத்மானம் ததோ ந விஜுகு^{3}ப்ஸதே ||6

எல்ல சிதசித்தெனிபஜக^3 ஸிரி
நல்ல நலெ ஆஸ்ரிதவ திளியுத
எல்ல ப்ராணிக^{3}ளல்லி இருதிஹ நியமிஸுத்தெனுத |
செல்வ ஈ ஸுக்ஞானதி^{3}ந்த^{3}லெ
எல்ல ப^{4}யதி^{3} விதூ^{3}ர லக்ஷ்மி
நல்ல ஸலஹுவனெம்ப^3 ப^{3}யஸனு தன்ன ரக்ஷணெய ||13

தத்தூரெ ஆகிய ஸ்லோகங்களில், ஸ்ரீஹரிக்கு ஸர்வபூதாஸ்ரயன் (அனைத்திலும் இருக்கிறான்) என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அத்தகைய ஞானத்திற்கு இப்போது பலன்களை சொல்கிறார்.

அனைத்து, சிதசிதாத்மகமான உலகம் பரமாத்மனின் ஆஸ்ரயத்தில் இருக்கிறது என்று யார் சந்தேகம் இல்லாமல் சொல்கிறார்களோ, மற்றும் அனைத்து ஜீவர்களில் நியாமகனாக ஸ்ரீஹரி இருக்கிறான் என்று அறிகிறானோ, அத்தகைய ஞானி, தன்னை தான் காத்துக் கொள்வதற்கு விரும்புவதில்லை. ஏனெனில், பரமாத்மனின் ரக்ஷணா கவசம் தனக்கு இருப்பதால், அவன் நிர்பயனாக இருக்கிறான்.

உபநிஷத்:
யஸ்மின் ஸர்வாணி பூ^{4}தானி ஆத்ம்யைவா பூ^{4}த் விஜானத: |
தத்ர கோ மோஹ: கஶ்யோக ஏகத்வ மனு பஶ்யத: ||7

ஸர்வ பூ^{4}தக^{3}ளெல்ல ஆஶ்ரித
விர்வவூ ஆத்மாக்^{2}யனல்லியெ
பூர்வகாலத^{3}லிந்த^{3}லீ ரீதியலி இருதிஹனு |
ஸர்வ பூ^{4}தாதா^{4}ர ஆத்மன
ஸர்வ தே^{3}ஷ ஸ்தி^{2}தன ரூபவு
ஸர்வ ஒந்தெ^{3}ம்பு^{3}வகெ^{3} உண்டே ஶோக மோஹாதி^{3} ||14

எந்த ஆத்மாக்ய ஹரியில், அனைத்து பிராணிகளும் ஆஸ்ரயமாக இருக்கிறதோ, அத்தகைய ஹரி, அனாதி காலத்திலிருந்து அனைத்து பூதாந்தர்கதனாக இருக்கிறான். ஸர்வ பூதாதாரனான ஸர்வத்ரகதனான ஹரியின் ரூபங்கள் அனைத்தும் ஒன்றே - பேதம் அற்றவன் - என்று அறிந்தவனுக்கு சோகமோ, மோகமோ இல்லை என்பது அர்த்தம்.

உபநிஷத்:
ஸ பர்யகா^{3}த் ஶுக்ரமகாயமவ்ரணம் அஸ்னாவிரம்
ஶுத்^{3}த^{4}ம் அபாப வித்^{3}த^{4}ம் |
கவிர்மனீஷி பரிபூ^{4}: ஸ்வயம்பூ^{4}: யாதா^{2}தத்^{2}ய

தோsர்த்தா2ன் வ்யத3தா4த் ஶாஶ்வதீப்4யஸ்ஸமாப்4ய: ||8

கன்னட பத்ய:
நித்ய ஶுக்ர நகாயனாகி3ஹ
நித்ய அவ்ரண பூர்ண கு3ணநிஹ
ஸப்ததா4து ஷரீர விரஹித ஶுத்3த4னாகி3ஹன |
மத்தெ பாபாவித்3த4 ஹரியனு
ப்ராப்தனாது3த3ரிந்த3 ஶோகா
லிப்தனாகி3ஹ மனுஜ ப4க3வத் ஞான தெ3ஶெயிந்த3 ||15

ஹரிகி3ஹுது3 ஸத்ஞான ஸுக2த1னு
மரளி அவ கவி ஶிரியு பி3ரம்மா
த்3யருக3ளெனிபர மனஸிகீ3ஶனு வரனு ஸர்வரிகெ3 |
பரர ஆஶ்ரய ரஹித ஸர்வத3
ஹரியு ஸ்ருஜிஸித3 ஸத்ய ஜக3வனு
அரியுவுது3 நதி3 ப்ரவஹத3ந்த3தி3 நித்யவெந்தெ3னுத3 ||16

பகவந்தனின் ஞானத்தினால் எப்படி சோக, மோஹாதிகள் வருவதில்லை என்று சொல்கிறார்.

எப்போதும் சோகம் இல்லாதவனான, லிங்க தேகம் இல்லாதவனான, காலத்தினால் கட்டுப்படாதவனான (ஸர்வகாலத்திலும் இருக்கும்), குணபூர்ணனான, ஸப்த தாது இருக்கும்படியான ஸ்தூல ஷரீரம் இல்லாதவனான, அதனாலேயே பாப ஸம்பர்க்கமே இல்லாதவனான ஸ்ரீஹரியை ஞானியானவன் அடைவதால், அத்தகைய பகவந்தனின் ஞானத்தினால் இவனும்கூட சோகத்தின் தொடர்பே இல்லாதவனாக ஆகிறான். அதாவது, இத்தகைய ஹரியின் ஸ்வரூப லட்சணத்தையும், அவனின் மஹிமா ஞானத்தையும் அடைந்தவனுக்கு சோகத்தின் குறைவு ஆவதே சரியாகும். ஹரிக்கு அகாய என்றால், சரீரமே இல்லை என்று கூறினால், ஜகத் ஸ்ருஷ்டியே ஆவதில்லை என்றால், இவ்வாறு சொல்கிறார்.

ஸ்ரீஹரி ஸர்வக்ஞன். லட்சுமி பிரம்மாதி தேவதைகளின் மனோநியாமகன், அதற்காகவே 'மனீஷி' எனப்படுகிறான். இதனால், ஞானத்துடனேயே சேர்ந்திருக்கும் அப்ராக்ருத தேகம் உள்ளவன் என்றாகிறது. அனைத்தையும், தன் வசத்தில் வைத்துக் கொள்கிறான். அதற்காக 'பரிபூ:' எனப்படுகிறான். அனைத்தைவிடவும் சிறந்தவன். தானாகவே தோன்றுகிறான் ஆகையால் 'ஸ்வயம்பூ:' எனப்படுகிறான். எப்போதும் அனன்யாஸ்ரயனும், அனாத்யனந்த காலத்திலிருந்தும் இருப்பதான, ஸத்யமான ஜகத்தையும் நிர்மாணம் செய்தவாறே இருக்கிறான்.

உபநிஷத்:
அந்த4ந்தம: ப்ரவிஶந்தி யேऽவித்4யாமுபாஸதே |
ததோ பூ4ய இவ தே தமோ ய உ வித்3யாயாந்ரதா: ||9

அன்யதா2 ஞானவனெ சிந்திப
கி3ன்னு அந்த4ம் தமத3 ப்ராப்தியு
இன்னு தத்வஞானத3ல்லியெ ரதனு எனிஸுத்த |
அன்யதா2 ஞானவனெ நிந்தி3ஸ
தி3ன்னு இருதிஹ மனுஜதி4கவு
என்னெ அந்த4ம் தமவ ஹொந்து3வனெந்து3 நிஸ்சயவு ||17

ஏழாம் மன்வந்தரத்தில் சொல்லியிருப்பதைப் போல 'விஜானத: அனுபஷ்யத:' என்று யதாவத் பரமாத்மனின் ஞானம், முக்திக்கு காரணம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஞானம், மித்யாஞானத்தின் நிந்தனையினால் சேர்ந்தால் மட்டுமே முக்தி கிடைக்கிறது என்பதை சொல்கிறார். அங்கும், யதார்த்த ஞானம் பிறக்க வேண்டுமெனில், அன்யதா ஞானத்தின் நிந்தனையை கண்டிப்பாக செய்ய வேண்டும் என்று சொல்வதற்காக அன்யதா ஞானத்திற்கு, முன்னர் கூறிய அஸுர்யா லோகத்தின் ஸாதனையை அனுவாதம் செய்து, அன்யதா ஞானத்தை நிந்தனை செய்யாமல் இருந்தால், அதிக அனர்த்த ஸாதனை ஆகிறது என்று முதலாம் மந்திரத்திலிருந்து சொல்கிறார்கள். இங்கு அவித்யா என்றால் வித்யா விரோதியான மித்யாஞானத்தை குறிப்பிடுகிறது.

அதாவது, இருப்பதற்கு எதிர்மறையாக புரிந்து கொள்வதை சொல்கிறது.

இப்படியாக அவித்யையுடன் கூடிய மித்யா ஞானத்தைக் கொண்டவர்களுக்கு, அந்தம்தமஸ் கிடைக்கிறது. இந்த மித்யா ஞானத்தை நிந்தனை செய்யாமல், வெறும் தத்வஞானத்திலேயே ஈடுபாடு கொண்டிருந்தால், அத்தகையவருக்கும் அந்தம் தமஸ்ஸே கிடைக்கிறது என்கிறார்கள். இதில் எவ்வித சந்தேகமும் இல்லை.

உபநிஷத்:
அன்யதே3வ ஆஹு: வித்3யயா அன்யதா3ஹு: அவித்3யயா |
இதி ஶுஶ்ரும தீ4ராணாம் யே ந ஸ்த3த்விச சக்ஷிரே ||10

கன்னட பத்ய:
முக்திப2லத3லி ஏகதே3ஷவு
ப்ராப்தி தத்வ ஞானதி3ந்த3லி
முக்தி ப2லத3லி அந்தெ மித்2யாஞான நிந்த3னெகெ3 |
ப்ராப்தி எனுதலி நமகெ3 பேளிஹ
உக்தி வ்ருத்3த4ர ஸம்மதிய பூ
ர்வோக்தவனெ கேளிஹெவு தீ4மந்த ஜன தெ3ஶெயிந்த3 ||18

மித்யா ஞானத்தை நிந்தனை செய்யவில்லையெனில் அனர்த்த ப்ராப்தி மட்டுமே கிடைக்கிறது என்பது இல்லை. இஷ்ட ப்ராப்தி, அனிஷ்ட நிவ்ருத்தி என்னும் இரண்டினையும் கொடுக்கும் முக்திக்கு ஸம்யக் ஞானம் மற்றும் மித்யாஞான நிந்தனையும் தேவை என்று சொல்கிறார்கள்.

அவித்யா அல்லது அன்யதா ஞான நிந்தனையினால் மோட்ச சாதன பலனே கிடைக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த பத்ய வசனத்தை நாமும்கூட ஞானிகளிடமிருந்து கேட்டிருக்கிறோம். இந்த ஞானிகளே நமக்கு மோட்ச ஸாதன மார்க்கத்தை உபதேசம் செய்திருக்கிறார்கள். ஆகையால், மேற்சொன்ன இரண்டும் அவசியமே ஆகும்.

உபநிஷத்:
வித்^{3}யாஞ்ச அவித்^{3}யாஞ்ச யஸ்தத்வேத^{3} உப^{4}யம் ஸஹ |
அவித்^{3}யயா ம்ருத்யும் தீர்த்வா வித்^{3}யயா அம்ருதமஶ்னுதே ||11

கன்னட பத்ய:
அபஹரி யாதா^{2}த்ம்ய ஞானவ
ஆவ மித்^{2}யாஞான நிந்த^{3}னெ
ஈ விதோ^{4}ப^{4}ய வரியெ வித்^{3}யாsவித்^{3}யெ எம்பு^{3}வன |
ஆவsவித்^{3}யெய லிந்தெ^{3} ம்ருத்யுவ
ஓவி தா^{3}டுத வித்^{3}யெயிந்த^{3}லி
பா^{4}விபுது^{3} ஆனந்த^{3} ப்ராப்தியு மோட்சபா^{4}க^{3}வெனெ ||19

வித்யாபதோக்த விஷ்ணுவின் மஹாத்ம்ய ஞானமும், அவித்யாபதோக்த மித்யா ஞான நிந்தனையும் என இந்த இரண்டும், ஒரே புருஷார்த்தமான மோட்சத்திற்கு காரணம் என்று யார் அறிகிறார்களோ, அத்தகையவன், அவித்யையினால் வரக்கூடிய ம்ருத்யுரூப துக்க அஞ்ஞானாதி அனிஷ்டங்களை களைந்து கொண்டு, வித்யையினால் ஆனந்த அனுபவ ரூப மோட்சத்தில் ஒரு பாகத்தை அடைகிறான்.

உபநிஷத்:
அந்த^{4}ந்தம: ப்ரவிஶந்தி யே அஸம்பூ^{4}தி முபாஸதே ||
ததோ பூ^{4}ய இவ தே தமோ ய உ ஸம்பூ^{4}த்ர்யாம் ரதா: || 12

கன்னட பத்ய:
கர்தனல்லவு ஹரியு ஜக^{3}து^{3}
த்பத்திகெ^{3}னுதலி சிந்திஸுவ நர
ப்ராப்தனாகு^{3}வ அந்த^{4}தாமஸவெம்ப^{3} லோகவனு |
கர்த மாத்ரோத்பத்திகெ^{3}னுதலி
மத்தெ ஹரிகி^{3}ல்லெந்து^{3} ஸம்ஹ
ர்த்ருத்வவெம்பு^{3}வ நதி^{4}க அந்த^{4}ந்தமவ பொந்து^{3}வனு ||20

மித்யாஞானம் என்பது அனர்த்தத்திற்கு காரணம். தத்வஞானம் ஒன்றே முக்திக்கு காரணம் என்று முன்பே பார்த்தோம். அதையே இங்கு விவரித்திருக்கிறார்.

ஸ்ரீஹரி, உலகினை படைப்பதில்லை என்று உபாஸனை செய்பவர்கள், அந்தம்தமஸ் என்னும் உலகத்தை அடைகிறார்கள். ஸ்ரீஹரியே ஜகத் கர்தா, ஆனால் அவன் ஸம்ஹார கர்தன் அல்ல என்று உபாஸனை செய்பவன், மேலும் அதிகமான அந்தம்தமஸ்ஸினை அடைகிறான்.

உபநிஷத்:
அன்யதே3வ அஹு: ஸம்ப4வாத், அன்யதா3ஹு: அஸம்ப4வாத் |
இதி ஶுஶ்ரும தீ4ராணாம் யே ந: தத்3விச சக்ஷிரே ||13

கன்னட பத்ய:
முக்தி ப2லத3லி ஏகதே3ஷவு
ப்ராப்தி ஸ்ருஷ்டிகெ3 கர்தனெந்த3ரெ
முக்தி ப2லத3லி அந்தெ ஸம்ஹர்த்ருத்வ திளித3வகெ3 |
ப்ராப்தி எனுதலி நமகெ3 பேளிஹ
உக்தி வ்ருத்3த4ர ஸம்மதிய பூ
ர்வோக்தவனே கேளிஹெவு தீ4மந்த ஜன தெ3ஸெயிந்த3 ||21

ஸம்பவ என்னும் பதம் சொல்வதைப் போல, ஸ்ரீஹரி வெறும் ஸ்ருஷ்டி கர்தன் என்று அறிந்தால், முக்தி பதத்தில் ஒரு பாகமும்; மற்றும் ஸ்ரீஹரியானவர், அஸம்பவ என்னும் பதம் சொல்வதைப் போல, ஸம்ஹார கர்தன் என்று அறிந்தால் இன்னொரு பாகத்தின் பலனும் கிடைக்கிறது என்று ஞானிகள் கூறுவதை கேட்டிருக்கிறோம். ஆகையால், இரு வித ஞானமும் அவசியமே ஆகிறது.

உபநிஷத்:
ஸம்பூ4திஞ்ச வினாஶஞ்ச யஸ்தத்3வேதோ3 ப4யம் ஸஹ |
வினாஶேன ம்ருத்யும் தீர்த்வா ஸம்பூ4த்யா அம்ருதமஶ்னுதே ||14

கன்னட பத்ய:
ஆவ ஹரி ஜக[3]கர்தனெம்புத
ஆவ ஜக ஸம்ஹர்த்ரு ஞானவ
ஈ விதத ஸம்பூத்ய ஸம்பூதிகள தானரியெ |
ஆவ ஜக நாஷதலி ம்ருத்யுவ
ஓவி தாடுத ஸ்ருஷ்டியிந்தலி
பாவிபுது ஆனந்த ப்ராப்தியு மோக்ஷ பாகவெனெ ||22

ஸம்பூதி என்னும் பதம் சொல்வதைப் போல ஸ்ருஷ்டி கர்த்ருத்வத்தையும், அஸம்பூதி என்னும் பதம் சொல்வதைப் போல ஸம்ஹார கர்த்ருத்வத்தையும், என இந்த இரண்டினையும் யார் அறிந்திருக்கிறார்களோ, அவர்கள் நாசத்தில்; அதாவது, ஸம்ஹார கர்தன் ஹரி என்னும் உபாஸனையினால் ம்ருத்யுவான சம்சாரத்தை தாண்டி, ஸ்ருஷ்டி கர்தன் என்று உபாஸனை செய்து மோட்ச ஆனந்தத்தை அடைகின்றனர்.

உபநிஷத்:
ஹிரண்மயேன பாத்ரேண ஸத்யஸ்யாபிஹிதம் முக[2]ம் |
தத்வம் பூ[1]ஷன்ன பாவ்ருணு ஸத்ய த[4]ர்மாய த்[3]ருஷ்டயே ||15

கன்னட பத்ய:
ஜ்யோதிமய ரவி மண்டலாக்யதி
ஆததனு ரவி மண்டலஸ்தனெ
பூத ஸத்குண பூர்ண தவதனு ஸர்வதா஽ச்பிஹித |
காதுரதி ஹ்ருதயஸ்த நின்ன
த்யாத்ருவாகிஹ எனகெ தர்ஷன
ப்ராப்தி கெய்ஸாவ நின்னது தெகெயெ ப்ரார்த்திஸுவெ ||23

இப்படியாக முதல் இரண்டு மந்திரங்களில் சொல்லியவாறு, பிரம்ம வித்யைக்கு அதிகாரத்தை அடைந்த சிஷ்யனிடம் ‘அனேஜதேகம்’ ஆகியவற்றால், பகவந்தனின் ஸ்வரூபத்தை நிரூபித்து, ‘யஸ்து ஸர்வாணி’ ஆகியவற்றால், பரமாத்மனின் சாட்சாத்காரமே மோட்சத்தைக் கொடுக்கிறது என்று சொல்லபட்டது. அந்த சாட்சாத்காரம் வெறும் ஸ்ரவண,

மனனாதிகளாலேயே சாத்தியம் அல்ல. அது ஈஸ்வரனின் பிரஸாதத்தினாலேயே சாத்தியம் என்பதை அறிய வேண்டும். அத்தகைய சாட்சாத்காரத்தை பெறவேண்டும் என்றால், முன்னர் பார்த்த அனுஷ்டானங்களுடன் ஸ்ரவணாதி ஸாதனத்தை செய்து, பகவத் பிரார்த்தனையை செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லி, அந்த பிரார்த்தனா வழியை சொல்கிறார்.

ஹிரண்மய என்றால் ஜ்யோதிர்மய. பாத்ர என்றால் மண்டல. இத்தகைய சூர்ய மண்டலத்திலிருந்து, ஸத்குணபூர்ணமான உன் ரூபம், எப்போதும் நமக்கு மறைந்தேயிருக்கிறது. ஹே பூர்ணனே, உன் ரூபத்தை, ஸத்யாக்யனான, உன் த்யானத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் நான் பார்ப்பதற்கு, உன் ஆவரணங்களை (மறைந்திருக்கும் உறைகளை) விலக்குவாயாக.

உபநிஷத்:

பூ^{4}ஷன்னேகர்ஷே யம ஸூர்ய ப்ராஜாபத்ய
வ்யூஹ ரஶ்மீன் ஸமூஹ |
தேஜோ யத்தே ரூபம் கல்யாண தமம் தத்தே பஶ்யாமி ||16

கன்னட பத்ய:

ஹரியெ ஏகர்ஷ்யாக்ய முனியலி
இருத தத்பத^{3} வாச்ய நெனிபனே
ஸருவ நேமகனெந்து^{3} யமபத^{3} வாச்ய ஹே பூ^{1}ஷன் |
ஸூரருக^{3}ளிந்த^{3} ப்ராப்யனு எனிஸி
கரெஸிஹ ஸூர்யனெனுத ஹிரண்ய
க^{3}ர்ப்ப^{4} ப்ராப்யனெனுத ப்ராஜாபத்யனெனிஸிஹனெ |24

என்ன ஸ்வாரூபிக^{1}த^{3} ஞானவ
இன்னு அந்தெயெ பா^{3}ஹ்ய ஞானவ
முன்ன விஸ்தரிஸெந்து^{3} ப்ரார்த்தி^{2}பெ கேளு ஹே பூ^{1}ஷன் |
நின்னதே^{3} கல்யாண தமவெனெ
சென்ன ரூபத^{3} நானு காணுவ
நின்னனுக்^{3}ரஹ பாலிஸெனுதலி பே^{3}டு^{3}வெனு ஹரியெ ||25

ஹே பூர்ணனே, ஸர்வ விஷயங்களைப் பற்றியும் ஞானமுள்ளவன் ஆகையால் 'ஏகர்ஷி' என்னும் சொல்லால் அழைக்கப்பட்டு 'ஏகர்ஷி' என்னும் முனிவரின் அந்தர்கதனாக இருப்பவனே; ஸர்வ நியாமகனாகி, யம ஷப்த வாச்யனாகி, யமாந்தர்கதனாக இருப்பவனே; ஸூரிகளால் அடையப்பட யோக்யன் என்று 'ஸூர்யாபிதனாகி' ஸூர்யாந்தர்கதனே; ஹிரண்யகர்ப்பனால் விசேஷமாக அடையப்படுவாய் என்று ப்ராஜாபத்ய என்று அழைக்கப்படுபவனே; ரஷ்மி எனப்படும் என் ஸ்வரூபிக ஞானத்தை விரிவுபடுத்து. அப்படியே, புற ஞானத்தையும் விரிவுபடுத்து. பிறகு, உன் அத்யந்த மங்களகரமான ரூபத்தை உன் அருளாலேயே பார்க்கிறேன்.

உபநிஷத்:
யோஸாவஸௌ புருஷ: ஸோஹமஸ்மி ||17

கன்னட பத்ய:
ப்ராணமுக்2ய ஸ்தி2தனு எனிஸிஹ
ப்ராணபித4ஹரி அஹெய காரண
தானெ அஹயெந்தெ3னுத கரெஸிஹ ஹரியு பரமாத்ம |
தானு ஸர்வத3 இருவனெனுதலு
தானு திளியல்பட3லு யோக்3யனு
தானெ அஸ்மீ எனுத வாச்யன ரூப காணுவெனு ||26

ப்ராண முக்2யானேகரு அதி3
ஷ்டானரெந் தெ3னிஸூருவரல்லிஹ
தானெ ஆ புருஷாக்2ய நெந்தெ3னிஸிருவ ஸர்வக3னு |
தானெ அந்தர்யாமி என்னொளு
மாணத3லெ இருதிர்ப்ப ஹரியனு
தே3னிபுது3 ஹரிரூபக3ள நிர்பே4த3வெனுதெந்து3 ||27

ஸர்வ ஜீவோத்தமரான முக்ய வாயு ரூபத்தையே ப்ரதீகமாக ஆக்கிக் கொண்டு, பரமாத்மன் அதில் இருக்கிறான் என்னும் ஞானம் அவசியம் என்னும் சிந்தனையுடன் முக்யபிராணனில் இருக்கக்கூடிய விஷயங்களை சொல்கிறார்.

எந்த புகழ்பெற்றவனான முக்யபிராணனில் இருக்கிறானோ, யாராலும் அவனை விடமுடியாது என்னும் அர்த்தத்தில் 'அஹம்' என்னும் சொல்லால் அழைக்கபடுபவனும்; எப்போதும் இருப்பவனும்; அறியப்படுவதற்கு யோக்யன் ஆனவன் என்னும் அர்த்தத்தில் 'அஸ்மி' என்னும் சொல்லால் குறிப்பிடுப்படுபவனையும் நான் காண்கிறேன்.

அல்லது: முன்னர் 16ம் மந்திரத்தில் பூஷா முதலான சொற்கள் விளக்குவதைப் போல, ப்ராணாதி அனேக பிரதீகங்களில் விஷ்ணு இருக்கிறான் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. அங்கு அவனுடைய ரூபங்களுக்கு பேதத்தினை அறியக்கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். ப்ராணாதி அனேக ப்ரதீகங்களில் இருந்துகொண்டு, புருஷ ஷப்தத்தினால் அழைக்கப்படுபவன் யாரோ, அவனே என்னில் அந்தர்யாமியாக இருக்கிறான்.

உபநிஷத்:
வாயுரனிலமம்ருத மதே^{2}த^{3}ம் ப^{4}ஸ்மாந்தம் ஶரீரம் ||18

கன்னட பத்யம்:
இருவுதீ^{3}தனு ப^{4}ஸ்ம பர்யம்
தரதி^{3} ஆத^{3}ரு அத^{3}ரொளிருதிஹ
ஹரிய ஆஶ்ரயனாகி^{3} உள்ள வாயுதானம்ருத |
இருதிரலு ஹரி அம்ருதனெனிஸுத
கரெஸுவுது^{3} அச்சிரியெ பேளிரி
அரிவு த^{3}தி^{1} ரோஹித ஸுவிக்ஞானி வாய்வெனுத ||28

இங்கு ஒரு ஆட்சேபத்தை (எதிர்வினையை) சொல்லி, அதற்கு சமாதானத்தையும் சொல்கிறார். பரமேஸ்வரன், கல்யாணதம ரூபம் உள்ளவன் என்றும், அதே ரூபமே ஜீவாந்தர்கதமாக எப்போதும் இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் அது சரியல்ல. தேக நாசத்தை நாம் ப்ரத்யட்சமாக பார்க்கிறோம். அத்தகைய தேஹாந்தர்கதனான ஜீவனுக்கு மரணத்தை சொல்ல வேண்டியிருப்பதால் - கைமுத்ய - ந்யாயத்தினால் - ஜீவாந்தர்கத

பரமாத்மனுக்கு இருப்பு எங்கு இருக்கிறது என்பதற்கு பதில் சொல்கிறார்.

இந்த ஸ்தூல தேகமானது, பஸ்மம் ஆகியே அழிகிறது. ஆனாலும், ததந்தர்கதனான பரமாத்மனுக்கு மரணாதி தோஷம் என்பதே இல்லை. ஏனெனில், பரமேஷ்வரனின் ஆஸ்ரயத்தை அடைந்திருக்கும், வாயுவே எப்போது அம்ருத அல்லது நித்யன் என்று சொல்லப்படுகிறானோ, அப்போது பரமேஷ்வரன் அம்ருதன் என்று தனியாக சொல்லவும் வேண்டுமோ?. அதாவது, அவன் நித்யன் என்று அர்த்தம்.

உபநிஷத்:
ஓம் க்ரதோ ஸ்மர க்ருத்ரம் ஸ்மர ||
ஒம் க்ரதோஸ்மர க்ருதம் ஸ்மர ||19

கன்னட பத்ய:
ஹரியெ ஓதத்வாதி^{3} கு^{3}ணயுத
இருவெனெந்தோ^{3}மாக்^{2}யனெனிஸிஹெ
ஹரியெ ஸத் ஞானாதி^{3} ரூபியெ என்னனுக்^{3}ரஹகெ |
ஸ்மரிஸுவுது^{3} என்னிந்த^{3} சரிதெம்
தி^{3}ருவ த்^{4}யானாதி^{3} ஸத்கர்ம
ஸ்மரிஸுவுது^{3} அத^{3}னேவெ எந்தெ^{3}னுதுக்தி உபநிஷத^{3} ||29

அடுத்து, ஸ்ரீஹரியை பிரணவ ஸ்வரூபனாக பிரார்த்திக்கிறார்.

ஓதத்வ என்றால் வ்யாப்தத்வம். இத்தகைய ஓதத்வ குணத்தைக் கொண்டு 'ஓம்' என்னும் பதத்தினால் அழைக்கப்படுபவனே, ஹே ஞானரூபி ஸ்ரீஹரியே. எனக்கு அருள்பவனாக பார். என்னால் செய்யப்பட்ட, உன்னுடைய த்யானாதி ஸத்கர்மங்கள் என்னென்ன இருக்கின்றதோ, அதனை உன் சித்தத்திற்கு கொண்டு வா. அதையே காரணமாக ஆக்கிக் கொண்டு, எனக்கு அருள்வாயாக அருள்வாயாக என்று இரு முறை கேட்டுக் கொள்கிறார்.

உபநிஷத்:
அக்^{3}னே நயஸுபதா^{2} ராயே அஸ்மான்
விஶ்வானி தே^{3}வ வயுனானி வித்^{3}வான் |
யுயோத்^{4}யஸ்மஜ் ஜுஹுராணமேனோ
பூ^{4}யிஷ்டாந்தே நம உக்திம் விதே^{4}ம ||20

ஹரியே அக்^{3}னிக^{3}னாகி^{3} ஜக^{3}வனு
பரிபரிய ப்ரேரிஸுவெ எனுதலி
கரெஸிருவெ அக்^{3}ன்யாக்^{2}ய நெனுதலி எம்ம ஸத்பத^{2}தி^{3} |
மரளி மோக்ஷாபி^{4}த^{3}வு வித்தகெ
கரெது^{3} ஒய்வது^{3} நீனெ அரிதிஹெ
சரித வெம்மய ஞானவெல்லவு மோக்ஷகெந்தெ^{3}னுத ||30

நம்ம நீ ஸம்ஸ்க்ருதியொளத்^{3}து^{3}வ
எம்ம ப^{3}ஹு அல்பரனெ கெ^{3}ய்யுவ
கா்ம எமக^{3}த^{3}னிஷ்ட வெனிஸிஹதெ^{3}ல்ல களெயுவது^{3} |
நிம்ம ஈ உபக்ருதிய தீரிஸெ
பேர்மெயிம் ஸுக்ஞான நமனவ
கர்ம நாமக ஹரியெ ஸ்வீகரிஸெந்து^{3} பே^{3}டு^{3}வேனு ||31

ஸ்ரவண மனனாதிகளை செய்த புருஷன், ஸ்ரீஹரியின் சாக் ஷாத்காரத்தை பெறவேண்டும் என்றால், ஸ்ரீஹரியின் பிரார்த்தனை அவசியம் - அது அவன் கடமை என்று அதன் விதானத்தை 'ஹிரண்யயேன' ஆகிய மந்திரங்களால் சொல்லி, இப்போது சாட்சாத்காரத்தை அடைந்த புருஷனுக்கும் கூட மோட்சார்த்தமாக பகவத் உபாஸனை கடமை என்னும் சிந்தனையால் அக்னி ப்ரதீகத்தில் இருக்கும் பகவத் பிரார்த்தனையின் பிரகாரத்தை சொல்கிறார்.

தேகம் அல்லது த்ரிகுணாத்மக ஜகத்தினை ப்ரேரணை செய்கிறான் என்னும் அர்த்தத்தில், அக்னி பதத்தினால் முக்ய வாச்யனாகி, அக்னியில் இருக்கத்தக்க ஸ்ரீஹரியே நம்மை புனராவ்ருத்தி இல்லாததான, அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தினால் மோட்சம் முதலான செல்வத்திற்காக அழைத்துக் கொண்டு செல்பவன் ஆகு. ஹே

தேவனே. நம்மால் செய்யப்படுபவையான மோட்சத்திற்காக ஸம்பூர்ணம் எனப்படும், ஞானங்கள் அனைத்தையும் நீ அறிந்திருக்கிறாய். நம்மை சம்சாரத்தில் மூழ்கடித்து, அல்பமாக ஆக்கத்தக்க அனிஷ்டமான பாப கர்மத்தை நம்மிடமிருந்து விலக்குவாயாக. இதற்கு ப்ரதியாக, நாம் என்ன செய்ய முடியும்? 'பக்தி ஞானோபேதமான உனக்கு நமஸ்காரம்' என்னும் வாக்கினை மட்டும் சொல்ல முடியுமே தவிர, அதன் விளக்கமான நமஸ்காரத்தையும் செய்ய முடிவதில்லை. இப்படி இருக்கையில், உனக்கு எதிராக / பதிலாக நாங்கள் எதைதாம் செய்ய முடியும்?.

பூர்ண ஷக்த்யானந்த[3] ரூபனே
பூர்ண ப்ரபே[4] தேஜாக்[2]ய மூர்த்தியெ
பூர்ண ஞானைஷ்வர்ய ஆத்மனே பாஹி நரெயணனெ |
வேணுகா[3]ன ப்ரியனே க்ருஷ்ணனே
பூர்ண கருணாவனதி[4] ஹயமுக[2]
பூர்ண கு[3]ண தோ[3]ஷாதி தூ[3]ரக[3] பாஹி நரஹரியே ||32

இந்த[3]ரராமுக[2] கமல பா[4]ஸ்கர
ப[3]ந்து[4] ப[4]க்த குடும்பி[3] வர்க்க[3]கெ
ஸிந்து[4] ஶய அரவிந்த[3] நாப[4] முகுந்த பரிபாஹி |
வந்தி[3]தாமர வ்ருந்த[3] விஷ்ணுவே
நந்தி[3] தீர்த்த[2] ஹ்ருதா[3]ப்[3]ஜ மந்தி[3]ர
வந்தி[3]ஸுவெ பாதா[3]ப்[3]ஜ த்[3]வந்த்[3]வகெ பாஹி கோ[3]விந்த[3] ||33

ஸந்த ருசி முனிபத்னி ஸத்கு[3]ண
வந்தெ[1] ஆகூதியலி உத்[3]ப[4]வ
மந்த்ர ஈஶாவாஸ்யதி[3]ந்த[3]லி ஸ்துத்ய மனுவிந்த[3] |
இந்த[2] யக்ஞா பி[4]த[4]ன ஸ்தோத்ரத[3]
மந்த்ர ராஹஸ்யவனெ திளியுத
அந்தரங்க[3]தி[3] தே[4]னிஸலு ஸ்ரீஹரியு ஒலியுவனு ||34

ருசி பிரஜாபதி மற்றும் ஆகுதி என்னும் தம்பதியினரிடம் அவரித்தவர் யக்ஞ ரூபியான ஸ்ரீஹரி. அத்தகைய யக்ஞ நாமக ஸ்ரீஹரியை, ஈஶாவாஸ்ய உபநிஷத்தினை பாராயணம் செய்து

துதித்தார். இந்த ஸ்தோத்திரத்தின் ரகசியத்தினை அறிந்து பாராயணம் செய்தால், ஸ்ரீஹரி மகிழ்கிறான்.

குஸும த்ரித3ஷவு மேலெ பஞ்சவு
எஸெவ மௌக்த்யோபமவு எனிஸிஹ
ஹஸனதி3ம் க்3ரந்தா2ந்த்ய ஸூத்ரத3லிந்த3 போணிஸிஹ |
எஸெவ ப்ராக்ருத பத்3ய மாலெய
பி3ஸஜனாப4னு யக்ஞ ஹரி பத3
பிஸஜக3ர்ப்பிஸி நலிவெ ஸங்கல்பிதவ பூரகதி3 ||35

35 பத்யங்களால் ஆன, கன்னடத்தில் எழுதப்பட்ட இந்த பத்ய மாலையை ஒரு கிரந்தமாக ஆக்கி, அதனை ஏற்கனவே சங்கல்பம் செய்த விதத்தில், பத்மனாபனான, யக்ஞ நாமக ஸ்ரீஹரியின் பாத கமலங்களுக்கு நான் அர்ப்பிக்கிறேன்.

பரம ப்ரிய இத்யாதி3 பி3ருதி3ம்
மெரெத3 கு3ருவந்தஸ்த2 அஸ்ம
த்பரம கு3ருக3ள ஹ்ருத3யத3ந்தர மெரெயுதிருதிஹர |
கு3ருவு பா4வி ஸமீரரல்லிஹ
பரிஸரரு மத்4வாந்தராத்மக
ஹரியு கு3ரு கோ3விந்த3 விட்டலன சரணக3ர்ப்பிஸுவெ ||36

பரமப்ரிய முதலான விருதுகளைப் பெற்றவரான நமது பரமகுருகளின் அந்தர்கதனான, ஸ்ரீவாதிராஜரின் அந்தர்கதனான, ஸ்ரீமத்வாந்தர்கதனான, ஸ்ரீஹரியான குருகோவிந்த விட்டலனின் சரணங்களுக்கு இந்த கிருதியினை சமர்ப்பிக்கிறேன்.

ஈஶாவாஸ்ய உபநிஷத்தின்
கன்னட பத்யானுவாதம் முடிந்தது.

ஸ்ரீகிருஷ்ணார்ப்பணமஸ்து.

****

கேனோபனிஷத்
தேவநாகரியில் - பாராயணத்திற்காக

॥ अथ केनोपनिषत् ॥

ॐ केनेषितं पतति प्रेषितं मनः केन प्राणः प्रथमः प्रैति युक्तः ।
केनेषितां वाचमिमां वदन्ति चक्षुः श्रोत्रं क उ देवो युनक्ति ॥ १॥

श्रोत्रस्य श्रोत्रं मनसो मनो यद् वाचो ह वाचं स उ प्राणस्य प्राणः ।
चक्षुषश्चक्षुरतिमुच्य धीराः प्रेत्यास्माल्लोकादमृता भवन्ति ॥ २॥

न तत्र चक्षुर्गच्छति न वाग्गच्छति नो मनः ।
न विद्मो न विजानीमो यथैतदनुशिष्यात् ॥ ३॥

अन्यदेव तद्विदितादथो अविदितादधि ।
□ति शुश्रुम पूर्वेषां ये नस्तद्व्याचचक्षिरे ॥ ४॥

यद्वाचाऽनभ्युदितं येन वागभ्युद्यते ।
तदेव ब्रह्म त्वं विद्धि नेदं यदिदमुपासते ॥ ५॥

यन्मनसा न मनुते येनाहुर्मनो मतम् ।
तदेव ब्रह्म त्वं विद्धि नेदं यदिदमुपासते ॥ ६॥

यच्चक्षुषा न पश्यति येन चक्षूँषि पश्यति ।
तदेव ब्रह्म त्वं विद्धि नेदं यदिदमुपासते ॥ ७॥

यच्छ्रोत्रेण न शृणोति येन श्रोत्रमिदं श्रुतम् ।
तदेव ब्रह्म त्वं विद्धि नेदं यदिदमुपासते ॥ ८॥

यत्प्राणेन न प्राणिति येन प्राणः प्रणीयते ।
तदेव ब्रह्म त्वं विद्धि नेदं यदिदमुपासते ॥ ९॥
॥ □ति केनोपनिषदि प्रथमः खण्डः ॥

यदि मन्यसे सुवेदेति दहरमेवापि var दभ्रमेवापि
नूनं त्वं वेत्थ ब्रह्मणो रूपम् ।
यदस्य त्वं यदस्य देवेष्वथ नु मीमाँस्यमेव ते मन्ये विदितम् ॥ १॥

नाहं मन्ये सुवेदेति नो न वेदेति वेद च ।
यो नस्तद्वेद तद्वेद नो न वेदेति वेद च ॥ २॥

यस्यामतं तस्य मतं मतं यस्य न वेद सः ।
अविज्ञातं विजानतां विज्ञातमविजानताम् ॥ ३॥

प्रतिबोधविदितं मतममृतत्वं हि विन्दते ।
आत्मना विन्दते वीर्यं विद्यया विन्दतेऽमृतम् ॥ ४॥

□ह चेदवेदीदथ सत्यमस्ति न चेदिहावेदीन्महती विनष्टिः ।
भूतेषु भूतेषु विचित्य धीराः प्रेत्यास्माल्लोकादमृता भवन्ति ॥ ५॥
॥ □ति केनोपनिषदि द्वितीयः खण्डः ॥

ब्रह्म ह देवेभ्यो विजिग्ये तस्य ह ब्रह्मणो
विजये देवा अमहीयन्त ॥ १॥

त ऐक्षन्तास्माकमेवायं विजयोऽस्माकमेवायं महिमेति ।
तद्धैषां विजज्ञौ तेभ्यो ह प्रादुर्बभूव तन्न व्यजानत
किमिदं यक्षमिति ॥ २॥

तेऽग्निमब्रुवञ्जातवेद एतद्विजानीहि
किमिदं यक्षमिति तथेति ॥ ३॥

तदभ्यद्रवत्तमभ्यवदत्कोऽसीत्यग्निर्वा
अहमस्मीत्यब्रवीज्जातवेदा वा अहमस्मीति ॥ ४॥

तस्मिꣳस्त्वयि किं वीर्यमित्यपीदꣳ सर्वं
दहेयं यदिदं पृथिव्यामिति ॥ ५॥

तस्मै तृणं निदधावेतद्दहेति ।
तदुपप्रेयाय सर्वजवेन तन्न शशाक दग्धुं स तत एव
निववृते नैतदशकं विज्ञातुं यदेतद्यक्षमिति ॥ ६॥

अथ वायुमब्रुवन्वायवेतद्विजानीहि
किमेतद्यक्षमिति तथेति ॥ ७॥

तदभ्यद्रवत्तमभ्यवदत्कोऽसीति वायुर्वा

अहमस्मीत्यब्रवीन्मातरिश्वा वा अहमस्मीति ॥ ८॥

तस्मिँस्त्वयि किं वीर्यमित्यपीदँ
सर्वमाददीय यदिदं पृथिव्यामिति ॥ ९॥

तस्मै तृणं निदधावेतदादत्स्वेति
तदुपप्रेयाय सर्वजवेन तन्न शशाकादातुं स तत एव
निववृते नैतदशकं विज्ञातुं यदेतद्यक्षमिति ॥ १०॥

अथेन्द्रमब्रुवन्मघवन्नेतद्विजानीहि किमेतद्यक्षमिति तथेति
तदभ्यद्रवत्तस्मात्तिरोदधे ॥ ११॥

स तस्मिन्नेवाकाशे स्त्रियमाजगाम बहुशोभमानामुमाँ
हैमवतीं ताँहोवाच किमेतद्यक्षमिति ॥ १२॥
॥ ति केनोपनिषदि तृतीयः खण्डः ॥

सा ब्रह्मेति होवाच ब्रह्मणो वा एतद्विजये महीयध्वमिति
ततो हैव विदाञ्चकार ब्रह्मेति ॥ १॥

तस्माद्वा एते देवा अतितरामिवान्यान्देवान्यदग्निर्वायुरिन्द्रस्ते
ह्येनन्नेदिष्ठं पस्पर्शुस्ते ह्येनत्प्रथमो विदाञ्चकार ब्रह्मेति ॥ २॥

तस्माद्वा न्द्रोऽतितरामिवान्यान्देवान्स
ह्येनन्नेदिष्ठं पस्पर्श स ह्येनत्प्रथमो विदाञ्चकार ब्रह्मेति ॥ ३॥

तस्यैष आदेशो यदेतद्विद्युतो व्यद्युतदा३
तीन् न्यमीमिषदा३ त्यधिदैवतम् ॥ ४॥

अथाध्यात्मं यद्देतद्गच्छतीव च मनोऽनेन
चैतदुपस्मरत्यभीक्ष्णँ सङ्कल्पः ॥ ५॥

तद्ध तद्वनं नाम तद्वनमित्युपासितव्यं स य एतदेवं वेदाभि
हैनꣳ सर्वाणि भूतानि संवाञ्छन्ति ॥ ६॥

उपनिषदं भो ब्रूहीत्युक्ता त उपनिषद्ब्राह्मीं वाव त
उपनिषदमब्रूमेति ॥ ७॥

तसै तपो दमः कर्मेति प्रतिष्ठा वेदाः सर्वाङ्गानि
सत्यमायतनम् ॥ ८॥

यो वा एतामेवं वेदापहत्य पाप्मानमनन्ते स्वर्गे
लोके ज्येये प्रतितिष्ठति प्रतितिष्ठति ॥ ९॥
॥ ▯ति केनोपनिषदि चतुर्थः खण्डः ॥

ॐ आप्यायन्तु ममाङ्गानि वाक्प्राणश्चक्षुः श्रोत्रमथो बलमिन्द्रियाणि च सर्वाणि ।
सर्वं ब्रह्मौपनिषदं
माऽहं ब्रह्म निराकुर्यां मा मा ब्रह्म निराकरोदनिराकरणमस्त्वनिराकरणं मेऽस्तु ।
तदात्मनि निरते य उपनिषत्सु धर्मास्ते मयि सन्तु ते मयि सन्तु ।
ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

****

கேனோபனிஷத்
தமிழில் – பாராயணத்திற்காக

|| அத கேனோபனிஷத் ||

ஓம் கேனேஷிதம் பததி ப்ரேஷிதம் மன:
கேன ப்ராண ப்ரத^{2}ம: ப்ரைதி யுக்த: |
கேனேஷிதாம் வாசமிமாம் வத^{3}ந்தி
சக்ஷு: ஸ்ரோத்ரம் க உ தே^{3}வோ யுனக்தி ||1

ஸ்ரோத்ரஸ்ய ஸ்ரோத்ரம் மனஸோ மனோ யத்^{3}
வாசோ ஹ வாசம் ஸ உ ப்ராணஸ்ய ப்ராண: |
சக்ஷுஸ் சக்ஷுரதிமுச்ய தீ^{3}ரா:
ப்ரேத்யாஸ்மால்லோகாத^{3}ம்ருதா ப^{4}வந்தி ||2

ந தத்ர சக்ஷுர் க^{3}ச்சதி ந வாக்^{3}க^{3}ச்சதி நோ மன: |
ந வித்^{3}மோ ந விஜானீமோ யதை^{2}தத^{3}னுஶிஷ்யாத் ||3

அன்யதே^{3}வ தத்^{3}விதி^{3}தாத^{3}தோ^{2} அவிதி^{3}தாத^{3}தி^{4} |
இதி ஶுஸ்ரும பூர்வேஷாம் யே நஸ்தத்யாச சக்ஷிரே ||4

யத்^{3}வாசாऽனப்^{3}யுதி^{3}தம் யேன வாக^{3}ப்^{3}யுத்^{3}யதே |
ததே^{3}வ பி^{3}ரம்ம த்வம் வித்^{3}தி^{3} நேத^{3}ம் யதி^{3}த^{3}முபாஸதே ||5

யன்மனஸா ந மனுதே யேனாஹுர்மனோ மதம் |
ததே^{3}வ பி^{3}ரம்ம த்வம் வித்^{3}தி^{3} நேத^{3}ம் யதி^{3}த^{3}முபாஸதே ||6

யச்சக்ஷுஷா ந பஶ்யதி யேன சக்ஷூம்ஷி பஶ்யதி |
ததே^{3}வ பி^{3}ரம்ம த்வம் வித்^{3}தி^{3} நேத^{3}ம் யதி^{3}த^{3}முபாஸதே ||7

யச்ச்ரோத்ரேண ந ஸ்ருணோதி யேன ஸ்ரோத்ரமித^{3}ம் ஸ்ருதம் |
ததே^{3}வ பி^{3}ரம்ம த்வம் வித்^{3}தி^{3} நேத^{3}ம் யதி^{3}த^{3}முபாஸதே ||8

யத்ப்ராணேன ந ப்ராணிதி யேன ப்ராண: ப்ரணீயதே |

ததே3வ பி3ரம்ம த்வம் வித்3தி3 நேத3ம் யதி3த3முபாஸதே ||9
|| இதி கேனோபனிஷதி பிரதம: கண்ட: ||

யதி மன்யஸெ ஸுவேதே3தி த3ஹரமேவாபி வர் தபி3ரமேவாபி
நூனம் த்வம் வேத்த2 பி3ரம்மணோ ரூபம் |
யத3ஸ்ய த்வம் யத3ஸ்ய தே3வேஷ்வத2 நு
மீமாம்ஸ்யமேவ தே மன்யே விதி3தம் ||1

நாஹம் மன்யே ஸுவேதே3தி நோ ந வேதே3தி வேத3 ச |
யோ நஸ்தத்3வேத3 தத்வேத3 நோ ந வேதே3தி வேத3 ச ||2

யஸ்யாமத3ம் தஸ்ய மத3ம் மத3ம் யஸ்ய ந வேத3 ஸ: |
அவிக்ஞாதம் விஜானதாம் விக்ஞாதமவிஜானதாம் ||3

ப்ரதிபோத4விதி3தம் மதமம்ருதத்வம் ஹி விந்த3தே |
ஆத்மனா விந்த3தே வீர்யம் வித்3யயா விந்த3தேऽம்ருதம் ||4

இஹ சேத3வேதீ3த3த2 ஸத்யமஸ்தி
ந சேதிஹாவேதீ3ன்மஹதீ வினஷ்டி: |
பூ4தேஷு பூ4தேஷு விசிந்த்ய தீ3ரா:
ப்ரேத்யாஸ்மால்லோகாத3ம்ருதா ப4வந்தி ||5
|| இதி கேனோபனிஷதி த்விதீய: கண்ட: ||

பி3ரம்ம ஹ தே3வேப்யோ விஜிக்3யே தஸ்ய ஹ பி3ரம்மணோ
விஜயே தே3வா அமஹீயந்த ||1

த ஐக்ஷந்தாஸ்மாகமேவாயம் விஜயோऽஸ்மாகமேவாயம்
மஹிமேதி |
தத்3வைஷாம் விஜக்ஞௌ தேப்3யோ ஹ ப்ராது3ர்ப3பூ4வ
தன்ன வ்யஜானத கிமித3ம் யக்ஷமிதி ||2

தேऽக்3னிமப்3ருவஞாதவேத3 ஏதத்விஜானீஹி
கிமித3ம் யக்ஷமிதி ததே2தி ||3

தத3ப்3யத்ரவத்தமப்3யவத3த் கோ1ऽஸீத்யக்3னிர்வா

அஹமஸ்மீத்ய ப்3ரவீஜ்ஜாதவேதா3 வா அஹமஸ்மீதி ||4

தஸ்மின்(க்ம்) ஸ்த்வயி கிம் வீர்யமித்யபீத3ம்(க்ம்) ஸர்வம்
த3ஹேயம் யதி3த3ம் ப்ருதி2வ்யாமிதி ||5

தஸ்மை த்ருணம் நித3தா4வேத1த்3த3ஹேதி |
தது3பப்ரேயாய ஸர்வஜவேன தன்ன ஶஶாக த3க்து3ம் ஸ தத ஏவ
நிவவ்ருதே நைதத்ஶகம் விக்ஞாதும் யதேதத்யக்ஷமிதி ||6

அத வாயுமப்3ருவன் வாயவேதத்3விஜானீஹி
கிமேதத்3யக்ஷமிதி ததே2தி ||7

தத3ப்3யத்ரவத்தமப்3ய வத3த் கோ஽ஸீதி வாயுர்வா
அஹமஸ்மீத்ய ப்3ரவீன்மாதரிஶ்வா வா அஹமஸ்மீதி ||8

தஸ்மின்ஸ்த்வயி கிம் வீர்யமித்யபீத3ம்
ஸர்வமாத3தீ3ய யதி3த3ம் ப்ருதி2வ்யாமிதி ||9

தஸ்மை த்ருணம் நித3தாவேத தா3த3த்ஸ்வேதி
தது3பப்ரேயாய ஸர்வஜவேன தன்ன ஶஶாகாதா3தும் ஸ தத ஏவ
நிவவ்ருதே நைதத3ஶகம் விக்ஞாதும் யதே3தத்3யக்ஷமிதி ||10

அதே2ந்த்ரமப்3ருவன்மக4வன்னேதத்3 விஜானீஹி கிமேதத3க்
ஷமிதி ததே2தி
தத3ப்4யத்3ரவத்தஸ்மாத்திரோத3தே4 ||11

ஸ தஸ்மின் நேவாகாஶே ஸ்த்ரியமாஜகா3ம
ப3ஹுஶோப4மானாமுமாம்
ஹைமவதீம் தாம்ஹோவாச கிமேதத்3யக்ஷமிதி ||12
|| இதி கேனோபனிஷதி த்ருதீய: கண்ட: ||

ஸா பி3ரம்மேதி ஹோவாச பி3ரம்மணோ வா ஏதத்3விஜயெ
மஹீயத்3வமிதி
ததோ ஹைவ விதா3க்ஞுகார பி3ரம்மேதி ||1

தஸ்மாத்3வா ஏதே தே3வா அதிதராமிவான்யான் தே3வான்
யத3க்3னிர் வாயுரிந்த்3ரஸ்தே
ஹ்யேனன்னேதி3ஷ்டம் பஸ்பர்ஶுஸ்தே ஹ்யேனத்ப்ரத2மோ
விதா3ம்ஸ்சகார பி3ரம்மேதி ||2

தஸ்மாத்3வா இந்த்3ரோऽதிதராமிவான் யாந்தே3வான்ஸ
ஹ்யேனன்னேதி3ஷ்டம் பஸ்பர்ஶ ஸ ஹ்யேன் ப்ரத2மோ
விதா3ம்ஸ்சகார பி3ரம்மேதி ||3

தஸ்யைஷ ஆதே3ஷோ யதே3தத்3வித்3யுதோ வ்யத்யுததா3
இதீன் ந்யமீமிஷதா3 இத்யதிதைவதம் ||4

அதா2த்4யாத்மம் யத்3தே3தத் க3ச்சதீவ ச மனோऽனேன
சைதது3பஸ்மரத்யபீ4க்ஷ்ணம் ஸங்கல்ப: ||5

தத்3த3 தத்3வனம் நாம தத்3வனமித்யுபாஸிதவ்யம் ஸ ய
ஏததே3வம் வேதா3பி4
ஹைன ஸர்வாணி பூ4தானி ஸம்வாச்சந்தி ||6

உபநிஷத3ம் போ4 ப்3ரூஹீத்யுக்தா த உபனிஷத்பி3ராம்ஹிம் வாவ
த உபநிஷத3மப்3ரூமேதி ||7

தஸை தபோ த3ம: கர்மேதி ப்ரதிஷ்டா வேதா3: ஸர்வாங்கா3னி
ஸத்யமாயதனம் ||8

யோ வா ஏதாமேவம் வேதா3பஹத்ய பாப்மானமனந்தே ஸ்வர்கே3
லோகே ஜ்யேயே ப்ரதிதிஷ்டதி ப்ரதிதிஷ்டதி ||9
|| இதி கேனோபனிஷதி சதுர்த்த: கண்ட: ||

***

ஸ்ரீகுருகோவிந்த விட்டல தாஸர்
இயற்றிய
கன்னட கேனோபனிஷத் பாஷ்யம்
மூலம் மட்டும் – பாராயணத்திற்காக

அபரிமித கு3ணபூர்ண ரூபனே
கபிவர ஸுபூஜிதனே வஸனவ
அபஹரிஸி அஞ்ஞானவனெ பரிஹரிஸி ஸலஹித3னெ |
நிபுண வேதோ3த்கிரண வபுஷனெ
க்ருபணவத்ஸல வெங்கடேஶனே
வபுஷ யோகா3போ4க3 நரஹரி கபிலனிகெ3 நமிபெ ||1

ஸர்வ ப்ரேரக ஹரிய தௌ3த்யவ
ஸர்வ வித3த3லி கெ3ய்த3 ஹனுமனே
ஸர்வ கீசக ப3க ஹிடி3ம்ப3க கலி விதா3ரணனெ |
ஸர்வ து3ர்மத த்3வாந்த த்3வம்ஸக
ஸர்வமூலத3 க்3ரந்த2 கர்த்ருக
ஸர்வ ஸுஜனோத்3தா4ர ரூபனே நமிபெ நின்னடி3கெ3 ||2

வாணி அஜனர்த்தா4ங்கி3 மாருதி
ராணி பத3பத்3மக3ள நமிஸுத
க்ஷோணியொளு பந்தெ3ம்ம ஸலஹுவ பா4விமருதரிகெ3 |
மாணத3லெ ஶிவ ஶேஷ விப1 ப4
த்ராணி வாருணி ஸௌபரணி அபி4
மானி தி3விஜரு புஷ்கராதி3கெ3 நமிபெ ப4க்தியலி ||3

நமிபெ பங்கஜனாப4 யதிகுல
நமிபெ தா3ஸ ஸ்ரேஷ்ட புரந்த3ர
நமிபெ அவரனுயாயிக3ள பத3பத்3மத்3வயக3ளிகெ3 |
கமலப4வனிகு3 ஶிவகு3 ஜருகி3த3
விமல ஸம்வாதா3க்2ய ரூபத3
ஸுமனஸானுவத3வு எனிஸிஹ தலவகாராக்2ய ||4

உபநிஷத3 க2ண்டா3ர்த்த2 பரிசய
உபசரிஸி பா4மினிய ஷட்பதி3
ஸுபத3 பத்3யாத்மகதி3 ஒரெதெ3னு கேளி ஸஜ்ஜனரு |
நிபுணதன எனகி3ல்ல குருக3ள
அபரிமித த3யப4ரிதனாக3லு
கு3பித கு3ரு கோ3விந்த3 விட்டலனு நுடி3ஸிது3த3 பேள்தெ3 ||5

****

மனவு ஈரிதவாகி3 ஆரிம்
தனகெ3 ஸாது4 அஸாது4வாது3த3
வெனிப வஸ்த்வாஸக்தி ஹொந்து3வுதெ3ந்து3 கேளுத்த |
புனஹ ஜீவப்ரத2மனெனிஸிஹ
அனில நாரிந்தே3வெ ஈரித
நெனிஸி சரிஸுவ லோகத3லி எந்தெ3னுத ஶிவனுடி3த3 ||1

லௌகிகவு வைதி3கவுவெனிஸுவ
வாகு ஜனராரிந்த3 ப்ரேரித
நூகு1வரு வ்யவஹார லோகதெ3லெந்து3 முந்தாகி3 |
வாகுபதி போ4 பி3ரம்மதே3வனே
ஈ கிவிய கண் ப்ரேரகன ஈ
தோகனிகெ3 பேளெந்தெ3னுத மஹதே3வ தா நுடி3த3 ||2

கிவிகு3 கேளுவ ஷக்தப்ரத3னவ
அவனே மனஸிகு3 மனனஶக்தித3
அவனே வாகி3ந்த்3ரியத3லிருதலி வசன நுடி3ஸுவனு |
அவனே வாய்விகு3 சலனஶக்தித3
அவனே கண்ணிகு3 நோள்ப ஶக்தித3
அவனே ஸாக்ஷாத் விஷ்ணுவே எந்தெ3னுத திளியெந்த3 ||3

ஹரியு தா ஸ்ரோத்ராதி3 ப்ரேரக
நிருவ நெந்தெந்தெ3ம்ப3 விஷயவ
நரித மானவ ஹொந்து3திருதிஹ ப2லக3ளனெ கேளி |
புருஷ தன்னீ ஸ்தூ2ல தே3ஹவ

தொரெது3 ஜன்மகெ ஹேதுவெனிஸிஹ
பரம ஸூக்ஷ்மத3 லிங்க3 த்யஜிஸுத முக்தி ஐது3வனு ||4

ஹரிய ஜக3ஶாஸனத3 ரீதிய
ஸூரரு கண்கிவி வாகு1 மனஸெனெ
கரணக3ளிக3பி4மானிக3ளு அரியரு ஸாமான்ய |
ஹரியு ஈ ப்ராணாதி3 ஜக3திகெ3
ஸர்வ ஶிக்ஷகனெம்ப3 மஹிமெய
அரியெவு ஸாகல்ய நாவெந்தெ3னுத பேளித3னு ||5

கண்ணு கிவி ஸூரரிந்த3க3ம்யனு
இன்னு வ்யக்தாऽவ்யக்த ஜக3தி3ம்
பி4ன்னனவ ஸுவிலக்ஷணனு ஸர்வோத்தமனு இஹனு |
இன்னு தத்பி3ரம்மாக்2ய வஸ்துவ
முன்ன நமகொ3ரெதி3ருவரெந்தெ3னெ
க4ன்ன வ்யாஸ ப்ரப்4ருதி தெ3ஶெயிந்த3ரிதிஹெவு எந்த3 ||6

யாவுத3து3 வசனக்கு நிலுகது3
யாவனிம் வாக்3வ்ருத்தி மனுஜகெ3
பா4விபுது3 அது3 பி3ரம்மவஸ்துவு ஜீவனல்லெனுத |
ஜீவ தவ ப3ளியலெ இருதலி
ஆவ நின்னன்னு நின்ன கரணக3
ளோவி நியமிப அவனே பி3ரம்மனு ஜீவனல்லெந்த3 ||7

ஜீவ தவ மனதி3ந்த3லரியதெ3
ஆவ வஸ்துவினிந்த3 ப்ரேரித
ஜீவ மன அரியுவுதே3 பி3ரம்மவு ஜிவனல்லெனுத |
ஜீவ தவ ப3ளியல்லெ இருதலி
ஆவ நின்னனு நின்ன காரணக3
ளோவி நியமிப அவனே பி3ரம்மனு ஜீவனல்லெந்த3 ||8

ஜீவ தன கண்ணிந்த3 காணதெ3
ஆவ வஸ்துவினிந்த3 ப்ரேரித
ஜீவ கங்க3ளு நோள்பத3து3வே பி3ரம்ம ஜீவனல்லெனுத |

ஜீவ தவ ப3ளியல்லெ இருதலி
ஆவ நின்னன்னு நின்ன கரணக3
ளோவி நியமிப அவனே பி3ரம்மனு ஜீவனல்லெந்த3 ||9

ஜீவ தன கிவியிந்த3 கேளதெ3
ஆவ வஸ்துவினிந்தெ3 ப்ரேரித
ஜீவ ஸ்ரோத்ரகெ1 வருத்தி பி3ரம்மவு ஜீவனல்லெனுத |
ஜீவ தவ ப3ளியல்லெ இருதலி
ஆவ நின்னனு நின்ன கரணக3
ளோவி நியமிப அவனே பி3ரம்மனு ஜீவனல்லெந்த3 ||10

ப்ராணனிந்த3ல சேஷ்டிதவு அது3
ப்ராண தா சேஷ்டிதனு அத3ரிம்
நீனு திளி அது3 பி3ரம்மவஸ்துவு ஜீவனல்லெனுத |
ப்ராணி தவ ப3ளியல்லெ இருதலி
ப்ராணி நின்னனு நின்ன தே3ஹத3
ப்ராணக3ள நியமிபனெ பி3ரம்மனு ஜீவனல்லெந்த3 ||11

ஸர்வ ஜீவ ப்ரேரகனு இஹ
ஸர்வ வித3தி3ம் ஸர்வ வேத்ருவு
ஸர்வகு3 ஸாகல்ய அரியரு அதி ஸமீபஸ்த2 |
ஸர்வ நியமிப இவனெ பி3ரம்மனு
ஸர்வயோக்3ய உபாஸ்யனாகி3ஹ
ஸர்வ கு3ரு கோ3விந்த3 விட்டலனு எந்து3 திளியுவுது3 ||12

2ம் கண்டம்

திளிவுதெ3லெ ஶிவ பூர்ணத3லி நீ
திளிதிருவெனெம்பு3வுது3 பி3ரம்மன
அலுபவே ஸரி பி3ரம்மரூபவு இருவுதா3னந்த3 |
ப3லுபரியலி விசார்ய தே3வதெ
க3ளலு அந்தெயெ நின்னொளகி3ஹன
அலவ நெனிஸிஹ பி3ரம்மரூபவு எந்து3 அஜ நுடி3த3 ||1

நானு திளிதி3ஹெ பி3ரம்மவஸ்துவ
பூர்ணவாகெ3ந்தெ3னுத அன்யரு
மன்னிஸுவராத3ரெயு அரியெனு எந்து3 திளிதி3ஹெனு |
இன்னு திளிதே3 இல்லவெம்பி3ய
மன்னிஸெனு அமாத ஶிவனே
பூர்ண திளியெனு எம்பு3தே3 எனமதவு எந்தெந்த3 ||2

நம்ம மத்4யதி3 யாவனொப்3ப3னு
பி3ரம்மனன்னு திளிதி3ருவெ என்னுவ
பி3ரம்மனன்னு அவனரிய அவக3ல்பத்வ திளியுவனு |
பி3ரம்மனனு நானரியெ என்னுவ
பி3ரம்ம வஸ்துவனரிதெ இருதிஹ
நம்முவுது3 பூர்ணத்வவ எந்து3 திளிதி3ஹெனு ||3

பி3ரம்மவஸ்த்வ விசாரிதவு எனெ
நம்மிஹகெ3 ஜிக்ஞாஸிதவு அது3
பி3ரம்மனானந்த தத்வவனு திளிதி3ருவ காரணதி3 |
பி3ரம்மஜிக்3ஞாஸிதவு எனுதலி
நம்மிஹனு அவ திளியனத3னு
பி3ரம்மனானந்த1த்வ த3ரிவவகி3ல்ல காரணதி3 ||4

ஹரியு ஸாக்ஷாத்க்ருதனு எம்ப3ரு
அரியரவரானந்த்ய திளியரு
ஹரிய த3ர்ஶனவில்ல வெம்ப3ரிகி3ஹுது த3ர்ஶனவு |
அரியவுது தம யோக்3யதௌனு
ஸரிஸி ஶ்ருத மத விசாரிதவு இரெ
புருஷ பொந்து3வ ஹரியனெம்பு3தெ3 வேத3ஸித்3த3விது3 ||5

க்ருதவு ஞானோத்தரத3 கர்மதி3
யதன யக்ஞேத்யாதி3 யிந்த3லி
அதிஶயா நந்த3வனெ பொந்து3வ வித்3யெய எம்பு3த3ரிம் |
க்ருதவு ஸாக்ஷாத்காரதி3ந்த3லி
க3தவு அக3லவித்3யெ எல்லவு
ம்ருதி ரஹித வைகுண்ட2 லோகவ படெ3வ நெந்த3னஜ ||6

ஞான ஸாத4க பி3ரம்ம யோனிலி
நீனு பி3ரம்மஞான பொந்த3லு
மாணத3லெ மஹ மங்க3ளத3 அனுப4வவு நினகி3ஹுது3 |
ஏனு ஈ தே3ஹத3லி பி3ரம்ம
ஞான படெ3யதெ3 மரண ஹொந்த3லு
நீனமங்க3ள படெ3தெ3 மஹதெ1னெ எந்து3 பேளித3னு ||7

ஸர்வ பூ4த ஸ்தி2தனு ஹரியனு
அரிது1பாஸிஸி தீ4ரரெம்ப3ரு
தொ1ரெயெ தம்மய சரம தே3ஹவ முக்தியனெ பொந்தி3 |
நரரு தம தம யோக்3யதக3ளனு
ஸரிஸி ஆனந்தா3தி3 படெ3வரு
ஹரியு கு3ருகோ3விந்த3 விட்டலன கருண பொந்த3த்த ||8

<u>**3ம் கண்டம்**</u>

தை3த்ய தா3னவ ரிந்த3 யுத்3த4வு
ப்ராப்தவாக3லு தே3வ நிகரகெ
ஆப்த ஶ்ரீஹரி பொக்கு ஸுரரலி தை3த்யரனு கெ3த்3த3 |
ப்ராப்த விஜயா நந்தரதி3 தே3
வத்தெ ஹரிவிஸ்ம்ருதியலிந்து3
த்3ரிக்த க3ர்வதி3 ஜயவு தம்மது3 தம்மதெ3ந்தெ3னுத ||1

திளிது3 என்னரு மெரெயுதிரெ
கலியலிந்தா3விஷ்டரெனுதலி
திளிது3 தன்னய தத்வபோ3தி4ஸெ ஸுர ஸமூஹக்கெ |
ஒலவினிந்த3லி யக்ஷரூபதி3
இளிது3 ப்ராது3ர்பூ4தனாத3னு
நளினப4வபித உமெயு ஶிவ சதுரமுக2 ஸஹிதாகி3 ||2

ஸுரரு இந்த்3ராதி3க3ளு யக்ஷன
அரியத3லெ யோசிஸுதலக்3னிய
கரெது3 ஹே ஜாதவேத3னே யக்ஷனன திளி எனலு |
த்வரதி3 ஸுரமுக2 யக்ஷனபி4முக2

ஸரிது3 நில்லலு ப3ந்த3வன கடெ3
திருகி3 ஆரெனெ ஜாதவேத3னு 'அக்3னி இஹெ' னெந்த3 ||3

எனலு நின்னொளு வீர்யவேனெனெ
அனல யக்ஷகெ3 த4ரணியல்லிஹ
த்ருண மொத3லு ஸர்வஸ்வ த3ஹிஸுவெனெந்து3 பேளித3னு |
எனலு யக்ஷனு அக்3னி ஸம்முக2
த்ருணவ நத்யல்பவனு இரிஸுத
அனலனே நீனித3ன த3ஹிஸெந்தெ3னுத பேளித3னு ||4

ஜாதவேதா3 த்ருணவ த3ஹிஸலு
காதுரதி3 தன ஶக்தியில்லவ
நாது த்ருணவனு தாகெ3 த3ஹிஸலு ஸாத்4யவில்லத3லெ |
ஸோது யக்ஷன திளியத3லெ தா
பீ4தியலி ஓடுத்த இந்த்3ரகெ3
'ஞாதவாக3து3 யக்ஷனாரெந்தெ3னுத' பேளித3னு ||5

ஸுரமுக2ன நந்தரதி3 வாயுவ
கரெது3 ஹேற நாஸிக்ய யக்ஷன
நரிது ப3ருவுது3 எனலு வேக3தி3 யக்ஷ ஸம்முக2கெ |
ப3ருத நில்லலு ஆரு எனலவ
இருவெ நா 'வாய்வபி4த4' புனரபி
கரெவரென்னனு 'மாதரிஷ்வ' எனுத பேளித3னு ||6

ஒளிது1 நின்னொளு வீர்யவேனிதெ3
திளிஸு எனலவ த4ரணியல்லிஹ
ஹுலு பதா3ர்த்த2வனொந்து3 பி3ட3த3லெ தோருவெனு எனலு |
அலுப த்ருண மந்தி3ரிஸி அவனிகெ3
அலுகி3ஸுவுத3த3னென்னெ யக்ஷனு
ப3லவனெல்லவ யோஜிஸுத ஆ அனில தாகி3த3னு ||7

த்ருணவனலுகா3டி3ஸலு ஸாக3தெ3
அனில பீ4திலி ப3ந்து3 ஸுரரிகெ3
த1னக3ஸாத்4யவு யக்ஷனன திளியுவுது எந்தெ3னலு |

வினயதி3ம் ஸுரபனிகெ3 பேள்த3ரு
அனுனயதி3 போகு3த்த திளியுவு
தெ3னலு இந்த்3ரனு பே3க3 ப3ந்த3னு யக்ஷனபி4முக2கெ1 ||8

அக்ஷி ஸாஹஸ்ருள்ள இந்த்3ரனு
த3க்ஷ கலாவிஷ்ட எனுதலி
யக்ஷனந்தர்த்தா4ன பொந்தி3த3 பி3ரம்மஶிவ ரூபனே |
லக்ஷிஸுத தத்3தே3ஶத3லி விரு
பாக்ஷபத்னியு உமெய தனகா3
க்3யக்ஷ நிந்த3லெ நிஹித ஸம்முக2 போத3 ஹர்யக்ஷ ||9

அல்லி நிந்தி3ஹ ஶோப4னளு ப3ஹு
நல்லெ எனிஸிஹ ருத்3ர தே3வகெ3
ப3ல்ல இந்த்3ரனு நமிஸி ஹிமவத்புத்ரி உமெயளிகெ3 |
ஸொல்ல லாலிஸி யக்ஷனாரெனு
தெல்ல பேள்வுது3 எந்த3 மாதிகெ3
செல்வ கு3ருகோ3விந்த3 விட்டலன கருண பாத்ரளிகெ3 ||10

4ம் கண்டம்

ஸுரபபி3ன்னஹ மன்னிஸுத உமெ
ஒரெத3ளெக்ஷனு பி3ரம்மனெனுதலி
மரளி அவனே அனுப்ரவிஷ்டனு ஸுரரொளத3ரிந்தெ3 |
ஹரிய விஜய நிமித்ததி3ந்த3லெ
ஸுரரிகா3து3து3 கீர்த்தி நிஸ்சய
அரியுவுது3 ஜய நிம்மத3ல்லவு எந்து3 பேளித3ளு ||1

இந்த்3ர தானுபதி3ஷ்டனுமெயின்
முந்தெ3 மாடி3த3 கார்யவேனெனெ
மந்த3ஜாஸன பேள்த3 ஶிவனிகெ3 உமெய உபதே3ஶ |
தி3ந்த3 யக்ஷனு பி3ரம்மனெனுதலி
ப3ந்தி3ஹுது3 ஜய தம்மக3ளிக3வ
நிந்தெ3 எனுதெந்தி3ந்த்3ர திளித3னு ஶிவனெ கேளெந்த3 ||2

ஸரஸிஜாஸன வாயு ஶேஷனு
க^{3}ருட^{3} ருத்ரரு பா^{4}ர்யஸஹிததி^{3}
க^{3}ருவ ரஹிதரு எம்ப^{3} காரண அதி^{4}கரன்யரிகெ^{3} |
அரிவுதீ^{3} அதி^{4}கத்வsனாதி^{3}யு
ஸூரரிக^{3}து^{3} இந்தி^{3}னது^{3} அல்லவு
ஹரிய கருணத^{3}லாத்யு திளிவுது^{3} அத^{3}கெ அபி^{4}வ்யக்தியு ||3

யக்ஷ மொத^{3}லு விசார்யனெனுதலி
த^{3}க்ஷ கு^{3}ரு மனு வருண வரிவிகு^{3}
லக்ஷிஸிஹ தே^{3}வர்க்களதி^{4}கரு அன்யதே^{3}வர்க்கெ^{3} |
யக்ஷ விஷய விமர்ஶெ ப்ரத^{2}மதி^{3}
ஈக்ஷிஸித^{3}னெந்தெ^{3}ம்ப^{3} காரண
த^{3}க்ஷனிந்த^{3}லி காமனதி^{4}கெந்தி^{3}வ பத^{3}த பா^{4}வ ||4

யக்ஷரூபியு ஹரிய மொத^{3}லலெ
ஈக்ஷிஸித^{3}ரெந்தெ^{3}ம்ப காரண
அக்ஷிஸாவிர உள்ளவனு வாய்வக்^{3}னி தே^{3}வதெக^{3}ள் |
லக்ஷிஸிர்பரு அன்யரிந்த^{3}
த்^{3}யக்ஷரெனுதலி திளிவுதி^{3}வ பத^{3}
லக்ஷ்மிஸூத பேள்த^{3}ர்த்த^{2} த்ருதியவு அதி^{4}கவெம்பு^{3}த^{3}கெ ||5

யாவ காரண இதரரிந்த^{3}லு
பூர்வவெ ஜிக்^{3}ஞாஸித^{3}னு ஹரி
மூவரிவரெந்தெ^{3}னுத அதி^{4}க்யவனு பேளிஹுது^{3} |
ஈ விமர்ஶெய பே^{4}த^{3} திளிவுது^{3}
ஈர்வரிகெ^{3} ஆ யக்ஷ த^{3}ர்ஶன
ஆவ இந்த்^{3}ரகெ^{3} யக்ஷ பி^{3}ரம்மத்வாதி^{3} ஸூக்ஞான ||6

ஆவ ஈ பி^{3}ரம்மத்வ யக்ஷகெ^{3}
தே^{3}வி உமெயிந்தி^{3}ந்த்^{3}ர திளித^{3}னு
ஆவ நாஸிக்யாக்^{3}னி தே^{3}வரு இந்த்^{3}ர உபதி^{3}ஷ்ட |
ஆவ ஈ காரணதி^{3} தரதம
பா^{4}வ திளிவுது^{3} இந்த்^{3}ர ஸ்ரேஷ்டனு
தே^{3}வதெக^{3}ளா த^{3}க்ஷ கு^{3}ரு இத்யாதி^{3} ஸூரரிந்த^{3} ||7

தாரதம்ய ஞானபூர்வக
sபார தேஜோராஶி என்னுவ
ஸூர்யவித்3யுத்தாதி3 தேஜங்க3ளனு அபி4பூ4த |
நாரயண கபிலாக்2ய கெ3ய்யுதெ
க்ஷீர ஸாக3ரதொ3ளகெ3 மலகி3ஹ
மூருதியெ கங்க3ளு நிமீலிதவவனெ பரபொ3ம்ம ||8

சதுர்முக2 அதி4தெ3ய்வத3லி பஶு
பதிகெ3 ரூபவனிந்து பேளுத
அதிஶயதி3 அத்4யாத்மத3ல்லி ரூபவனெ பேளுவனு |
ஹிதவு அஹிதவு விஷயவெல்ல
ஸ்ம்ருதிகெ3 ப3ருவுது3 அவனிந்த3லு
மதிகெ3 ஆ அனிருத்3த4 கோ3சரனல்ல பூர்ணத3லி ||9

மனஸினிந்த்3ரியவெந்தி3ஹுது3 எனெ
மனவு ஸங்கல்பாத்மகவு திளி
அனுதி3னதி3 அனிருத்3த4 நிந்த்3யுகு1த ப3ஹுஸங்கல்ப |
இனிது அனிருத்3த4னன பேளுத
மனதி3 ரூபவ சிந்திஸலு த
த்3வனவு எந்தெ3னுதவன நாமவ பேள்த3 அன்வர்த்த2 ||10

ஆவ யோக்3யதி4காரி புருஷனு
பூர்வது3க்தியபரி உபாஸிஸெ
ஸார்வஜனரிந்த3வ அபேக்ஷிதனாகி3 பா4ஸிஸுவ |
ஆவ ஶிவ கேளுத்த புனரபி
ஈ வுபநிஷத்தாயதனஸஹ
போ4 விபோ4சதுரானனனெ உபதே3ஶிஸெனகெ3ந்த3 ||11

கேளு ஶிவ நீ திளிவுதெ3ல்லவ
பேளிஹெனு பி3ரம்மாக்2ய வித்3யெய
பேளுவெனு ஆயதன வித்3யெகெ3 முந்தெ3 எந்தெ3னுத |
கேளு தப த3ம கர்ம ஶிவனே
பாலிஸுவராஶ்ரயிஸி இருவுது3
கேளு வேத3வு வேத3 அங்க3வு ஸத்ய ஆயதன ||12

இந்து1 உபநிஷத3ர்த்த2வேத்3யனு
ஸந்த யோக்3யதி4காரி பாபா
த்3யந்த பரிஹ்ருதனாகி3 அபரிச்சின்ன காலாதி3 |
அந்தெ ஸுக2 ஞானாத்மலோகதி3
ப1ந்த2 அபி4த4 ஸ்ரேஷ்ட லக்ஷ்மி
காந்தனொளு ப்ரதிதிஷ்ட அவ ப்ரதிதிஷ்டனெனிஸுவனு ||13

ஸுரரஹம்மதி களெயலோஸுக3
ஹரியு கருணதி3 யக்ஷரூபதி3
ப3ருத த்ருண வ்யாஜத3லி அத்3பு4த மஹிமெ தோருதலி |
ஸருவ ப்ரேரக ஹரியெ எம்பு3த3
ஸரஸிஜாஸன ஶிவகெ3 பேளித3
நரிது ப4ஜிஸலு ஒலிவ கு3ருகோ3விந்த3 விட்டலனு ||14

***

ஓம்

ஸ்ரீகேனோபநிஷத் கன்னட பத்ய அனுவாத (பாமினி ஷட்பதி)

ஸ்ரீகுருப்யோ நம: ஹரி: ஓம்

முதலாம் கண்டம்

சதுர்முக பிரம்மன் 'வைஜயந்தி' என்னும் தன் சபையில் தனிமையில் அமர்ந்திருந்தபோது, தத்வ விசாரங்களை அறிவதற்காக ஸதாசிவன் கேட்ட கேள்விகளுக்கு பதில் அளித்ததே இந்த தலவகார உபநிஷத் எனப்படுகிறது. ஆகையால், அந்த இருவரும் இந்த உபநிஷத்திற்கு மந்த்ரத்ரஷ்டார் அல்லது ரிஷிமுனிகள் என்று அறிய வேண்டும். ருத்ரதேவர் அனைவரின் மனோபிமானிகளாக இருந்தாலும், தம் மன ப்ரேரகர் ஸ்ரீவிஷ்ணுவே என்று அறிந்திருந்தாலும், பிரம்மதேவரிடம் இந்த விஷயத்தில் ஏன் இப்படி கேள்விகளை கேட்க வேண்டும்?. இவை அவருக்கு ஏற்கனவே தெரிந்த விஷயங்கள் தானே என்றால்: இதற்கு தக்க காரணங்கள் இருக்கின்றன.

1. விஷ்ணுவின் ப்ரேரகத்வத்தில் பல விதங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றைப் பற்றி அறிவதற்கு, அல்லது
2. தாம் அறிந்ததை, மேலும் திடமாக்கிக் கொள்வதற்கு, அல்லது
3. உலகினருக்கு எடுத்துச் சொல்வதற்காக;

ஸர்வேந்திர ப்ரேரகன் யார் என்று கேள்வி கேட்டார். இதற்கு பதில் ரூபமாக இருப்பதே இந்த உபநிஷத். இதன் துவக்கம் 'கேன' என்னும் சொல்லினால் துவங்குவதால், இதனை கேனோபனிஷத் என்றும் அழைப்பதுண்டு.

உபநிஷத்:
ஓம் கேனேஷிதம் பததி ப்ரேஷிதம் மன:
கேன ப்ராண ப்ரத²ம: ப்ரைதி யுக்த: |

கேனேஷிதாம் வாசமிமாம் வத3ந்தி
சக்ஷு: ஸ்ரோத்ரம் க உ தே3வோ யுனக்தி ||1

கன்னட பத்ய:
மனவு ஈரிதவாகி3 ஆரிம்
தனகெ3 ஸாது4 அஸாது4வாது3த3
வெனிப வஸ்த்வாஸக்தி ஹொந்து3வுதெ3ந்து3 கேளுத்த |
புனஹ ஜீவப்ரத2மனெனிஸிஹ
அனில நாரிந்தே3வெ ஈரித
நெனிஸி சரிஸுவ லோகத3லி எந்தெ3னுத ஶிவனுடி3த3 ||1

உலகத்தில் ஸாது மற்றும் அஸாது என்று விஷயங்கள் இரு வகைப்படும். இத்தகைய விஷயங்களிடம் நம் மனம் தாவிச் செல்கிறது. மனம் என்பது ஜட பதார்த்தம். அதாவது, சேதனரான ஜீவர்களுக்கு இது ஸாதனம் ஆகிறது. அதாவது ஸாதன கரணம். அசேதனமான கரணம், தானாகவே ப்ரவ்ருத்தம் ஆவதில்லை (தன் செயல்களை துவக்குவதில்லை / செய்வதில்லை). இந்த காரணத்தால், ஜீவனே ப்ரேரகன் ஆகட்டும் என்றால், இது அனுபவத்திற்கு எதிராக இருக்கிறது. அது எப்படியெனில், எவ்வளவோ சந்தர்ப்பங்களில், இது சாஸ்திரத்திற்கு எதிரானது என்று தெரிந்தே ஜீவனின் மனம் அங்கு செல்கிறது. ஆனால், அது ஜடமானதால், தானாகவே செல்வதில்லை. ஆகையால், இந்த மனமானது எந்த தேவதையால் ப்ரேரணை செய்யப்பட்டு, விஷயங்களின் பால் செல்கிறது என்பதே கேள்வி.

இத்தகைய மனதினை ப்ரேரணை செய்பவர், ஸர்வ ஜீவோத்தமரான முக்யபிராணர் என்றால், அவரும்கூட அஸ்வதந்த்ரர் என்று சொல்வதால், அத்தகைய முக்யபிராணர்கூட யாரால் ப்ரேரணை செய்யப்பட்டு இந்த செயல்களில் ஈடுபடுகிறான் - என்பதே கேள்வி.

கன்னட பத்ய:
லௌகிகவு வைதி3கவுவெனிஸுவ
வாகு ஜனராரிந்த3 ப்ரேரித

நூகு[1]வரு வ்யவஹார லோகதெ[3]லெந்து[3] முந்தாகி[3] |
வாகுபதி போ[4] பி[3]ரம்மதே[3]வனே
ஈ கிவிய கண் ப்ரேரகன ஈ
தோகனிகெ[3] பேளெந்தெ[3]னுத மஹதே[3]வ தா நுடி[3]த[3] ||2

மக்கள், அனைத்து லௌகிக மற்றும் வைதிக வசனங்களை யாரால் ப்ரேரணை செய்யப்பட்டு செய்கிறார்கள்? ஹே, பிரம்மதேவனே, நம் கண், காது போன்றதான அனைத்து இந்திரியங்களையும் யார் ப்ரேரணை செய்கிறார்கள்? என்று சிவன், சதுர்முக பிரம்மதேவனிடம் கேள்வி கேட்கிறார்.

உபநிஷத்:
ஸ்ரோத்ரஸ்ய ஸ்ரோத்ரம் மனஸோ மனோ யத்[3]
வாசோ ஹ வாசம் ஸ உ ப்ராணஸ்ய ப்ராண: |
சக்ஷுஸ் சக்ஷுரதிமுச்ய தீ[3]ரா:
ப்ரேத்யாஸ்மால்லோகாத[3]ம்ருதா ப[4]வந்தி ||2

கன்னட பத்ய:
கிவிகு[3] கேளுவ ஷக்தப்ரத[3]னவ
அவனே மனஸிகு[3] மனனஶக்தித[3]
அவனே வாகி[3]ந்த்[3]ரியத[3]லிருதலி வசன நுடி[3]ஸுவனு |
அவனே வாய்விகு[3] சலனஶக்தித[3]
அவனே கண்ணிகு[3] நோள்ப ஶக்தித[3]
அவனே ஸாக்ஷாத் விஷ்ணுவே எந்தெ[3]னுத திளியெந்த[3] ||3

ஸ்ரவணேந்திரியத்திற்கு (காதிற்கு) கேட்கும் சக்தியையும், மனதிற்கு சிந்திக்கும் சக்தியையும்; வாக் இந்திரியத்திற்கு (நாக்கிற்கு) பேசும் சக்தியையும்; முக்யவாயுவிற்கு சலன (நடமாடும்) சக்தியையும்; கண்ணிற்கு பார்க்கும் சக்தியையும்; என அனைத்தையும் கொடுக்கத் தக்கவன் சாட்சாத் விஷ்ணுவே என்று அறிவாயாக - என்று பிரம்மன் கூறினார்.

கன்னட பத்ய:
ஹரியு தா ஸ்ரோத்ராதி3 ப்ரேரக
நிருவ நெந்தெந்தெ3ம்ப3 விஷயவ
நரித மானவ ஹொந்து3திருதிஹ ப2லக3ளனெ கேளி |
புருஷ தன்னீஸ்தூ2ல தே3ஹவ
தொரெது3 ஜன்மகெ ஹேதுவெனிஸிஹ
பரம ஸூக்ஷ்மத3 லிங்க3 த்யஜிஸுத முக்தி ஐது3வனு ||4

ஸ்ரோத்ராதி அனைத்து இந்திரியங்களின் ப்ரேரகனும் ஸ்ரீஹரியே என்று அறிந்தவர்கள், இந்த பௌதிக தேகத்தினை விட்டு கடைசியில் சம்ஸ்க்ருதிக்கு காரணமான லிங்க தேகத்தை விட்டு, முக்தியை அடைகிறார்கள். இந்த விஷயத்தில் 'ஓம் ப்ராணாதயோ வாக்ய சேஷாத் ஓம்' என்னும் ஸூத்ரம் (4-18) பிரமாணமாக இருக்கிறது.

உபநிஷத்:
ந தத்ர சக்ஷுர் க3ச்சதி ந வாக்3க3ச்சதி நோ மன: |
ந வித்3மோ ந விஜானீமோ யதை2தத3னுஶிஷ்யாத் ||3

கன்னட பத்ய:
ஹரிய ஜக3ஶாஸனத3 ரீதிய
ஸுரரு கண்கிவி வாகு1 மனஸெனெ
கரணக3ளிக3பி4மானிக3ளு அரியரு ஸாமான்ய |
ஹரியு ஈ ப்ராணாதி3 ஜக3திகெ3
ஸர்வ ஶிக்ஷகனெம்ப3 மஹிமெய
அரியெவு ஸாகல்ய நாவெந்தெ3னுத பேளித3னு ||5

ஸ்ரீஹரியின் ப்ரேரகத்வாதி மகிமைகள் எந்த விதமானவை?. அவன் இவற்றை எப்படி செய்கிறான்?. மற்றும், அவனது மகிமையும் அபரிமிதமாக இருப்பதால் அதன் முழுமையான ஞானம் நமக்கு என்றும் ஆவதில்லை என்னும் சிந்தனையுடன் கூறுகிறார்.

பிரம்ம வஸ்துவில் ஸ்ரோத்ரேந்திரியம் நுழைவதில்லை. வாக் இந்திரியம் அதனை அடைவதில்லை. அப்படியே மனமும் கூட. ஞான மற்றும் கர்மேந்திரியங்களை அவன் எப்படி ப்ரேரணை செய்கிறான், மற்றும் அவற்றை செயல்களை செய்யவைக்கிறான் என்பதை நாம் அறியவில்லை. அப்படியெனில், அவனுடைய மகிமைகளை நாம் எப்படி அறியலாம்?. அவனுடைய மகிமைகளை சிறிதும்கூட அறிவதற்கு நமக்கு சாத்தியம் இல்லாதபோது, அவற்றை முழுமையாக எப்படி அறிவது?. அவன் எந்த வகையில் இந்திரியங்களை நியமனம் செய்கிறான் என்பதை, சாதாரண ஜீவிகளோ அல்லது இந்திரியாபிமானி தேவதைகளோகூட அறிவதில்லை. அவன் அவற்றை நியமனம் செய்கிறான் என்பதை மட்டுமே நாம் அறிந்திருக்கிறோம். ஆனால், எந்த வகையில் என்பதை நாம் அறியவில்லை.

உபநிஷத்:
அன்யதே3வ தத்3விதி3தாத3தோ2 அவிதி3தாத3தி4 |
இதி ஶுஸ்ரும பூர்வேஷாம் யே நஸ்தத்யாச சக்ஷிரே ||4

கன்னட பத்ய:
கண்ணு கிவி ஸூரரிந்த3க3ம்யனு
இன்னு வ்யக்தாऽவ்யக்த ஜக3தி3ம்
பி4ன்னனவ ஸுவிலக்ஷணனு ஸர்வோத்தமனு இஹனு |
இன்னு தத்பி3ரம்மாக்2ய வஸ்துவ
முன்ன நமகொ3ரெதி3ருவரெந்தெ3னெ
க4ன்ன வ்யாஸ ப்ரப்4ருதி தெ3ஶெயிந்த3ரிதிஹெவு எந்த3 ||6

விஷ்ணு பரிபூர்ணன் ஆகையால், நாம் அவனை முழுமையாக அறியமுடியவில்லை என்று முன்னர் ஒரு காரணம் சொல்லப்பட்டிருந்தது. அவன் இப்படியாக பரிபூர்ணன் எப்படி என்பதை இங்கு விளக்குகிறார்.

கண் அல்லது வேறு எந்த இந்திரியத்திற்கும் புலப்படாத அந்த தத்வமானது, தெளிவாக தெரியும் மற்றும் தெளிவில்லாமல் தெரியாத இந்த உலகிலிருந்து வேறுபட்டதாகும்.

பிரம்மஸ்வரூபத்தை உபதேசம் செய்த ஞானத்தினால் நாம் இப்படியாக கேட்டிருக்கிறோம். எல்லையற்றவனான, ஸர்வோத்தமன் எனப்படுபவனான விஷ்ணு, உலகில் அனைத்து இடங்களிலும் வியாப்தனாக இருந்து, அதனை செயல்படுத்துமாறு செய்கிறான். இதனை நாம் அறிந்திருக்கிறோம். ஆனால், எந்த விதமாக இதனை செய்கிறான் என்று நாம் அறியவில்லை.

உபநிஷத்:
யத்^{3}வாசாऽனப்^{3}யுதி^{3}தம் யேன வாக^{3}ப்^{3}யுத்^{3}யதே |
ததே^{3}வ பி^{3}ரம்ம த்வம் வித்^{3}தி^{3} நேத^{3}ம் யதி^{3}த^{3}முபாஸதே ||5

கன்னட பத்ய:
யாவுத^{3}து^{3} வசனக்கு நிலுகது^{3}
யாவனிம் வாக்^{3}வ்ருத்தி மனுஜகெ^{3}
பா^{4}விபுது^{3} அது^{3} பி^{3}ரம்மவஸ்துவு ஜீவனல்லெனுத |
ஜீவ தவ ப^{3}ளியலெ இருதலி
ஆவ நின்னன்னு நின்ன கரணக^3
ளோவி நியமிப அவனே பி^{3}ரம்மனு ஜீவனல்லெந்த^3 ||7

மனதிற்கும் வாக்கிற்கும் புலப்பட்டே இருக்கும் ஜீவ ரூபனே இந்த பிரம்மவஸ்து. இப்படி இருக்கையில், அந்த மனது, வாக்கிற்கு புலப்படாதவன் என்று எப்படி சொல்வது?. என்றால், முன்பு கூறிய ‘இந்த்ரியாபிமானி தேவதைகளுக்கு புலப்படுபவதில்லை’ என்னும் பிரமேயத்தின் அர்த்தத்தினை சொல்லி, ஜீவ பிரம்மரின் பேதத்தை தெளிவாக்குகிறார்.

வாக் இந்திரியத்தினால் சொல்லப்பட முடியாத வஸ்துவே பிரம்மன் என்று அறிவாயாக. ஆனால், எந்த வஸ்துவினால் ப்ரேரணை செய்யப்படுவதற்கு, புருஷரின் வாக் இந்திரியத்திலிருந்து வசனங்கள் உச்சாரணை செய்யப்படுகின்றனவோ, அந்த வஸ்துவே ‘பிரம்ம’ என்று அறிவாயாக. அது இந்த ஜீவ ஸ்வரூபம் அல்ல. மற்றும், அது உன்னிடமே இருந்து, உன்னையும், உன் இந்திரியங்களையும்,

நியமனம் செய்கிறது. பிரம்ம ஸ்வரூபத்தை இப்படியாக அறிய வேண்டும். அது ஜீவன் அல்ல.

உபநிஷத்:
யன்மனஸா ந மனுதே யேனாஹுர்மனோ மதம் |
ததே^{3}வ பி^{3}ரம்ம த்வம் வித்^{3}தி^{3} நேத^{3}ம் யதி^{3}த^{3}முபாஸதே ||6

கன்னட பத்ய:
ஜீவ தவ மனதி^{3}ந்த^{3}லரியதெ^{3}
ஆவ வஸ்துவினிந்த^3 ப்ரேரித
ஜீவ மன அரியுவுதே^{3} பி^{3}ரம்மவு ஜிவனல்லெனுத |
ஜீவ தவ ப^{3}ளியல்லெ இருதலி
ஆவ நின்னனு நின்ன காரணக^3
ளோவி நியமிப அவனே பி^{3}ரம்மனு ஜீவனல்லெந்த^3 ||8

ஜீவன் தன் மனதிலிருந்து அறியாத, ஆனால், எதன் மூலமாக ப்ரேரணை செய்யப்பட்டு, மனமானது விஷயங்களை அறிகிறதோ, அதுவே பிரம்மவஸ்து என்று அறிவாயாக. அந்த பிரம்மம், இந்த ஜீவன் அல்ல. எது உன்னிடமே இருந்து, உன்னையும் உன் இந்திரியங்களையும் நியமனம் செய்கிறதோ, அதுவே பிரம்ம வஸ்து. இப்படியாக பிரம்ம ஸ்வரூபத்தை அறிவாயாக. அது இந்த ஜீவன் அல்ல.

உபநிஷத்:
யச்சக்ஷுஷா ந பஶ்யதி யேன சக்ஷூம்ஷி பஶ்யதி |
ததே^{3}வ பி^{3}ரம்ம த்வம் வித்^{3}தி^{3} நேத^{3}ம் யதி^{3}த^{3}முபாஸதே ||7

கன்னட பத்ய:
ஜீவ தன கண்ணிந்த^3 காணதெ^{3}
ஆவ வஸ்துவினிந்த^3 ப்ரேரித
ஜீவ கங்க^{3}ளு நோள்பத^{3}து^{3}வே பி^{3}ரம்ம ஜீவனல்லெனுத |
ஜீவ தவ ப^{3}ளியல்லெ இருதலி
ஆவ நின்னன்னு நின்ன கரணக^3
ளோவி நியமிப அவனே பி^{3}ரம்மனு ஜீவனல்லெந்த^3 ||9

ஜீவன் தன் கண்களால் பார்க்காத, ஆனால், எதனால் ப்ரேரணை செய்யப்பட்டு கண்கள் (பதார்த்தங்களை) பார்க்கின்றதோ, அதுவே பிரம்மவஸ்து ஆகும். அந்த பிரம்மன் இந்த ஜீவன் அல்ல. எது உன்னிடமே இருந்து உன்னையும், உன் இந்திரியங்களையும் நியமனம் செய்கிறதோ, அதுவே பிரம்ம வஸ்து. இப்படியாக பிரம்ம ஸ்வரூபத்தை அறிவாயாக. அது இந்த ஜீவன் அல்ல.

உபநிஷத்:
யச்ச்ரோத்ரேண ந ஸ்ருணோதி யேன ஸ்ரோத்ரமித3ம் ஸ்ருதம் |
ததே3வ பி3ரம்ம த்வம் வித்3தி3 நேத3ம் யதி3த3முபாஸதே ||8

கன்னட பத்ய:
ஜீவ தன கிவியிந்த3 கேளதெ3
ஆவ வஸ்துவினிந்தெ3 ப்ரேரித
ஜீவ ஸ்ரோத்ரகெ1 வருத்தி பி3ரம்மவு ஜீவனல்லெனுத |
ஜீவ தவ ப3ளியல்லெ இருதலி
ஆவ நின்னனு நின்ன கரணக3
ளோவி நியமிப அவனே பி3ரம்மனு ஜீவனல்லெந்த3 ||10

ஜீவன் தன் காதுகளால் கேட்காத, ஆனால், எதனால் ப்ரேரணை செய்யப்பட்டு காதுகள் கேட்கின்றனவோ, அதுவே பிரம்மவஸ்து ஆகும். அந்த பிரம்மன் இந்த ஜீவன் அல்ல. எது உன்னிடமே இருந்து உன்னையும், உன் இந்திரியங்களையும் நியமனம் செய்கிறதோ, அதுவே பிரம்ம வஸ்து. இப்படியாக பிரம்ம ஸ்வரூபத்தை அறிவாயாக. அது இந்த ஜீவன் அல்ல.

உபநிஷத்:
யத்ப்ராணேன ந ப்ராணிதி யேன ப்ராண: ப்ரணீயதே |
ததே3வ பி3ரம்ம த்வம் வித்3தி3 நேத3ம் யதி3த3முபாஸதே ||9
|| இதி கேனோபனிஷதி பிரதம: கண்ட: ||

கன்னட பத்ய:
ப்ராணனிந்த3ல சேஷ்டிதவு அது3
ப்ராண தா சேஷ்டிதனு அத3ரிம்

நீனு திளி அது^{3} பி^{3}ரம்மவஸ்துவு ஜீவனல்லெனுத |
ப்ராணி தவ ப^{3}ளியல்லெ இருதலி
ப்ராணி நின்னனு நின்ன தே^{3}ஹத^{3}
ப்ராணக^{3}ள நியமிபனெ பி^{3}ரம்மனு ஜீவனல்லெந்த^{3} ||11

ப்ராண - முக்யவாயு; பிராணி - ஜீவன்; ப்ராணகள - இந்திரியங்களை. எதன் சலன (நடமாடும்) சக்தியானது, முக்யவாயுவினால் நியமனம் செய்யப்படுவதில்லையோ, ஆனால் எதனால் ப்ரேரணை செய்யப்பட்டு முக்ய வாயு (முக்யபிராண) செயல்களை செய்கிறானோ, அதுவே பிரம்மவஸ்து என்று அறிவாயாக. அந்த பிரம்மம், இந்த ஜீவன் அல்ல. எது உன்னிடமே இருந்து உன்னையும், உன் இந்திரியங்களையும் நியமனம் செய்கிறதோ, அதுவே பிரம்ம வஸ்து. இப்படியாக பிரம்ம ஸ்வரூபத்தை அறிவாயாக. அது இந்த ஜீவன் அல்ல.

கன்னட பத்ய:
ஸர்வ ஜீவ ப்ரேரகனு இஹ
ஸர்வ வித^{3}தி^{3}ம் ஸர்வ வேத்ருவு
ஸர்வகு^{3} ஸாகல்ய அரியரு அதி ஸமீபஸ்த^{2} |
ஸர்வ நியமிப இவனெ பி^{3}ரம்மனு
ஸர்வயோக்^{3}ய உபாஸ்யனாகி^{3}ஹ
ஸர்வ கு^{3}ரு கோ^{3}விந்த^{3} விட்டலனு எந்து^{3} திளியுவுது^{3} ||12

முன்பு பார்த்த பிரமேயங்களை தொகுத்து சொல்லி, அவற்றை பிம்பனுக்கு அர்ப்பணம் செய்கிறார்.

இந்த கண்டத்தின் முடிவில் 'யன்மனஸ ந மமதெ யே நாஹுர்மனோமதம்' என்று 'நேதம் பிரம்ம' என்று சொல்லியிருப்பது, தியான காலத்தில் நம் சித்தத்தில் இருப்பதாக நாம் காணும் வாஸனா ப்ரதீகம் என்று அறிய வேண்டும். ஆனால், பிரம்ம வஸ்து எது என்றால், அந்த வாஸனாமய பிரதீகத்தில் இருப்பவனாக, அவ்யக்தனாக மறுபடி உபாஸிக்கப்பட்டு தரிசனம் கொடுக்கும் வஸ்துவே பிரம்ம என்று அறிய வேண்டும்.

ஓம் ததான்யத்ப்ரதிஷ்டேதாத் ஓம் - என்னும் ஸூத்திரத்தைப் பார்த்து பிரம்மவஸ்துவின் ப்ரேரகத்வ மற்றும் அவன் ஜீவனிலிருந்து மிகவும் வேறுபட்டவன் என்னும் விஷயத்தில் பிருஹதாரண்ய உபநிஷத்தினை பார்க்கலாம்.

***

இரண்டாம் கண்டம்

பிரம்மன் முழுமையாக அறியப்படுவதில்லை என்பதை இந்த கண்டத்தில் விவரித்திருக்கிறார்.

உபநிஷத்:
யதி மன்யஸெ ஸுவேதே3தி த3ஹரமேவாபி வர் தபி3ரமேவாபி
நூனம் த்வம் வேத்த2 பி3ரம்மணோ ரூபம் |
யத3ஸ்ய த்வம் யத3ஸ்ய தே3வேஷ்வத2 நு
மீமாம்ஸ்யமேவ தே மன்யே விதி3தம் ||1

கன்னட பத்ய:
திளிவுதெ3லெ ஶிவ பூர்ணத3லி நீ
திளிதிருவெனெம்பு3வுது3 பி3ரம்மன
அலுபவே ஸரி பி3ரம்மரூபவு இருவுதா3னந்த3 |
ப3லுபரியலி விசார்ய தே3வதெ
க3ளலு அந்தெயெ நின்னொளகி3ஹன
அலவ நெனிஸிஹ பி3ரம்மரூபவு எந்து3 அஜ நுடி3த3 ||1

ஹே மஹேஷ்வரனே - ‘நான் பிரம்மனை நன்றாக அறிந்திருக்கிறேன்’ என்று நீ நினைத்தால், அப்போது நிச்சயமாக நீ பிரம்மவஸ்துவை மிகவும் குறைவாகவே தெரிந்திருக்கிறாய். ஏனெனில், பிரம்மஸ்வரூபம் அனந்தம். எந்த காரணத்தினால் நீ பிரம்மஸ்வரூபத்தை குறைவாகவே தெரிந்திருக்கிறாயோ, அதனால் உன்னில் இருக்கும் மற்றும் தேவதைகளில் இருந்துகொண்டு நியமனம் செய்யும் பிரம்ம ரூபத்தை இப்போதாவது நீ சிந்தித்து அறிய வேண்டும் - என்று சதுர்முக பிரம்மன் சிவனிடம் கூறினார்.

உபநிஷத்:
நாஹம் மன்யே ஸுவேதே3தி நோ ந வேதே3தி வேத3 ச |

கன்னட பத்ய:
நானு திளிதி3ஹெ பி3ரம்மவஸ்துவ
பூர்ணவாகெ3ந்தெ3னுத அன்யரு
மன்னிஸுவராத3ரெயு அரியெனு எந்து3 திளிதி3ஹெனு |
இன்னு திளிதே3 இல்லவெம்பி3ய
மன்னிஸெனு அமாத ஶிவனே
பூர்ண திளியெனு எம்பு3தே3 எனமதவு எந்தெந்த3 ||2

நீ சொல்வதைப் போல - பிரம்ம வஸ்துவைப் போல முழுமையான ஞானம் மற்றவர்களுக்கு இல்லாமல் போகட்டும் - ஆனால், ஹே பிரம்மனே - உனக்கு அந்த வஸ்துவின் முழுமையான ஞானம் இருக்கிறது என்று கூறுகிறாயா? - என்று ருத்ரன் கேட்க, அதற்கு பிரம்மன் இவ்வாறு பதில் அளிக்கிறார்.

ஹே சிவனே, பிறர் என்னைப் பார்த்து 'இவருக்கு பிரம்மனைப் பற்றி முழுமையான ஞானம் இருக்கிறது' என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் நானோ, பிரம்மனைப் பற்றி முழுமையாக அறிந்திருந்திருக்கிறேன் என்று நினைப்பதில்லை. அப்படியெனில் நீ எப்போதும் அறியவில்லையா? என்று கேட்கிறார்கள். முழுமையாக அறியவில்லை என்றாலும், என் யோக்யதைக்கு ஏற்ப அறிந்திருக்கிறேன்' என்றான்.

உபநிஷத்:
யோ நஸ்தத்3வேத3 தத்வேத3 நோ ந வேதே3தி வேத3 ச ||2

கன்னட பத்ய:
நம்ம மத்4யதி3 யாவனொப்3ப3னு
பி3ரம்மனன்னு திளிதி3ருவெ என்னுவ
பி3ரம்மனன்னு அவனரிய அவக3ல்பத்வ திளியுவனு |
பி3ரம்மனனு நானரியெ என்னுவ
பி3ரம்ம வஸ்துவனரிதெ இருதிஹ

நம்முவுது[3] பூர்ணத்வவ எந்து[3] திளிதி[3]ஹெனு ||3

சதுர்முகனுக்கும், பிரம்மவஸ்துவின் முழுமையான ஞானம் இல்லை என்பதை சொல்லி அதனை மேலும் இங்கு விளக்குகிறார்.

சதுர்முகன் கூறுகிறார். நம்மிடையே இருக்கும் யாரோ ஒருவர், நான் பிரம்மனை அறிந்திருக்கிறேன் என்றால், அவன் அப்படி அறிந்திருக்கவில்லை என்றே அர்த்தம். ஏனெனில், தேஷ, கால, குணங்களால் வ்யாப்தமான அவனுடைய ஸ்வரூபத்தை மிகவும் குறைவாக தெரிந்திருக்கிறான் என்பதால். ஏனெனில், பிரம்ம வஸ்துவின் ஸ்வரூபத்தின் அபரிச்சின்னத்வ ஞானம் இருக்கிறது (அற்புதமான வஸ்து, தேஷ, கால, குணங்களால் அனைத்து இடங்களிலும் வியாப்தமாக இருக்கிறது என்னும் சிந்தனை) என்றார்.

உபநிஷத்:
யஸ்யாமத[3]ம் தஸ்ய மத[3]ம் மத[3]ம் யஸ்ய ந வேத[3] ஸ: |

கன்னட பத்ய:
பி[3]ரம்மவஸ்த்வ விசாரிதவு எனெ
நம்மிஹகெ[3] ஜிக்ஞாஸிதவு அது[3]
பி[3]ரம்மனானந்த தத்வவனு திளிதி[3]ருவ காரணதி[3] |
பி[3]ரம்மஜிக்[3]ஞாஸிதவு எனுதலி
நம்மிஹனு அவ திளியனத[3]னு
பி[3]ரம்மனானந்த[1]த்வ த[3]ரிவவகி[3]ல்ல காரணதி[3] ||4

இப்படியாக மற்றவர்களுக்கு முழுமையாக காட்டிக் கொள்பவன் அல்ல என்று சொல்லி, இப்போது மனதினாலும் முழுமையாக அறியப்பட மாட்டான் என்பதை சொல்கிறார்.

யாருக்கு 'பிரம்மன் தன்னால் முழுமையாக அறியப்பட முடிவதில்லை' என்னும் அறிவு இருக்கிறதோ, அத்தகைய மனிதர்களுக்கு பிரம்மவஸ்து அறியப்படாதவாறே இருக்கிறது. ஏனெனில், அபூர்ணமான ஜீவனால், அபரிச்சின்னமான

பிரம்மஸ்வரூபமானது, சிந்திப்பதற்கும்கூட முடிவதில்லை என்னும் ஞானம் இருப்பதால். இதற்கே கர்விஷ்டமான புத்தி வரக்கூடாது. இதற்காக ஒவ்வொரு நொடியும், புதிதுபுதிதான விஷயங்களை, அந்தந்த ஜீவர்களின் யோக்யதைக்கு ஏற்பவாறு காட்டுகிறான். யாருக்கு பிரம்மன் தன்னால் முழுமையாக அறியப்பட்டிருக்கிறான் என்னும் புத்தி இருக்கிறதோ, அவன் பிரம்மனை அறிந்திருக்கவில்லை. ஏனெனில், பிரம்மனின் அனந்தத்வத்தை அவன் அறிந்திருப்பதில்லை.

உபநிஷத்:
அவிக்ஞாதம் விஜானதாம் விக்ஞாதமவிஜானதாம் ||3
ப்ரதிபோத^{4}விதி^{3}தம் மதமம்ருதத்வம் ஹி விந்த^{3}தே |

கன்னட பத்ய:
ஹரியு ஸாக்ஷாத்க்ருதனு எம்ப^{3}ரு
அரியரவரானந்த்ய திளியரு
ஹரிய த^{3}ர்ஶனவில்ல வெம்ப^{3}ரிகி^{3}ஹுது த^{3}ர்ஶனவு |
அரியவுது தம யோக்^{3}யதௌனு
ஸரிஸி ஶ்ருத மத விசாரிதவு இரெ
புருஷ பொந்து^{3}வ ஹரியனெம்பு^{3}தெ^{3} வேத^{3}ஸித்^{3}த^{3}வீது^{3} ||5

ஹரியின் ஸாட்சாத்காரத்தினை அடைந்தவர்களுக்கும் கூட, பிரம்மன் முழுமையாக அறியப்படுவதில்லை என்பதை சொல்லி, அடுத்து, பிரம்மன் முழுமையாக அறியப்பட முடிவதில்லை என்றால், உபாஸகனுக்கு அபீஷ்ட ஸித்திகள் எப்படி கிடைக்கின்றன என்று கேள்வி கேட்டு, அவரவர்களின் யோக்யதைக்கேற்ப பிரம்மனின் ஏகதேஷ ஞானத்தினாலேயே இஷ்டஸித்தி கிடைக்கிறது என்பதை இங்கு சொல்கிறார்.

நாம் பிரம்மதரிசனத்தை பெற்றிருக்கிறோம் - என்று அறிந்தவன், பிரம்மனை அறிந்திருப்பதில்லை. ஏனெனில், அவர் பிரம்மனின் அனந்தத்வத்தை அறிந்திருப்பதில்லை.

இங்கு இன்னொரு பிரிவினரின் கருத்தினை குறிப்பிடுகிறார். யார் தமக்கு பிரம்ம ஸாக்ஷாத்காரம் முழுமையாக ஆகியிருப்பதில்லை என்று அறிந்திருக்கிறாரோ, அவர்கள் பிரம்மனை அறிந்தவர்களே ஆகியிருக்கிறார்கள். ஏனெனில், இவர்களுக்கு பிரம்மனின் அனந்தத்வத்தின் ஞானம் இருக்கிறது. அவரவர்களின் யோக்யதைக்கு ஏற்ப ஸ்ரவண, மனனாதிகளால் பிரம்ம ஸாக்ஷாத்காரம் அடைந்தவர்கள் முக்தியை அடைகிறார்கள்.

உபநிஷத்:
ஆத்மனா விந்த3தே வீர்யம் வித்3யயா விந்த3தேऽம்ருதம் ||4

கன்னட பத்ய:
க்ருதவு ஞானோத்தரத3 கர்மதி3
யதன யக்ஞேத்யாதி3 யிந்த3லி
அதிஶயா நந்த3வனெ பொந்து3வ வித்3யெய எம்பு3த3ரிம் |
க்ருதவு ஸாக்ஷாத்காரதி3ந்த3லி
க3தவு அக3லவித்3யெ எல்லவு
ம்ருதி ரஹித வைகுண்ட2 லோகவ படெ3வ நெந்த3னஜ ||6

பிரம்ம ஞானத்தினால் முக்தியை அடைகிறார்கள் என்றால் - அந்த ஞானத்தினாலேயே ஸ்வயோக்யமான அனைத்து ஆனந்தமும் கிடைக்கட்டும் என்றால் அப்படியல்ல. பிறகு எப்படியெனில், பிரம்மாஞானம் கிடைத்தபின், செய்யப்படுவதான புண்ய கர்மங்களால் ஹரியின் பிரஸாதத்தினை அடைந்து, ஸ்வயோக்ய பூர்ணானந்தத்தினை அடைகிறான் என்று சொல்கிறார்கள்.

அப்படியே, ஸ்வஸ்வயோக்ய ஞானத்தினால் ஆனந்தாதிஷயத்தினை அடைகிறார்கள். அபரோக்ஷ ஞானத்தினால் அஞ்ஞானாதி பரிகார ரூபமான முக்தியை அடைகின்றனர்.

ஆனந்தாதிஷய - என்றால் மிகவும் குறைவான ஆனந்தமே தவிர, மிகவும் அதிகமான என்று எப்போதும் அர்த்தம் கொள்ளக்கூடாது.

உதாரணத்திற்கு: பால் எப்படி இருந்தாற்போல, பொங்கி வருவதாக தெரிகிறதோ, அதைப் போல என்று அர்த்தம்.

உபநிஷத்:
இஹ சேத3வேதீ3த3த2 ஸத்யமஸ்தி
ந சேதிஹாவேதீ3ன்மஹதீ வினஷ்டி: |

கன்னட பத்ய:
ஞான ஸாத4க பி3ரம்ம யோனிலி
நீனு பி3ரம்மஞான பொந்த3லு
மாணத3லெ மஹ மங்க3ளத3 அனுப4வவு நினகி3ஹுது3 |
ஏனு ஈ தே3ஹத3லி பி3ரம்ம
ஞான படெ3யதெ3 மரண ஹொந்த3லு
நீனமங்க3ள படெ3தெ3 மஹதெ1னெ எந்து3 பேளித3னு ||7

மாணதெலெ - தவறாமல் என்று அர்த்தம்.

முன்னர் கூறியதைப் போல, ஸ்வஸ்வயோக்ய பிரம்ம ஞானத்தினால் அபீஷ்ட ஸித்தி ஆகட்டும். ஆனால், அத்தகைய பிரம்ம ஞானத்தை எப்போது அடைய வேண்டும் என்றால் அதனை இங்கு சொல்கிறார்.

பிராமணாதி யோனி என்றால், வேத அதிகாரத்தினை கொடுக்கத்தக்க பிறவிகள் வந்தபோது பிரம்மஞானத்தை சம்பாதித்தால், 'ஸத்ய' கிடைக்கிறது. அதாவது, மிகச்சிறந்த மங்களங்கள் கிடைக்கின்றன. ஸ்ரீஹரி, உனக்கு இத்தகைய சந்தர்ப்பத்தை கொடுத்திருந்தாலும்கூட, பிரம்ம ஞானத்தினை சம்பாதிக்காமல் இருந்தால், மஹா அனர்த்தத்திற்கு ஆளாகிறாய் என்று கூறினார்.

உபநிஷத்:
பூ4தேஷு பூ4தேஷு விசிந்த்ய தீ3ரா:
ப்ரேத்யாஸ்மால்லோகாத3ம்ருதா ப4வந்தி ||5
|| இதி கேனோபனிஷதி த்விதீய: கண்ட: ||

கன்னட பத்ய:
ஸர்வ பூ[4]த ஸ்தி[2]தனு ஹரியனு
அரிது[1]பாஸிஸி தீ[4]ரரெம்ப[3]ரு
தொ[1]ரெயெ தம்மய சரம தே[3]ஹவ முக்தியனெ பொந்தி[3] |
நரரு தம தம யோக்[3]யதக[3]ளனு
ஸரிஸி ஆனந்தா[3]தி[3] படெ[3]வரு
ஹரியு கு[3]ருகோ[3]விந்த[3] விட்டலன கருண பொந்த[3]த்த ||8

முன்னர் கூறியுள்ள காரணத்தின்படி, அதாவது, ஞான மற்றும் அஞ்ஞானத்திற்கு பலரூபமாக மங்கள மற்றும் அனர்த்த ப்ராப்தி இருப்பதால், ஞானிகளானவர்கள் ஸர்வபூத அல்லது பிராணிகளில் இருப்பவனான பரபிரம்மனை நன்றாக அறிந்து இந்த உலகம் அல்லது தேகத்திலிருந்து விடுதலை அடைந்து, பரமாத்மனின் பிரஸாதத்தைப் பெற்று முக்தன் ஆகிறான். முக்தராகி ஸ்வயோக்ய ஆனந்தத்தை அனுபவிக்கிறான்.

மூன்றாம் கண்டம்

பிரம்மவஸ்து அதி அற்புதமானது என்று அது முழுமையாக அறியப்பட முடியாதது என்று சொல்லப்பட்டது. அது மனதில் திடமாக நிற்பதற்காக இங்கு ஒரு கதை மூலமாக அதனை விளக்குகிறார்.

உபநிஷத்:
பி[3]ரம்ம ஹ தே[3]வேப்யோ விஜிக்[3]யே தஸ்ய ஹ பி[3]ரம்மணோ
விஜயே தே[3]வா அமஹீயந்த ||1
த ஐக்ஷந்தாஸ்மாகமேவாயம் விஜயோऽஸ்மாகமேவாயம் மஹிமேதி |

கன்னட பத்ய:
தை[3]த்ய தா[3]னவ ரிந்த[3] யுத்[3]த[4]வு
ப்ராப்தவாக[3]லு தே[3]வ நிகரகெ
ஆப்த ஸ்ரீஹரி பொக்கு ஸுரரலி தை[3]த்யரனு கெ[3]த்[3]த[3] |
ப்ராப்த விஜயா நந்தரதி[3] தே[3]

வத்தெ ஹரிவிஸ்ம்ருதியலிந்து^{3}
த்^{3}ரிக்த க^{3}ர்வதி^{3} ஜயவு தம்மது^{3} தம்மதெ^{3}ந்தெ^{3}னுத ||1

தைத்யர் மற்றும் தானவர்கள் சேர்ந்து, தேவதைகளின் மேல் போருக்கு சென்றனர். 'அஸுரா பஹுளா யஸ்மாத்' என்னும் வசனத்திற்கேற்ப தைத்யர்களின் எண்ணிக்கை மிகவும் அதிகமாக இருந்தது. மேலும் சில காரணங்களால் தேவதைகளுக்கு வெற்றி வாய்ப்பு குறைவது போல ஆனது. இத்தகைய சந்தர்பத்தில், ஸ்ரீஹரி எப்போதும் தர்மத்தின் பக்கமே நிற்கிறான் என்பதால், தேவதைகள் தர்மஷீலராக இருப்பதால், ஸ்ரீஹரி அவர்களில் நின்று, அதாவது அவர்களில் விசேஷ சன்னிதானம் கொண்டு, அந்த போரில் அவர்களுக்கு வெற்றி கிடைக்குமாறு செய்தான்.

தேவதா காரியங்கள் ருஜு யோகிகளுக்கு மட்டுமே தெரிந்திருக்கிறதே தவிர, மற்றவர்களுக்கு அது தெரிந்திருப்பதில்லை. இதனால், வெற்றிக்கு தம்முடைய தேக பலம் ஆகிய விஷயங்களே காரணம் என்று நினைக்கத் துவங்கினர். ஆகையால், பரமாத்மனின் சிந்தனை மறக்கத் துவங்கினர். இந்த காரணத்தினால் தமக்குக் கிடைத்த வெற்றி ஸ்ரீஹரியின் அருளால் கிடைத்தது என்பதை அவர்கள் உணரவில்லை. இதையே கலி பிரவேசம் என்கிறோம்.

உபநிஷத்:
தத்^{3}வைஷாம் விஜக்ஞெள தேப்^{3}யோ ஹ ப்ராது^{3}ர்ப^{3}பூ^{4}வ

கன்னட பத்ய:
திளிது^{3} என்னரு மெரெயுதிரெ
கலியலிந்தா^{3}விஷ்டரெனுதலி
திளிது^{3} தன்னய தத்வபோ^{3}தி^{4}ஸெ ஸுர ஸமூஹக்கெ |
ஒலவினிந்த^{3}லி யக்ஷரூபதி^{3}
இளிது^{3} ப்ராது^{3}ர்பூ^{4}தனாத^{3}னு
நளினப^{4}வபித உமெயு ஶிவ சதுரமுக^{2} ஸஹிதாகி^{3} ||2

கிடைத்த வெற்றியானது தமதே என்று நினைத்து, தேவதைகள் கர்வம் கொண்டிருக்கையில், இவர்கள் அசுராவேசம் கொண்டிருக்கின்றனர் என்பதை அறிந்து, ஸ்ரீஹரியானவர் அவர்களுக்கு அருள்வதற்காக, அவர்களுக்கு சரியான ஞானத்தைக் கொடுப்பதற்காக, கமலோத்பவனின் தந்தையான விஷ்ணு, ஒரு யக்ஷ ரூபத்தை தாங்கி, தன் பரிவாரமான சதுர்முக, சிவ மற்றும் பார்வதியருடன் அந்த தேவதைகள் இருந்த இடத்திற்கு வந்தார்.

உபநிஷத்:
தன்ன வ்யஜானத கிமித3ம் யக்ஷமிதி ||2
தேऽக்3னிமப்3ருவஞாதவேத3 ஏதத்விஜானீஹி
கிமித3ம் யக்ஷமிதி ததே2தி ||3
தத3ப்3யத்ரவத்தமப்3யவத3த் கோ1ऽஸீத்யக்3னிர்வா
அஹமஸ்மீத்ய ப்3ரவீஜ்ஜாதவேதா3 வா அஹமஸ்மீதி ||4

கன்னட பத்ய:
ஸுரரு இந்த்3ராதி3க3ளு யக்ஷன
அரியத3லெ யோசிஸுதலக்3னிய
கரெது3 ஹே ஜாதவேத3னே யக்ஷனன திளி எனலு |
த்வரதி3 ஸுரமுக2 யக்ஷனபி4முக2
ஸரிது3 நில்லலு ப3ந்த3வன கடெ3
திருகி3 ஆரெனெ ஜாதவேத3னு 'அக்3னி இஹெ' னெந்த3 ||3

சிறிது தொலைவில் இருந்த யக்ஷ ரூபிணியை இந்திராதி தேவதைகள் பார்த்தாலும், அதன் ஸ்வரூபத்தை அறிவதற்கு அவர்களால் முடியவில்லை. அப்போது தேவதைகள் அக்னியிடம் இவ்வாறு கூறினர். 'ஹே ஜாதவேதனே. நீ சென்று அந்த யக்ஷன் யார் என்பதை அறிந்து கொண்டு வா' என்றனர். அப்படியே அக்னியும் ஜாக்கிரதையாக யக்ஷனின் எதிரில் சென்று நிற்க - அந்த யக்ஷ ரூபியானவன், வந்தவரைப் பார்த்து - நீ யார் - என்று கேட்டார். 'நான் அக்னி. என்னை ஜாதவேதன் என்றும் சொல்கிறார்கள்' என்று அக்னி பதில் அளித்தார்.

உபநிஷத்:
தஸ்மின்(க்ம்) ஸ்த்வயி கிம் வீர்யமித்யபீத3ம்(க்ம்) ஸர்வம்
த3ஹேயம் யதி3த3ம் ப்ருதி2வ்யாமிதி ||5
தஸ்மை த்ருணம் நித3தா4வேத1த்3த3ஹேதி |

கன்னட பத்ய:
எனலு நின்னொளு வீர்யவேனெனெ
அனல யக்ஷகெ3 த4ரணியல்லிஹ
த்ருண மொத3லு ஸர்வஸ்வ த3ஹிஸுவெனெந்து3 பேளித3னு |
எனலு யக்ஷனு அக்3னி ஸம்முக2
த்ருணவ நத்யல்பவனு இரிஸுத
அனலனே நீனித3ன த3ஹிஸெந்தெ3னுத பேளித3னு ||4

வந்தவர், தன்னை அக்னி அல்லது ஜாதவேதன் என்று சொல்ல, யக்ஷன், 'ஹே அக்னியே, உன் பலம் எவ்வளவு?' என்று கேட்டார். அதற்கு அக்னி இவ்வாறு பதில் அளிக்கிறார். 'இந்த ப்ருத்வியில் இருப்பதான புல் முதற்கொண்டு அனைத்து பதார்த்தங்களை சுட்டுப் பொசுக்கி விடுவேன்' . இதைக் கேட்ட அந்த யக்ஷன், ஒரு புல்லினை அக்னியின் முன் போட்டு, அதனை எரித்துக் காட்டுமாறு கூறினார்.

உபநிஷத்:
தது3பப்ரேயாய ஸர்வஜவேன தன்ன ஶஶாக த3க்3து3ம் ஸ தத ஏவ
நிவவ்ருதே நைததஶகம் விக்ஞாதும் யதேதத்யக்ஷமிதி ||6

கன்னட பத்ய:
ஜாதவேதா3 த்ருணவ த3ஹிஸலு
காதுரதி3 தன ஶக்தியில்லவ
நாது த்ருணவனு தாகெ3 த3ஹிஸலு ஸாத்4யவில்லத3லெ |
ஸோது யக்ஷன திளியத3லெ தா
பீ4தியலி ஓடுத்த இந்த்3ரகெ3
'ஞாதவாக3து3 யக்ஷனாரெந்தெ3னுத' பேளித3னு ||5

அக்னி, தன் சக்தி அனைத்தையும் பயன்படுத்தி அந்த புல்லினை எரிக்க முற்பட்டார். ஆனால், பூமியில் இருக்கும் அனைத்தையும் எரித்து விடுவேன் என்று கூறியவர், வெறும் ஒரு புல்லினை எரிக்க முடியாமல் போனது. உடனே, அந்த யக்ஷன் யார் என்று தெரிந்து கொள்ள முடியாமல், திரும்பி இந்திராதிகள் இருந்த இடத்திற்கு வந்து, இந்த விஷயத்தை கூறினான். தன் அ-சாமர்த்தியத்தை கூறிக் கொண்டான்.

உபநிஷத்:
அத வாயுமப்3ருவன் வாயவேதத்3விஜானீஹி
கிமேதத்3யக்ஷமிதி ததே2தி ||7
தத3ப்3யத்ரவத்தமப்3ய வத3த் கோsஸீதி வாயுர்வா
அஹமஸ்மீத்ய ப்3ரவீன்மாதரிஶ்வா வா அஹமஸ்மீதி ||8

கன்னட பத்ய:
ஸுரமுக2ன நந்தரதி3 வாயுவ
கரெது3 ஹோ நாஸிக்ய யக்ஷன
நரிது ப3ருவுது3 எனலு வேக3தி3 யக்ஷ ஸம்முக2கெ |
ப3ருத நில்லலு ஆரு எனலவ
இருவெ நா ‘வாய்வபி4த4’ புனரபி
கரெவரென்னனு ‘மாதரிஷ்வ’ எனுத பேளித3னு ||6

அக்னி தோற்றுப் போய் வந்தபின், அனைவரும் நாஸிக்ய வாயுவை யக்ஷனின் அனுப்பி, அவனது விஷயத்தை அறிந்து வருமாறு அனுப்பினர். அவனும் அப்படியே ஆகட்டும் என்று யக் ஷனின் எதிரில் வந்து நிற்க, யக்ஷன் ‘நீ யார்?’ என்று கேட்டான். அதற்கு வாயு, ‘நான் வாயு. என்னை மாதரிஷ்வா என்றும் அழைப்பார்கள்’ என்று கூறினார்.

உபநிஷத்:
தஸ்மின்ஸ்த்வயி கிம் வீர்யமித்யபீத3ம்
ஸர்வமாத3தீ3ய யதி3த3ம் ப்ருதி2வ்யாமிதி ||9
தஸ்மை த்ருணம் நித3தாவேத தா3த3த்ஸ்வேதி

கன்னட பத்ய:
ஒளிது[1] நின்னொளு வீர்யவேனிதெ[3]
திளிஸு எனலவ த[4]ரணியல்லிஹ
ஹுலு பதா[3]ர்த்த[2]வனொந்து[3] பி[3]ட[3]த[3]லெ தோருவெனு எனலு |
அலுப த்ருண மந்தி[3]ரிஸி அவனிகெ[3]
அலுகி[3]ஸுவுத[3]த[3]னென்னெ யக்ஷனு
ப[3]லவனெல்லவ யோஜிஸுத ஆ அனில தாகி[3]த[3]னு ||7

வந்திருக்கும் நாஸிக்யனை, உன் பலம் எவ்வளவு என்று யக்ஷன் கேட்டான். அதற்கு வாயு 'இந்த பூமியில் இருக்கத்தக்க புல் முதற்கொண்டு அனைத்தையும் என் சக்தியால் தூக்கிக் கொண்டு போய்விடுவேன்' என்றான். அப்போது யக்ஷன் ஒரு புல்லினை வாயுவின் முன் போட்டு, அதனை அசைக்குமாறு கூறினான். வாயுவானவர், தன் பலம் அனைத்தையும் கொண்டு அந்த புல்லினை அசைக்க முற்பட்டான்.

உபநிஷத்:
தது[3]பப்ரேயாய ஸர்வஜவேன தன்ன ஶஶாகாதா[3]தும் ஸ தத ஏவ நிவவ்ருதே நைதத[3]ஶகம் விக்ஞாதும் யதே[3]தத்[3]யக்ஷமிதி ||10

கன்னட பத்ய:
த்ருணவனலுகா[3]டி[3]ஸலு ஸாக[3]தெ[3]
அனில பீ[4]திலி ப[3]ந்து[3] ஸுரரிகெ[3]
த[1]னக[3]ஸாத்[4]யவு யக்ஷனன திளியுவுது எந்தெ[3]னலு |
வினயதி[3]ம் ஸுரபனிகெ[3] பேள்த[3]ரு
அனுனயதி[3] போகு[3]த்த திளியுவு
தெ[3]னலு இந்த்[3]ரனு பே[3]க[3] ப[3]ந்த[3]னு யக்ஷனபி[4]முக[2]கெ[1] ||8

வாயு, அந்த புல்லினை அசைக்க முடியாமல் தோற்றுப் போய், உடன் இந்திராதி தேவதைகள் இருந்த இடத்திற்கு வந்து, தன் அ-ஸாமர்த்தியத்தை கூறினான். அப்போது அனைவரும் சேர்ந்து, இந்திரனிடம் இவ்வாறு கூறினார்கள். 'ஹே மகவன், நீ சென்று அந்த யக்ஷனை விசாரித்து வா' என்றனர். இந்திரனும், அப்படியே ஆகட்டும் என்று கூறி, யக்ஷனின் எதிரில் வந்தான்.

உபநிஷத்:
அதே2ந்த்ரமப்3ருவன்மக4வன்னேதத்3 விஜானீஹி கிமேதத3க்ஷமிதி ததே2தி
தத3ப்4யத்3ரவத்தஸ்மாத்திரோத3தே4 ||11

கன்னட பத்ய:
அக்ஷி ஸாஹஸ்ருள்ள இந்த்3ரனு
த3க்ஷ கலாவிஷ்ட எனுதலி
யக்ஷனந்தர்த்தா4ன பொந்தி3த3 பி3ரம்மஶிவ ரூபனே |
லக்ஷிஸுத தத்3தே3ஶத3லி விரு
பாக்ஷபத்னியு உமெய தனகா3
க3யக்ஷ நிந்த3லெ நிஹித ஸம்முக2 போத3 ஹர்யக்ஷ ||9

இந்திரன் தன் எதிரில் வந்திருப்பதைக் கண்ட யக்ஷன், பிரம்மன் மற்றும் சிவன் ஆகியோருடன் அங்கிருந்து மறைந்தான். இதற்கு என்ன காரணம் என்றால்: இந்திரனுக்கு விசேஷ புத்தி இருக்கிறது. அவன் என்னை யார் என்று கேட்டால், அதற்கு நான் பதில் கொடுக்க வேண்டியிருக்கும். ஆனால், அவன் அசுராவேஷம் கொண்டிருப்பதால், அவன் என்னிடமிருந்தும், பிரம்ம ருத்ரர்களிடமிருந்தும் உபதேசம் பெறுவதற்கு தகுதியில்லாதவன் ஆகிறான். இந்த விஷயம் அவனுக்கு தெரியட்டும்' என்று இவ்வாறு சிந்திக்கிறான்.

யக்ஷன் மறைந்தபின், இந்திரன், அந்த யக்ஷனின் ஆணைப்படியே, தனக்கு உபதேசம் செய்வதற்காகவே அங்கு இருந்த பெண்ணிடம் - அதாவது ருத்ரதேவரின் பத்னியான உமையிடம் சென்றான். (ஹர்யக்ஷ - இந்திரன்).

உபநிஷத்:
ஸ தஸ்மின் நேவாகாஶே ஸ்த்ரியமாஜகா3ம ப3ஹுஶோப4மானாமுமாம்
ஹைமவதீம் தாம்ஹோவாச கிமேதத்3யக்ஷமிதி ||12
|| இதி கேனோபனிஷதி த்ருதீய: கண்ட: ||

கன்னட பத்ய:
அல்லி நிந்தி^{3}ஹ ஶோப^{4}னளு ப^{3}ஹு
நல்லெ எனிஸிஹ ருத்^{3}ர தே^{3}வகெ^{3}
ப^{3}ல்ல இந்த்^{3}ரனு நமிஸி ஹிமவத்புத்ரி உமெயளிகெ^{3} |
ஸொல்ல லாலிஸி யக்ஷனாரெனு
தெல்ல பேள்வுது^{3} எந்த^3 மாதிகெ^{3}
செல்வ கு^{3}ருகோ^{3}விந்த^3 விட்டலன கருண பாத்ரளிகெ^{3} ||10

இந்திரன் உபதேசம் பெறுவதற்காக, யக்ஷனின் ஆணைப்படியே அங்கு இருந்த, மிகவும் அழகானவளான, ருத்ரனின் மனைவியும், ஹிமவந்தனின் மகளும் ஆன, உமாதேவியிடம் வந்து நமஸ்காரம் செய்து, ஸ்ரீஹரியின் கருணையைப் பெற்றவளான உமையிடம், அந்த யக்ஷன் யார் என்பதை கேட்கிறான்.

நான்காம் கண்டம்

உபநிஷத்:
ஸா ப்ரி^{3}ரம்மேதி ஹோவாச ப்ரி^{3}ரம்மணோ வா ஏதத்^{3}விஜயெ மஹீயத்^{3}வமிதி

கன்னட பத்ய:
ஸுரபபி^{3}ன்னஹ மன்னிஸுத உமெ
ஒரெத^{3}ளெக்ஷனு ப்ரி^{3}ரம்மனெனுதலி
மரளி அவனே அனுப்ரவிஷ்டனு ஸுரரொளத^{3}ரிந்தெ^{3} |
ஹரிய விஜய நிமித்ததி^{3}ந்த^{3}லெ
ஸுரரிகா^{3}து^{3}து^{3} கீர்த்தி நிஸ்சய
அரியுவுது^{3} ஜய நிம்மத^{3}ல்லவு எந்து^{3} பேளித^{3}ளு ||1

இந்திரன் இவ்வாறு உமையின் கேட்டபோது, அந்த யக்ஷரூபி, பிரம்மன் என்று உமை கூறினாள். தேவதைகளின் வெற்றியானது, அந்த யக்ஷரூபி அவர்களில் நிலைத்ததாலேயே ஆனது என்றும், அந்த வெற்றி அந்த தேவதைகளின் சொந்த சக்தியினால் ஆகவில்லை. இதனை அறியாமல் அவர்கள் கர்வம்

கொண்டிருக்கிறார்கள். இது நிச்சயம். ஆகையால், வெற்றி உங்களுடையது அல்ல என்று இந்திரனுக்கு தெரிவித்தாள்.

உபநிஷத்:
ததோ ஹைவ விதா^{3}ஞ்சகார ப்^{3}ரம்மேதி ||1

கன்னட பத்ய:
இந்த்^{3}ர தானுபதி^{3}ஷ்டனுமெயின்
முந்தெ^{3} மாடி^{3}த^3 கார்யவேனெனெ
மந்த^{3}ஜாஸன பேள்த^3 ஶிவனிகெ^{3} உமெய உபதே^{3}ஶ |
தி^{3}ந்த^3 யக்ஷனு ப்^{3}ரம்மனெனுதலி
ப^{3}ந்தி^{3}ஹுது^{3} ஜய தம்மக^{3}ளிக^{3}வ
நிந்தெ^{3} எனுதெந்தி^{3}ந்த்^{3}ர திளித^{3}னு ஶிவனெ கேளெந்த^3 ||2

உமாதேவியிடம் உபதேசம் பெற்ற பிறகு இந்திரன் என்ன செய்தான் என்று ருத்ரர் கேள்வி கேட்க, சதுர்முகன் இவ்வாறு கூறுகிறார். உமையின் உபதேசத்தினால், யக்ஷன் பிரம்மன் என்றும், அவனுடைய அருளாலேயே தமக்கு வெற்றி உண்டாகியிருக்கிறது என்றும் இந்திரன் அறிந்தான் - என்று சிவனிடம் கூறினார்.

உபநிஷத்:
தஸ்மாத்^{3}வா ஏதே தே^{3}வா அதிதராமிவான்யான் தே^{3}வான் யத^{3}க்^{3}னிர் வாயுரிந்த்^{3}ரஸ்தே
ஹோனன்னேதி^{3}ஷ்டம் பஸ்பர்ஶுஸ்தே ஹ்யேனத்ப்ரத^{2}மோ விதா^{3}ம்ஸ்சகார ப்^{3}ரம்மேதி ||2

கன்னட பத்ய:
ஸரஸிஜாஸன வாயு ஶேஷனு
க^{3}ருட^3 ருத்ரரு பா^{4}ர்யஸஹிததி^{3}
க^{3}ருவ ரஹிதரு எம்ப^3 காரண அதி^{4}கரன்யரிகெ^{3} |
அரிவுதீ^{3} அதி^{4}கத்வ஽நாதி^{3}யு
ஸுரரிக^{3}து^{3} இந்தி^{3}னது^{3} அல்லவு
ஹரிய கருணத^{3}லாத்யு திளிவுது^{3} அத^{3}கெ அபி^{4}வ்யக்தியு ||3

பிரம்ம, வாயு, சேஷ, கருட, ருத்ரர் ஆகியோர் அவரவர்களின் மனைவியருடன் - கர்வம் இல்லாதவர்களாக இருப்பதால், மற்றவர்களைவிட தாரதம்யத்தில் சிறந்தவர்கள் எனப்படுகிறார்கள். இந்த சிறப்பு இவர்களுக்கு தற்போது வந்ததல்ல. இது ஸ்வரூப தாரதம்யம் ஆகையால், அனாதியிலிருந்தே இருக்கிறது. இதுவே தற்போது ஹரியின் கருணையால் வெளிப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறினார்.

கன்னட பத்ய:
யக்ஷ மொத3லு விசார்யனெனுதலி
த3க்ஷ கு3ரு மனு வருண வரிவிகு3
லக்ஷிஸிஹ தே3வர்க்களதி4கரு அன்யதே3வர்க்கெ3 |
யக்ஷ விஷய விமர்ஶெ ப்ரத2மதி3
ஈக்ஷிஸித3னெந்தெ3ம்ப3 காரண
த3க்ஷனிந்த3லி காமனதி4கெந்தி3வ பத3த பா4வ ||4

யக்ஷரூபனாக தோன்றியவனின் ஸ்வரூப விஷயங்களை முதலில் கேட்ட தக்ஷ, ப்ருஹஸ்பதி, ஸ்வாயம்புவமனு, அனிருத்த, ஸூர்ய, சந்த்ர, தர்ம, வருண - ஆகியோர், பிறரைவிட, அதாவது, தம்மைவிட கீழானவர்களைவிட அதிகமாக (சிறந்தவர்களாக) இருக்கின்றனர். யக்ஷனின் விஷயத்தைப் பற்றி அறிவதில், காமன், தக்ஷர்களைவிட முன்னர் இருந்ததால், அவன் அவர்களைவிட சிறந்தவன் ஆகிறான்.

கன்னட பத்ய:
யக்ஷரூபியு ஹரிய மொத3லலெ
ஈக்ஷிஸித3ரெந்தெ3ம்ப காரண
அக்ஷிஸாவிர உள்ளவனு வாய்வக்3னி தே3வதெக3ள் |
லக்ஷிஸிர்பரு அன்யரிந்த3
த்3யக்ஷரெனுதலி திளிவுதி3வ பத3
லக்ஷ்மிஸுத பேள்த3ர்த்த2 த்ருதியவு அதி4கவெம்பு3த3கெ ||5

மூலத்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட ‘இவ’ என்னும் சொல்லின் அர்த்தத்தினை இரு விதமாக விளக்கினர். இப்போது மூன்றாம்

விதத்தை விளக்குகின்றனர். 'அதிதராமிப' என்பதே இந்த விஷயம். அக்னி, வாயு மற்றும் இந்திரன் இந்த மூன்று பேரும் யக்ஷ ரூபியை முதலில் தரிசனம் செய்தார்கள் என்பதால், பிறரைவிட (தம்மைவிட கீழானவர்களைவிட) அதிகமானவர்கள் என்று அர்த்தம்.

உபநிஷத்:
தஸ்மாத்3வா இந்த்3ரோऽதிதராமிவான் யாந்தே3வான்ஸ
ஹ்யேனன்னேதி3ஷ்டம் பஸ்பர்ஶ ஸ ஹ்யேன் ப்ரத2மோ விதா3ம்ஸ்சகார பி3ரம்மேதி ||3

கன்னட பத்ய:
யாவ காரண இதரரிந்த3லு
பூர்வவெ ஜிக்3ஞாஸித3னு ஹரி
மூவரிவரெந்தெ3னுத அதி4க்யவனு பேளிஹுது3 |
ஈ விமர்ஶெய பே4த3 திளிவுது3
ஈர்வரிகெ3 ஆ யக்ஷ த3ர்ஶன
ஆவ இந்த்3ரகெ3 யக்ஷ பி3ரம்மத்வாதி3 ஸுக்ஞான ||6

ஆவ ஈ பி3ரம்மத்வ யக்ஷகெ3
தே3வி உமெயிந்தி3ந்த்3ர திளித3னு
ஆவ நாஸிக்யாக்3னி தே3வரு இந்த்3ர உபதி3ஷ்ட |
ஆவ ஈ காரணதி3 தரதம
பா4வ திளிவுது3 இந்த்3ர ஸ்ரேஷ்டனு
தே3வதெக3ளா த3க்ஷ கு3ரு இத்யாதி3 ஸூரரிந்த3 ||7

அக்னி, வாயு மற்றும் இந்திரனுக்கு ஏன் இந்த சிறப்பு என்றால், அதனை இங்கு விளக்குகிறார். எந்த காரணத்தால் இவர்கள் மற்றவர்களைவிட முன்னரே, அந்த யக்ஷரூபி பிரம்மனை சந்திக்கச் சென்றனரோ, அதுவே இவர்களின் சிறப்பிற்கு காரணம் ஆயிற்று. அதிலும், அக்னி, வாயுவிற்கு யக்ஷன் தரிசனம் மட்டுமே அளித்தான். ஆனால், இந்திரனுக்கு பிரம்மத்வ முதலான ஞானமே கிடைத்தது. அது எப்படியெனில், பார்வதிதேவியிடமிருந்து இந்திரன் உபதேசம் பெற்றான். அக்னி வாயுகள் இந்திரனிடமிருந்து

உபதேசம் பெற்றனர். இப்படியாக இந்திரன், தக்ஷ, குரு ஆகியோரைவிட தாரதம்யத்தில் சிறந்தவன் ஆனான். காமன், இந்திரனின் சம கக்ஷையில் இருப்பதால், அவனைப் பற்றி இங்கு மறுபடி கூறவில்லை. முன்னரே அதை பார்த்திருக்கிறோம்.

உபநிஷத்:
தஸ்யைஷ ஆதே^{3}ஷோ யதே^{3}தத்^{3}வித்^{3}யுதோ வ்யத்யுததா^{3}

கன்னட பத்ய:
தாரதம்ய ஞானபூர்வக
ऽபார தேஜோராஶி என்னுவ
ஸூர்யவித்^{3}யுத்தாதி^{3} தேஜங்க^{3}ளனு அபி^{4}பூ^{4}த |
நாரயண கபிலாக்^{2}ய கெ^{3}ய்யுதெ
க்ஷீர ஸாக^{3}ரதொ^{3}ளகெ^{3} மலகி^{3}ஹ
மூருதியெ கங்க^{3}ளு நிமீலிதவவனெ பரபொ^{3}ம்ம ||8

அதிதெய்வர்களில் உபாஸ்யவரான பரபிரம்மனின் ரூபத்தினை உபதேசம் செய்கிறார்.

இங்கு இப்போது சொல்லப்படுவதே பிரம்மதேவனின் உபதேசம். கபிலாக்ய ரூபம், தேஜோரூபரே ஆன சூர்யாதிகளை தன் ஒளியினால் குளிப்பாட்டுகிறானோ, அத்தகைய குண பூர்ணனான பிரம்மன், தன் இரப்பைகளை முழுமையாக மூடிக் கொண்டவனாக பாற்கடலில் படுத்திருக்கிறான். இவனே பரபிரம்மன். எந்த சூர்யாதிகளின் தேஜஸ்ஸும் கூட பரமாத்மனின் அதீனமானதே ஆகும்.

உபநிஷத்:
இதீன் ந்யமீமிஷதா^{3} இத்யதிதைவதம் ||4

கன்னட பத்ய:
சதுர்முக^{2} அதி^{4}தெ^{3}ய்வத^{3}லி பஶு
பதிகெ^{3} ரூபவனிந்து பேளுத
அதிஶயதி^{3} அத்^{4}யாத்மத^{3}ல்லி ரூபவனெ பேளுவனு |

ஹிதவு அஹிதவு விஷயவெல்ல
ஸ்ம்ருதிகெ^{3} ப^{3}ருவுது^{3} அவனிந்த^{3}லு
மதிகெ^{3} ஆ அனிருத்^{3}த^{4} கோ^{3}சரனல்ல பூர்ணத^{3}லி ||9

சதுர்முக பிரம்மன், சிவனுக்கு, ஆதிதெய்வத்தில் உபாஸ்யமானமான ரூபத்தை சொல்லி, இப்போது ஆத்யாத்மத்தில் ரூப உபாஸனையை சொல்கிறார்.

நல்லவர்களோ கெட்டவர்களோ அவர்களுக்கு ஏதேனும் நினைவுக்கு வரவேண்டுமெனில், அந்த ஜீவர்களில் இருக்கும் அனிருத்த ரூபம் அதனை நினைவுக்கு கொண்டு வந்து கொடுக்கிறது. அந்த ரூபம் மனதிற்கு முழுமையாக தெரிவதில்லை என்று அறிவாயாக - என்று கூறினார்.

உபநிஷத்:
அதா^{2}த்^{4}யாத்மம் யத்^{3}தே^{3}தத் க^{3}ச்சதீவ ச மனோऽனேன
சைதது^{3}பஸ்மரத்யபீ^{4}க்ஷ்ணம் ஸங்கல்ப: ||5

கன்னட பத்யம்:
மனஸினிந்த்^{3}ரியவெந்தி^{3}ஹுது^{3} எனெ
மனவு ஸங்கல்பாத்மகவு திளி
அனுதி^{3}னதி^{3} அனிருத்^{3}த^{4} நிந்த்^{3}யுகு^{1}த ப^{3}ஹுஸங்கல்ப |
இனிது அனிருத்^{3}த^{4}னன பேளுத
மனதி^{3} ருபவ சிந்திஸலு த
த்^{3}வனவு எந்தெ^{3}னுதவன நாமவ பேள்த^{3} அன்வர்த்த^{2} ||10

இங்கு மனதின் ஸ்வரூபத்தை உபதேசம் செய்து, அங்கு அனிருத்த ரூபியின் அன்வர்த்த நாமத்தை சொல்கிறார்.

மனோ இந்திரியமானது, தினமும் ஒவ்வொரு நொடியும் பல விஷயங்களை சிந்திக்கிறது. இது அனிருத்த ரூபத்தினால் ப்ரேரணை செய்யப்பட்டு இவ்வாறு செய்கிறது. அந்த அனிருத்த ரூபி பிரம்மனுக்கு ‘தத்வனம்’ என்று இன்னொரு பெயர் (தத் - வ்யாப்தனான; வனம் - பிறந்தவன்). ஆக, அனிருத்தனை,

‘தத்வனம்’ என்று உபாஸனை செய்ய வேண்டும் என்று கூறுகிறார்.

உபநிஷத்:
தத்3த3 தத்3வனம் நாம தத்3வனமித்யுபாஸிதவ்யம் ஸ ய ஏததே3வம் வேதா3பி4
ஹைன ஸர்வாணி பூ4தானி ஸம்வாச்சந்தி ||6

கன்னட பத்ய:
ஆவ யோக்3யதி4காரி புருஷனு
பூர்வது3க்தியபரி உபாஸிஸெ
ஸார்வஜனரிந்த3வ அபேக்ஷிதனாகி3 பா4ஸிஸுவ |
ஆவ ஶிவ கேளுத்த புனரபி
ஈ வுபநிஷத்தாயதனஸஹ
போ4 விபோ4சதுரானனனெ உபதே3ஶிஸெனகெ3ந்த3 ||11

முன்னர் கூறியதைப் போல, அனிருத்த ரூபியை ‘தத்வனம்’ என்று உபாஸனை செய்பவனுக்கு என்ன பலன் என்பதை இங்கு சொல்கிறார்.

முமுக்ஷுவானவர் முன்னர் பார்த்தைப் போல, அனிருத்த என்னும் ஸ்ரீஹரியை ‘தத்வனம்’ என்று அதன் அர்த்த அனுசந்தானத்துடன் உபாஸனை செய்தால், அவன் மற்ற யோக்ய ஜனர்களால் விரும்பப்படுகிறான். அனைவரும் இவனுடைய சகவாசத்தை விரும்புகிறார்கள். இந்த உபதேசத்தை கேட்ட சிவன் மறுபடி பிரம்மனிடம் ‘ஹே ஸமர்த்தரான பிரம்மனே. எனக்கு இந்த உபநிஷத்தின் ‘ஆயதன’ த்தை உபதேசம் செய்ய வேண்டும் என்று வேண்டினார்.

உபநிஷத்:
உபநிஷத3ம் போ4 ப்3ரூஹீத்யுக்தா த உபனிஷத்பி3ராம்ஹிம் வாவ த உபநிஷத3மப்3ரூமேதி ||7
தஸை தபோ த3ம: கர்மேதி ப்ரதிஷ்டா வேதா3: ஸர்வாங்கா3னி ஸத்யமாயதனம் ||8

கன்னட பத்ய:
கேளு ஶிவ நீ திளிவுதெ[3]ல்லவ
பேளிஹெனு பி[3]ரம்மாக்[2]ய வித்[3]யெய
பேளுவெனு ஆயதன வித்[3]யெகெ[3] முந்தெ[3] எந்தெ[3]னுத |
கேளு தப த[3]ம கர்ம ஶிவனே
பாலிஸுவராஶ்ரயிஸி இருவுது[3]
கேளு வேத[3]வு வேத[3] அங்க[3]வு ஸத்ய ஆயதன ||12

ருத்ரதேவரின் கேள்வியின் ஸ்வரூபம் 'போ உபநிஷதம் ப்ரூஹி' என்று இருக்கிறது. உபநிஷத் முழுவதையும் சொல்லியாயிற்றே, மறுபடி ஏன் அதையே கேட்கிறார் என்று சந்தேகம் வருகிறது. ருத்ரரின் மனதிற்கும் அபிமானியான, ஸர்வக்ஞரான பிரம்மதேவர் இதற்கான பதிலை அளிக்கிறார். இந்த பிரம்ம மற்றும் சிவன் இருவரின் பேச்சுவார்த்தையின் வடிவம், 'பிரம்மஸார' என்னும் கிரந்தத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த கிரந்தத்தில் இருப்பதான 'ஆஸ்தானம் தே வதாம்யஹம்' என்று இருப்பதில் 'ஆஸ்தானம்' என்னும் பதத்தின் அர்த்தத்தை சொல்கிறார். 'ப்ரதிஷ்டா மற்றும் ஆயதன இவற்றுடன் உபநிஷத்தினை போதிப்பாயாக' என்று சிவன் கேட்டது - இந்த கேள்வியின் ஸ்வரூபத்தை விவரித்து, மறுபடி இப்படியாக கூறுகிறார்.

1. உபநிஷத் ப்ரதிபாத்யன் யார் என்று கேட்கிறாயா?அல்லது
2. உபநிஷத்திலிருந்து கிடைத்த வித்யைக்கு அவஸ்தான அல்லது ப்ரதிஷ்டாக்கு காரணத்தை கேட்கிறாயா? அல்லது
3. வித்யையின் உற்பத்தி ஸ்தானமானது உன்னுடைய ஹ்ருதயமா?

என்று கேட்டு, இவற்றின் பதில்களை அளிக்கிறார்.

முதலில் கூறிய 'ப்ராம்ஹீம் வாவ' என்று சொல்வதாலேயே, இந்த உபநிஷத் ஆனது, 'பிரம்ம' அல்லது விஷ்ணு சம்பந்தப்பட்டது - விஷ்ணுவே இதில் ப்ரதிபாத்யன் என்று புரிந்தது. 'வாவ' என்பதால், சந்தேகம் அற்று பிரம்ம விஷயம்

விளக்கப்பட்டுள்ளது என்று அறிய வேண்டும். அதற்காக, ‘ஹே சிவனே, உனக்கு சொல்ல வேண்டிய அனைத்தையும் சொல்லிவிட்டேன்’ என்று சதுர்முகன் கூறி, அடுத்து ‘ஆயதன’ த்தை சொல்கிறேன் என்றான்.

இந்த பிரம்ம வித்யைக்கு, தவம் அதாவது க்ருச்ர - சாந்த்ராயணாதி விரத நியமாசரணை அல்லது நிரந்தர சாஸ்திர அத்யயனமும், தம என்றால் இந்திரிய நிக்ரஹமும், வர்ணாசிரமத்திற்கு ஏற்றதான கர்மானுஷ்டானமும் என, இந்த மூன்றும் ப்ரதிஷ்டாக்கு காரணங்கள் ஆகும். அதாவது, இவற்றை ஆசரணை செய்பவர்களில் பிரம்மவித்யை நிலைத்திருக்கிறது என்று அர்த்தம்.

ருகாதி நான்கு வேதங்கள் மற்றும் இவற்றை விளக்குவதான கிரந்தங்கள், சிக்ஷா, கல்ப, வ்யாகரண, நிருக்த, சந்தஸ், ஜ்யோதிஷ - ஆகிய ஷடங்க ரூபமான ஸர்வாங்கங்கள், ஸத்யம் என்றால் மீமாம்ஸா சாஸ்திரம் - இவை அனைத்தும் பிரம்ம வித்யைக்கு ஆதயன - அல்லது, உற்பத்தி ஸ்தானங்கள் என்று கூறினார். லௌகிக அல்லது வைதிகமான எந்த விஷயமாக இருந்தாலும், உண்மையான விஷயங்களை அறிய வேண்டுமெனில், மீமாம்ஸா அல்லது விஷயத்தினாலேயே என்பது நிச்சயம். ஆகையால், ஸத்ய என்றால் மீமாம்ஸா என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

உபநிஷத்:
யோ வா ஏதாமேவம் வேதா[3]பஹத்ய பாப்மானமனந்தே ஸ்வர்கே[3]
லோகே ஜ்யேயே ப்ரதிதிஷ்டதி ப்ரதிதிஷ்டதி ||9
|| இதி கேனோபனிஷதி சதுர்த்த: கண்ட: ||

கன்னட பத்ய:
இந்து[1] உபநிஷத[3]ர்த்த[2]வேத்[3]யனு
ஸந்த யோக்[3]யதி[4]காரி பாபா
த்[3]யந்த பரிஹ்ருதனாகி[3] அபரிச்சின்ன காலாதி[3] |
அந்தெ ஸுக[2] ஞானாத்மலோகதி[3]
ப[1]ந்த[2] அபி[4]த[4] ஸ்ரேஷ்ட லக்ஷ்மி

காந்தனொளு ப்ரதிதிஷ்ட அவ ப்ரதிதிஷ்டனெனிஸுவனு ||13

இந்த உபநிஷத்தின் ஞானிகளுக்கு பலன்களை சொல்கிறார்.

எந்தவொரு பிரம்மவித்யாதிகாரி ஆனவன், இந்த உபநிஷத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள பிரமேயங்களை அர்த்த அனுசந்தானத்துடன் அத்யயனம் செய்து ஸுக்ஞானத்தினை பெறுகிறானோ, அத்தகையவன் அந்த காலத்திலிருந்து கடைசி வரைக்கும் பாப-லேப இல்லாதவனாக ஆகிறான். தேஷ, கால, குணங்களுக்கு அப்பாற்பட்டதான, ஸ்வரூப பூதஸுக, ஞானாத்மகனான, ப்ரகாஷ ரூபனான, சிறந்தவனான பரபிரம்மனில் நன்றாக நிலைத்திருக்கிறான். நிலையாக நிறுத்தப்படுகிறான். இது நிச்சயம்.

<u>மங்களம்</u>:

கன்னட பத்ய:
ஸுரரஹம்மதி களெயலோஸுக^{3}
ஹரியு கருணதி^{3} யக்ஷரூபதி^{3}
ப^{3}ருத த்ருண வ்யாஜத^{3}லி அத்^{3}பு^{4}த மஹிமெ தோருதலி |
ஸருவ ப்ரேரக ஹரியெ எம்பு^{3}த^{3}
ஸரஸிஜாஸன ஶிவகெ^{3} பேளித^{3}
நரிது ப^{4}ஜிஸலு ஒலிவ கு^{3}ருகோ^{3}விந்த^{3} விட்டலனு ||14

இப்படியாக, ஸ்ரீஹரியே ஸர்வப்ரேரகன் என்று சொல்லத் துவங்கி, ஒரு ஆக்யான ரூபத்தில் வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளது. அதே பிரமேயத்தையே முடிவுரையாக சொல்லி, ஸ்ரீஹரி குருகோவிந்த விட்டலனின் நமஸ்காரத்துடன் மங்களத்தை செய்கிறார்.

தேவதைகளுக்கு வந்த, கர்வ நிலையை பரிகாரம் செய்து, அவர்களை மேம்படுத்துவதற்காக, அவர்களின் அனிமித்த பந்துவான விஷ்ணு, யக்ஷ ரூபத்தினை எடுத்து, ஒரு புல் துண்டினை வைத்துக் கொண்டு, தன்னுடைய பரம ஆச்சரியகரமான மகிமையை காட்டினான். அனைத்து

பதார்த்தங்களையும் எரிக்க வல்ல அக்னியால், அந்த புல்லினை எரிக்க முடியவில்லை. பிறகு வந்த, நாஸிக்ய வாயுவும் தன் சக்திகள் அனைத்தையும் பயன்படுத்தியும் அதே புல்லினை அவனால் அசைக்கவும் முடியவில்லை.

தேன வினா த்ருணமபி ந சலதி - என்று வேறொரு ஸ்ருதி சொல்வதை, அதே உதாரணத்துடன் விளக்கி, ஜீவனின் அஸ்வாதந்த்ர்யத்தை தெளிவாக காட்டிய - இந்த உபநிஷத் ப்ரதிபாத்ய ரூபியான விஷ்ணுவின் மிகப்பெரிய உபகாரத்தை நிரந்தரமாக நினைத்தவாறு, அவனுடைய பாதாரவிந்தங்களில் த்யானாஸக்தராகி, சம்சார சாகர சுழற்சியை நீக்கிக்கொண்டு, லட்சுமிகாந்தனின் பிரஸாதத்தினை பெற்று, ஸ்வஸ்வயோக்யதைக்கு ஏற்ப ஆனந்தத்தை அடைய வேண்டும் என்பதே விருப்பம்.

தலவகார உபநிஷத்தின் கன்னட அனுவாதம்
இத்துடன் முடிந்தது.

ஸ்ரீகுருகோவிந்த விட்டல ப்ரீயதாம்

ஸ்ரீகிருஷ்ணார்ப்பணமஸ்து

***